

รายงานการติดตาม และประเมินผลการปฏิรูปการ ศึกษา

ในวาระครบรอบ ๓ ปี
ของการประกาศใช้
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. 2542

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
สำนักนายกรัฐมนตรี

371.26
ส 691 ๙
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
รายงานการติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษา
ในวาระครบรอบ ๓ ปี ของการประกาศใช้พระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ กรุงเทพฯ : สกศ.
๒๕๔๕.
๒๑๒ หน้า.
ISBN 974-241-491-2
1. การปฏิรูปการศึกษา - การประเมินผล 2. ชื่อเรื่อง

**รายงานการติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษา ในวาระ
ครบรอบ ๓ ปี ของการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๔๒**

สิ่งพิมพ์ สกศ. อันดับที่ 203/2545

พิมพ์ครั้งที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๕

จำนวน 5,000 เล่ม

จัดพิมพ์โดย **สำนักประเมินผลการจัดการศึกษา ศาน่า**

และวัฒนธรรม

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

ถนนสุโขทัย เขตคุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐

โทร. ๐-๒๖๖๘-๗๑๒๓ โทรสาร ๐-๒๒๔๓-๗๙๑๔

E-mail : edinfo@onec.go.th

Homepage : <http://www.onec.go.th>

พิมพ์ที่

บริษัท ออมรินทร์พรินติ๊งแอนด์พับลิชิ๊ง จำกัด (มหาชน)

65/16 ถนนสีลมกรุงฯ เขตคลองเตย กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐

โทร. ๐-๒๘๘๒-๑๐๑๐ โทรสาร ๐-๒๔๓๓-๒๗๔๒

E-mail : info@amarin.co.th

Homepage : <http://www.amarin.co.th>

คำนำ

จุดมุ่งหมายของการปฏิรูปการศึกษานั้น เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นนุชน์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา รวมทั้งคุณธรรม และจริยธรรม แต่หัวใจหลักของการปฏิรูปการศึกษาอยู่ที่การปฏิรูปการเรียนรู้ ซึ่ง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี (พ.ต.ท. ดร. ทักษิณ ชินวัตร) ได้อธิบายความหมายไว้ว่า “การปฏิรูปการเรียนรู้ คือ การปลดปล่อยพลังสมองของผู้เรียน”

นับตั้งแต่วันที่ 20 สิงหาคม 2542 ที่พระราชบััญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีผลบังคับใช้ หน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชน ได้ดำเนินการปฏิรูปการศึกษาและการปฏิรูปการเรียนรู้ในหลายเรื่อง ทั้งการดำเนินการด้านกฎหมาย การจัดทำนโยบาย แผน และการนำแผนสู่การปฏิบัติ เพื่อให้การปฏิรูปการศึกษาเป็นไปตามเจตนาرمณ์ของพระราชบััญญัติการศึกษาแห่งชาติฯ

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการปฏิรูปการศึกษารังนี้เป็นการปฏิรูปทั้งระบบครอบคลุมกระบวนการ จำเป็นต้องมีการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ จึงได้จัดทำรายงานการติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษา ในวาระที่ครบรอบ 3 ปีของการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจะให้ผู้รับผิดชอบทั้งในระดับนโยบาย ระดับปฏิบัติ และประชาชนทั่วไป ได้ทราบสถานภาพและปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน และเป็นการกระตุ้นให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการผลักดันให้การปฏิรูปการศึกษาก้าวหน้าต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติหวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานการติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษาฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องในการปฏิรูปการเรียนรู้ อันจะนำไปสู่การพัฒนาคนไทยให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมไทยเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ ซึ่งจะเป็นส่วนสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถของประเทศไทย ในสังคมโลกต่อไป

๕๙ ๒๖ —

(นายรุ่ง แก้วแดง)

เลขานุการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

สิงหาคม 2545

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

การรายงานการติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษาในช่วงครบรอบ 3 ปี ภายหลังการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้จัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรายงานสภาพที่แท้จริงของการดำเนินงานปฏิรูปการศึกษา ซึ่งถือเป็นการปฏิรูปทั้งระบบ ครอบคลุมที่มุ่งปฏิรูปการเรียนรู้ของคนไทยทั้งมวล โดยเปิดโอกาสให้สังคมทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานทั้งในด้านการจัดทำกฎหมาย การจัดทำนโยบายและแผนรวมทั้งการติดตามและประเมินผล ทั้งนี้ เพื่อกระตุ้นให้ทุกส่วนในสังคมร่วมผลักดันการปฏิรูปการศึกษาให้ดำเนินการได้อย่างมั่นคง ยั่งยืน และบรรลุผลสำเร็จตามเจตนาของรัฐบาล ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

วิธีการดำเนินการติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษา ครั้งนี้ มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลและแสดงความคิดเห็นในเชิง

ประเมิน เพื่อให้เกิดความถูกต้องและช่วยให้มีการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงงานให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นต่อไป

หลักเกณฑ์ในการติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษาในครั้งนี้ได้ใช้สาระบัญญัติของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เป็นตัวตั้ง แล้วรวมข้อมูลสภาพการดำเนินงานของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อดูว่ามีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ไปมากน้อยเพียงใด ประเด็นใดที่ยังไม่ได้ดำเนินการ รวมทั้งปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการในแต่ละเรื่อง ดังนั้น ความก้าวหน้าที่นำเสนอในรายงานนี้เป็นความก้าวหน้าสะสม ซึ่งบางเรื่องอาจดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องหลายปี ส่วนบางเรื่องเป็นเรื่องใหม่ที่เริ่มดำเนินการภายหลังพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีผลบังคับใช้ อย่างไร ก็ตามหลักเกณฑ์ในการพิจารณาการประเมินความก้าวหน้าจะแบ่งออกเป็น 4 มิติ ได้แก่ 1) กระบวนการและขั้นตอนของการปฏิรูปการศึกษา 2) ระยะเวลาที่เป็นไปตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายหรือแผน 3) ผลผลิตทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ และ 4) ความสอดคล้องของผลการดำเนินงานที่สอดคล้องกับเจตนาของ ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งเมื่อวิเคราะห์ ความก้าวหน้าของแต่ละประเด็นของการปฏิรูปการศึกษาในทุกมิติที่เกี่ยวข้องแล้ว จึงสรุประดับความก้าวหน้าของการปฏิรูปในเรื่องนี้โดยแบ่งเป็น 4 ระดับ ตั้งแต่ระดับที่ไม่มีความก้าวหน้า ระดับที่มีความก้าวหน้าอยู่ ก้าวหน้าปานกลาง และก้าวหน้ามาก

การประเมินความก้าวหน้า

1. การประกันโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน การดำเนินงานในด้านการประกันโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับกลุ่มปกติที่อยู่ในวัยเรียน มีความก้าวหน้าค่อนข้างมาก เนื่องจากอัตราการเข้าเรียนตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เคลื่อเรือยอด 89 แต่การจัดการศึกษาสำหรับผู้ที่มีอายุสูงกว่าวัยเรียน ยังจัดได้ไม่นัก ส่วนกลุ่มที่มีความต้องการพิเศษได้แก่ กลุ่มผู้พิการ มีแนวโน้มการเข้าเรียนในจำนวนที่สูงขึ้นทุกปี มีความก้าวหน้ามาก กลุ่มผู้ด้อยโอกาส มีการดำเนินงานในหลายสังกัด แต่ปริมาณการจัดยังไม่นัก ส่วนการจัดการศึกษาสำหรับกลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษ มากเป็นการจัดในโรงเรียนเฉพาะทางสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษมากกว่าจัดในโรงเรียนปกติ จึงรองรับผู้มีความสามารถพิเศษได้ไม่นัก การดำเนินงานจึงถือว่ามีความก้าวหน้าอย่างมาก

2. การปฏิรูปการเรียนรู้ ในส่วนของการจัดทำหลักสูตรและการนำหลักสูตรขั้นพื้นฐานไปใช้ มีความก้าวหน้ามาก เนื่องจากได้มีการประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ไปแล้ว และมีการเตรียมการในโรงเรียนนำร่องและโรงเรียนเครือข่าย รวมทั้งสิ้นกว่า 2,000 โรง สำหรับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีความก้าวหน้าปานกลาง โดยได้มีการคัดเลือกครูผู้นำปฏิรูปของสังกัดต่างๆ และอยู่ระหว่างเตรียมการขยายผล ส่วนการวัด

และประเมินผลผู้เรียน มีความก้าวหน้าน้อย เนื่องจากจะต้องปรับเปลี่ยนวิธีการที่เคยเน้นความรู้ความจำมาเป็นการประเมินตามสภาพจริง เน้นกระบวนการคิด และคุณลักษณะในด้านต่างๆของผู้เรียน แต่ขณะนี้ การวัดและประเมินผลผู้เรียน ยังเน้นการทดสอบทางวิชาการ เป็นหลัก ส่วนการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ มีการจัดตั้งแหล่งเรียนรู้ในหลายรูปแบบ และมีการกระจายตัวในพื้นที่ต่างๆพอสมควร แต่ยังไม่มีผลการวิจัยที่แสดงระดับการใช้ประโยชน์จากแหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่

3. การปฏิรูปครุ คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ในด้านการผลิตครุ คณาจารย์ ประเมินได้ว่า นักศึกษา มีความก้าวหน้าปานกลาง เนื่องจากมีการเตรียมการพัฒนาหลักสูตรการผลิตครุแนวใหม่ระดับปริญญาตรี 6 ปี โดยมีเป้าหมายจะเริ่มดำเนินการในปีการศึกษา 2546 สำหรับการพัฒนาครุประจำการ จำเป็นจะต้องลดความซ้ำซ้อนการฝึกอบรมครุของหน่วยงานต่างๆ โดยเสนอให้มีการจัดตั้งสถาบันพัฒนาและส่งเสริมครุ คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ขณะนี้มีความก้าวหน้าปานกลาง เนื่องจาก พ.ร.บ. จัดตั้งสถาบันพัฒนาและส่งเสริมครุฯ อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองฯ คณะกรรมการที่ 4 ส่วนด้านการยกมาตรฐานวิชาชีพครุและด้านการบริหารงานบุคคล มีความก้าวหน้ามาก เนื่องจากร่าง พ.ร.บ. สถาบันและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. และร่าง พ.ร.บ. ระบุข้อราชการครุ และบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. อยู่ระหว่างการพิจารณาของสถาบันฯ แต่รายภูมิ ด้านร่าง พ.ร.บ. ระบุข้อราชการพลเรือน

ในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อนำกลับมาเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่ง

4. การปฏิรูประบบการศึกษา จำเป็นจะต้องส่งเสริมให้มีการจัดการศึกษาทั้ง 3 รูปแบบ คือ ในระบบ นอกระบบ และตามอัชญาศัย แต่ความก้าวหน้าในการส่งเสริมรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายยังมีน้อย เนื่องจากกฎกระทรวงว่าด้วยสิทธิการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานประกอบการรูปแบบศูนย์การเรียน พ.ศ. และกฎกระทรวงว่าด้วยการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยครอบครัว พ.ศ. ยังไม่มีการประกาศใช้ สำหรับการปฏิรูประบบอุดมศึกษา มีความก้าวหน้าปานกลาง มีการวิจัยเพื่อกำหนดแผนที่ตั้งสถาบันอุดมศึกษา มีการจัดทำร่าง พ.ร.บ. ของสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ 5 ฉบับ เพื่อกำหนดภารกิจของแต่ละสถาบันให้เหมาะสมและชัดเจน ส่วนการปฏิรูประบบอาชีวศึกษา มีความก้าวหน้าปานกลาง คือ มีการจัดทำร่าง พ.ร.บ. การอาชีวศึกษา พ.ศ. เตรียมแล้ว และเตรียมนำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรี

5. การปฏิรูปการบริหารและการจัดการศึกษา ในด้านการจัดโครงสร้างการบริหารของกระทรวงการศึกษา ร่าง พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการกระทรวงการศึกษา พ.ศ. ได้ผ่านความเห็นชอบจากสภาพัฒนราษฎร วาระแรก และอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการธิการวิสามัญ สำหรับการเตรียมการเพื่อกระจายอำนาจไปยังเขตพื้นที่การศึกษา มีความก้าวหน้าปานกลาง เนื่องจาก

โครงการนำร่องปฏิรูปการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาใน 5 จังหวัด ดำเนินการเสร็จแล้ว แต่ยังไม่มีข้อยุติในเรื่องจำนวนเขตพื้นที่ การศึกษา ส่วนการปรับสถานภาพสถาบันอุดมศึกษาของรัฐให้เป็น สถาบันอุดมศึกษาในกำกับรัฐ มีความก้าวหน้าปานกลาง เนื่องจาก มีการจัดทำร่าง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยในกำกับรัฐ 14 ฉบับ จาก เป้าหมายที่ตั้งไว้ 20 แห่ง ภายในปี 2545 ส่วนการเตรียมการ เพื่อถ่ายโอนการศึกษาไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความ ก้าวหน้าปานกลาง เนื่องจาก สำนักงานปฏิรูปการศึกษา (สปศ.) ได้จัดทำหลักเกณฑ์และวิธีประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงศึกษาธิการ ได้ยกร่าง เกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อม กระทรวงมหาดไทย ได้จัดทำ นโยบายการจัดการศึกษาในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระยะ 15 ปี เพื่อเตรียมความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนการ จัดการศึกษาของเอกชน มีความก้าวหน้าปานกลาง เนื่องจาก ร่าง พ.ร.บ. การศึกษาเอกชน พ.ศ. และร่าง พ.ร.บ. สถาบันอุดมศึกษา เอกชน พ.ศ. ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการรัฐมนตรีแล้ว รอนำเสนอ สภาพผู้แทนรายภูมิ

6. การประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า การจัดทำกฎ กระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพ การศึกษา มีความก้าวหน้าอยู่ ขณะนี้อยู่ระหว่างการนำเสนอ คณะกรรมการรัฐมนตรี สำหรับการประกันคุณภาพภายใน มีความก้าวหน้า

ปานกลาง เนื่องจากกระทรวงศึกษาธิการและทบวงมหาวิทยาลัย ได้มีประกาศกระทรวงและประกาศทบวงว่าด้วยการกำหนดระบบหลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพภายใน เพื่อให้สถานศึกษาดำเนินการได้ทันที ส่วนการประเมินคุณภาพภายนอก สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) ได้กำหนดมาตรฐานเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอก ทั้งระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอุดมศึกษาเสร็จเรียบร้อยแล้ว แต่การสรรหาผู้ประเมินภายนอก ยังจะต้องมีการสรรหาเพิ่มเติม ส่วนการประเมินสถานศึกษา มีความก้าวหน้าปานกลาง ซึ่งหมายความว่า สมศ. จะต้องเร่งดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาให้ได้ครบถ้วนแห่ง ภายในปี พ.ศ. 2548

7. การจัดทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา พนบฯ การระดุมทรัพยากรมีความก้าวหน้าอยู่ เนื่องจากมีการชะลอ กวัญญา เกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีเพื่อการศึกษา สำหรับการจัดสรรงบประมาณเพื่อการศึกษา มีความก้าวหน้าปานกลาง เนื่องจากมี การประเมินการค่าใช้จ่ายเพื่อจัดสรรงบประมาณอุดหนุนรายบุคคลสำหรับ การศึกษาขั้นพื้นฐาน และผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการรัฐมนตรีแล้ว รวมทั้งยังมีการเตรียมการเพื่อจัดสรรงบประมาณสำหรับผู้มีความ สามารถพิเศษ (คนพิการ) ไว้ด้วยเช่นกัน ส่วนการประเมินการใช้ ทรัพยากรเพื่อการศึกษา ยังมีความก้าวหน้าอยู่ เนื่องจาก ระบบ ตรวจสอบ ติดตาม และประเมินประสิทธิภาพประสิทธิผลการใช้จ่าย

งบประมาณ ตามระบบของการจัดการงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน ยังอยู่ระหว่างการดำเนินโครงการนำร่อง

8. การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา จะต้องมีการจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาแห่งชาติ เพื่อรับผิดชอบด้านนโยบาย แผน และการส่งเสริมการผลิตและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีความก้าวหน้าปานกลาง ขณะนี้ร่าง พ.ร.บ. จัดตั้งสถาบันฯ ยังอยู่ระหว่างการเสนอคณะกรรมการกลั่นกรองฯ คณะที่ 4

จากการประมวลการปฏิรูปการศึกษาในภาพรวม พบว่า การดำเนินการทางด้านกฎหมาย มีความก้าวหน้าปานกลาง เนื่องจากร่าง พ.ร.บ. เกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษา จำนวน 19 ฉบับ ได้เสนอเข้าสภាឡาที่แล้ว 3 ฉบับ และที่เหลือส่วนใหญ่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการรัฐมนตรีแล้ว แต่การจัดทำร่างกฎหมายลำดับรอง ได้แก่ กฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ มีความก้าวหน้าน้อย เนื่องจากได้มีการยกเว้นกฎหมายไว้หลายฉบับ แต่ยังไม่ได้ประกาศใช้ สำหรับการดำเนินการด้านนโยบายและแผน มีปัญหาใน 2 ลักษณะ คือ ลักษณะแรก เป็นการจัดทำนโยบายและแผนแบบแยกส่วน ขาดเอกภาพ ซึ่งนำไปสู่การขาดประสิทธิภาพในการนำนโยบายและแผนไปสู่การปฏิบัติ ลักษณะที่สอง พบว่า มีบางประเด็นของการปฏิรูปการศึกษาไม่ได้รับความสำคัญเท่าที่ควร เช่น การจัดการศึกษาสำหรับผู้ที่มีอายุสูงกว่าวัยเรียน การจัดการศึกษาใน

รูปแบบที่หลากหลาย และการวัดและประเมินผลผู้เรียน ที่จะต้องสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ เป็นต้น

จากปัญหาอุปสรรคดังกล่าว จึงสมควรให้มีการเร่งรัดการพิจารณาดำเนินกิจกรรมฯ โดยมีคณะกรรมการด้วยผู้แทนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำหน้าที่ชี้แจงร่างกฎหมายปฏิรูปการศึกษาให้แก่คณะกรรมการกฤษฎีกา และคณะกรรมการธิกิรของทั้ง 2 สภา สำหรับการดำเนินการดำเนินนโยบายและแผน และการนำนโยบายและแผนสู่การปฏิบัติ จำเป็นจะต้องสร้างกลไกให้เกิดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานด้านนโยบายและหน่วยปฏิบัติ ให้มีการจัดทำฐานข้อมูลที่มีประสิทธิภาพและเชื่อมโยงกัน ซึ่งจะช่วยให้การติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษาเป็นไปอย่างต่อเนื่องและเป็นพื้นฐานสำหรับการจัดทำนโยบายในระยะต่อไป

2.3.2004

สารบัญ

● <u>คำนำ</u>	
● <u>บทสรุปสำหรับผู้บริหาร</u>	
● <u>สารบัญ</u>	
● <u>บทที่ 1 บทนำ</u>	1
● <u>บทที่ 2 วิธีดำเนินการ</u>	7
● วิธีดำเนินการ	7
● ตารางการวิเคราะห์เชิงประเมินผลสำเร็จ ของการปฏิรูปการศึกษา	14
● <u>บทที่ 3 ความก้าวหน้าการปฏิรูป การศึกษา</u>	20
หมวด 2 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา	22
หมวด 3 ระบบการศึกษา	35

หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา	47
หมวด 5 การบริหารและการจัดการศึกษา	62
หมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพ การศึกษา	76
หมวด 7 ครู คณาจารย์ และบุคลากรทาง การศึกษา	89
หมวด 8 ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อ การศึกษา	106
หมวด 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	119

บทที่ 4 สรุป ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะ 135**ภาคผนวก**

- ความก้าวหน้าการดำเนินงาน
ปฏิรูปการศึกษา **162**
- รายชื่อคณะทำงาน **186**

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2542 เป็นกฎหมายแม่บททางการศึกษาฉบับแรกของประเทศไทย ที่กำหนดสาระของการปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบครอบคลุมกระบวนการ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อปฏิรูปการเรียนรู้ของคนไทยทั้งมวล จัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และเน้นหลักการของการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในการจัดการศึกษา

การปฏิรูปการศึกษาระบบนี้มีขอบเขตที่กว้างขวางมาก กล่าวก็อในด้านการประกันโอกาสทางการศึกษา จะต้องมีการเตรียมการเพื่อให้ประชาชน ทั้งวัยเรียน วัยสูงกว่าวัยเรียน และกลุ่มที่มีความต้องการพิเศษ ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ อีกทั้งต้องมีการส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ ทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัชญาศัย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หัวใจสำคัญของการปฏิรูปการศึกษาระดับนี้อยู่ที่การปฏิรูป การเรียนรู้ ซึ่งจะต้องมีการดำเนินงานหลายอย่างไปพร้อมๆ กัน ตั้งแต่การพัฒนาหลักสูตร ที่สามารถส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียน อย่างเหมาะสมกับวัยและศักยภาพ การจัดกระบวนการเรียนการสอน จะต้องมีความหลากหลาย เน้นการปฏิบัติ การเรียนรู้จากประสบ การณ์จริง มีการฝึกกระบวนการคิด และยังต้องผสมผสานการปลูกฝัง คุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ด้วย อีกทั้งจะ ต้องมีการปรับปรุงวิธีการวัดและประเมินผล เพื่อสะท้อนกระบวนการเรียนรู้แนวใหม่ และจะต้องมีการส่งเสริมให้มีแหล่งการเรียนรู้อย่าง แพร่หลาย ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าจากแหล่งความรู้ต่างๆ ที่กว้างขวางกว่าการเรียนเฉพาะในชั้นเรียน

ปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งของการปฏิรูปการเรียนรู้ คือ ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งจะต้องมีการปรับเปลี่ยน ทั้งหลักสูตร วิธีการผลิตครูแนวใหม่ จะต้องมีการรณรงค์เพื่อพัฒนา ครูประจำการ ให้มีความรู้และทักษะในการจัดการเรียนการสอน ตามแนวปฏิรูปได้อย่างแท้จริง ในกรณี เนื่องจากภาระและความ รับผิดชอบของครูจะมีมากขึ้น จึงจำเป็นต้องยกมาตระฐานวิชาชีพครู ให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง มีการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ซึ่งจะเป็น มาตรการในการควบคุมคุณภาพของครู และจะเป็นพื้นฐานในการ กำหนดวิทยฐานะ เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน ให้สมกับการเป็น วิชาชีพชั้นสูง

เหตุผลสำคัญอีกประการหนึ่งของการปฏิรูปการศึกษา คือ การเพิ่มประสิทธิภาพของระบบและการบริหารจัดการ ซึ่งการปฏิรูประบบนั้น หมายถึง การวางแผนและการจัดการศึกษาที่สามารถนำไปสู่การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ ช่วยพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในด้านการบริหารและการจัดการ มุ่งเน้นการกระจายอำนาจทั้งการบริหาร การงบประมาณ การบริหารงานบุคคล ตลอดจนงานวิชาการ ไปยังเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา เพื่อให้การจัดการศึกษามีความคล่องตัว ลดความล็อกกับบริบทของท้องถิ่นและสภาพปัจจุบันความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

นอกจากนี้ การปฏิรูปการศึกษายังให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่า การลงทุนทางการศึกษาที่รัฐได้ให้ความสำคัญนั้น ได้เป็นไปอย่างมีคุณภาพ ส่งผลประโยชน์ให้เกิดแก่ผู้เรียนและสังคม จึงมีการกำหนดให้มีการวางแผนการประกันคุณภาพ ซึ่งประกอบด้วย การประกันคุณภาพภายใน และการประเมินภายนอก

สำหรับในส่วนที่เป็นปัจจัยสนับสนุนของการปฏิรูปการศึกษา คือ ทรัพยากรทางการศึกษา ที่ได้มีข้อกำหนดไว้อย่างชัดเจนว่า จะต้องมีการระดมทรัพยากรทางการศึกษาจากแหล่งต่างๆ ที่หลากหลายในสังคม มีการจัดสรรงบประมาณอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม และมีการประเมินการใช้ทรัพยากรเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

อีกปัจจัยหนึ่งที่สำคัญ คือ สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีบทบาทสำคัญมาก โดยเฉพาะในยุคข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร ที่สาระความรู้เพิ่มขึ้นอยู่ตลอดเวลา จำเป็นจะต้องมีการส่งเสริมเพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าถึงแหล่งเรียนรู้ต่างๆ อย่างเท่าเทียมกัน

จากขอบเขตของงานปฏิรูปการศึกษารั้งนี้ จะเห็นได้ว่า เป็นการดำเนินงานที่กว้างขวางมาก จำเป็นจะต้องมีการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ข้อมูลที่ได้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ ให้ผลของการติดตามและประเมินผลครั้งนี้เป็นที่น่าเชื่อถือ เป็นที่ยอมรับของฝ่ายต่างๆที่เกี่ยวข้อง ทั้งระดับนโยบาย ระดับปฏิบัติ นักวิชาการ และประชาชนทั่วไป เป็นพื้นฐานที่นำไปสู่การปรับปรุง นโยบายและมาตรการต่างๆ เพื่อให้การปฏิรูปการศึกษาดำเนินการไปอย่างต่อเนื่องและบรรลุเป้าหมายตามเจตนาaramณ์ของ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติฯ

วัตถุประสงค์

การติดตามและประเมินผลการปฏิรูปศึกษารั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ

- 1) เพื่อรายงานสภาพและการดำเนินงานปฏิรูปการศึกษา ในช่วง 3 ปี หลังประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

2) เพื่อนำผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหา/อุปสรรค และสิ่งที่ต้องเร่งดำเนินงานมาเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ในการปฏิรูปการศึกษา

3) เพื่อสร้างและพัฒนาระบบและเครือข่ายการติดตามประเมินผล

ขอบเขตการศึกษา

1) การติดตามประเมินผลเป็นการศึกษาการดำเนินงานและผลการดำเนินงานในภาพรวมที่ดำเนินการในช่วงปีที่ 3 หลังประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ทั้งนี้อาจมีการศึกษาเชิงลึกบางประเด็นในโอกาสต่อไป

2) การเก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานด้านการศึกษา มีระยะเวลาเก็บรวบรวมข้อมูลถึงเดือนสิงหาคม 2545

3) การวิเคราะห์ข้อมูลยึดหลักเปรียบเทียบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินงานและผลการดำเนินงานกับสาระบัญญัติตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

4) การนำเสนอรายงานติดตามและประเมินผลการดำเนินงานการปฏิรูปการศึกษานี้จะครอบคลุมสาระตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จำแนกรายหมวดตั้งแต่หมวด 2 ถึงหมวด 9

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้รับทราบสถานภาพของการปฏิรูปการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้อย่างครบถ้วนและถูกต้อง
- 2) สาธารณชน เกิดความรู้ความเข้าใจ และมีทัศนคติที่ดีต่อ การปฏิรูปการศึกษา และมีความตระหนักรู้ในภาระหน้าที่ของตนและ เป็นพลังให้การปฏิรูปการศึกษาตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 สู่การปฏิบัติได้จริงและมีความยั่งยืน
- 3) มีการเผยแพร่รายงานการติดตามและประเมินผลภาพรวมของการปฏิรูปการศึกษา ในช่วงครบรอบ 3 ปี หลังการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยจะจัดทำ รายงานที่เหมาะสมกับแต่ละกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้เกิดการนำรายงานไปใช้ประโยชน์ ทั้งในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการ
- 4) การดำเนินงานครั้งนี้ ส่วนหนึ่งเป็นการสร้างเครือข่าย การติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษา โดยได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด ผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญจากสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่ ซึ่งจะเป็นการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการให้กับเจ้าหน้าที่ในระดับจังหวัดและเขตพื้นที่ การศึกษาในอนาคต

บทที่ 2

วิธีดำเนินการ

การดำเนินงานติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษา ในช่วงปีที่ 3 เน้นการมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลและให้ความเห็นในกระบวนการติดตามประเมินผล ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการยอมรับผล การประเมินและนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุง ประสิทธิภาพของการดำเนินงานในช่วงต่อไป ดังนั้น ในการศึกษา การรวบรวมข้อมูล และการสรุปความก้าวหน้าของการปฏิรูปการศึกษาในปีที่ 3 หลังประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ครั้งนี้ จึงมีกลุ่มนักคิดเข้ามาร่วมค่อนข้างมากเพื่อให้ข้อมูลมีความถูกต้องและครบถ้วน โดยมีการดำเนินการ ดังนี้

1) การแต่งตั้งองค์คณะบุคคล การศึกษาและรวบรวม ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของการดำเนินงานปฏิรูปการศึกษา ดำเนินการโดยองค์คณะบุคคล ได้แก่

● ภณะทำงานติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ที่ 19/2545 ลงวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2545) ประกอบด้วย ผู้แทนสำนักงานปฏิรูปการศึกษา (สปศ.) ผู้แทนสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ (15 หน่วยงาน/กรม) ผู้แทนทบทวนมหาวิทยาลัย ผู้แทนสำนักบริหารการศึกษาท้องถิ่น และผู้แทนสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยมี ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติเป็นฝ่ายเลขานุการ และแต่งตั้งเพิ่มเติมอีก 2 หน่วยงาน คือ ผู้แทนมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย และผู้แทนมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย (คำสั่งสำนักงานฯ ที่ 54/2545 ลงวันที่ 3 พฤษภาคม 2545) ซึ่งแต่ละหน่วยงานจะรวบรวมผลการดำเนินงานปฏิรูปการศึกษาทั้งหมดในความรับผิดชอบจำแนกตามหมวด/มาตรา

● ภณะทำงานติดตามประเมินผลการดำเนินงานตาม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จำนวนหมวดรวม 8 ภณะ (คำสั่งสำนักงานฯ ที่ 82/2545 ลงวันที่ 19 มิถุนายน 2545) เพื่อให้การติดตามประเมินผลและการจัดทำรายงานมีความครบถ้วน สมบูรณ์ และถูกต้องตามหลักวิชิวิทยาของการดำเนินงาน ทั้งในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติของแต่ละหมวด ตั้งแต่หมวด 2 ถึงหมวด 9 ได้มีการแต่งตั้งภณะทำงานทั้ง 8 ภณะขึ้น

2) การเก็บรวบรวมข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัย กระทรวงมหาดไทย สำนักงานปฏิรูปการศึกษา (สปศ.) สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (สกศ.) เป็นต้น ซึ่งมีระยะเวลาเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2544 ถึงเดือนสิงหาคม 2545 โดยมีกรอบการเก็บรวบรวมข้อมูลตามสาระสำคัญรายหมวดแห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จัดเก็บใน 4 รายการ ได้แก่ การกิจของหน่วยงาน แผนการดำเนินงาน ผลการดำเนินงานและปัญหา/อุปสรรคในการดำเนินงาน

3) การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประเมินผล ความก้าวหน้าของการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ดำเนินการวิเคราะห์รายหมวด โดยกำหนดมิติหลักของการวิเคราะห์ ดังนี้

3.1) ประเด็นปฏิรูปการศึกษารายหมวด วิเคราะห์เจตนาการณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แยกແยลล์ที่ต้องดำเนินการแต่ละหมวด จัดหมวดหมู่และช่วงชั้นจำแนกเป็น 3 ระดับ คือ

- ประเด็นหลัก
- ประเด็นรอง
- กิจกรรมที่ต้องดำเนินการ

**3.2) เกณฑ์การประเมินและจัดทำดัชนีชี้วัดความสำเร็จ
วิเคราะห์ความก้าวหน้าปฏิรูปการศึกษา โดยกำหนดเกณฑ์การ
วิเคราะห์และตัวชี้วัดความสำเร็จ 4 ด้าน ได้แก่**

- **กระบวนการ/ขั้นตอน (Stage of development)** โดยแบ่งการดำเนินงานเป็นลักษณะงาน 3 ลักษณะ คือ การดำเนินงานด้านกฎหมาย การกำหนดนโยบายและแผน และการนำนโยบายและแผนสู่การปฏิบัติ
- **ระยะเวลา (Timeframe)** ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หากในกรณีที่ไม่ได้กำหนดช่วงเวลาที่ต้องดำเนินการไว้แน่ชัดให้วิเคราะห์จากระยะเวลาที่แผนของแต่ละหน่วยงาน กำหนดขึ้น
- **ผลผลิต (Output)** เชิงปริมาณ (Quantity) และเชิงคุณภาพ (Quality) โดยนำผลผลิตที่ดำเนินการได้เปรียบเทียบกับเป้าหมายของแผน หรือเปรียบเทียบกับประชารทั้งหมด แล้วแต่กรณี
- **ความสอดคล้อง (Relevance)** โดยวิเคราะห์เนื้อหาการปฏิรูปการศึกษากับเจตนาของรัฐธรรมนูญและพ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติฯ

ระดับความก้าวหน้า

จากผลการดำเนินงานในแต่ละประเด็นหลักและประเด็นรองที่รวบรวมได้ นำมาพิจารณาเปรียบเทียบกับตัวชี้วัดทั้ง 4 ด้านที่เกี่ยวข้องแล้วระบุว่าแต่ละประเด็นมีระดับความก้าวหน้ามากน้อยเพียงใด ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ

- ระดับ (1) ไม่ก้าวหน้า
- ระดับ (2) ก้าวหน้าน้อย
- ระดับ (3) ก้าวหน้าปานกลาง
- ระดับ (4) ก้าวหน้ามาก

การวิเคราะห์เชิงประเมินผลสำเร็จของการปฏิรูปการศึกษา จำแนกระดับความก้าวหน้า รายละเอียดตามตารางในภาคผนวก

4) การสังเคราะห์ จากข้อเท็จจริงและผลการวิเคราะห์ รายหมวด นำมาสู่การสังเคราะห์ภาพรวม โดยเปรียบเทียบผลสำเร็จ กับเป้าหมายตามมาตรา 6 ซึ่งกำหนดให้การจัดการศึกษาเป็นไป เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติ ปัญญา ความรู้ และคุณธรรม โดยยึดหลักการของพระราชนิรันดร์ ในการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่เน้นการมีส่วนร่วมของสังคมในการจัดการศึกษาและการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

**5) ตรวจสอบความถูกต้องของการประเมิน เพื่อพิจารณา
ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล การวิเคราะห์ การประเมินระดับความ
ก้าวหน้า ปัญหาอุปสรรค รวมทั้งข้อเสนอแนะการปฏิรูปการศึกษา
ดำเนินการตามหลักวิชาการประเมินและยึดหลักการมีส่วนร่วมของ
ผู้ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้**

- **การประชุมトイซ์กัมรายหมวด ประกอบด้วย
ผู้เชี่ยวชาญและผู้ที่เกี่ยวข้อง (15-30 คน) มาร่วมพิจารณาผลการ
ประเมินรายหมวด**

- **การสัมมนาภาพรวม (100 คน) ประกอบด้วย
ผู้เชี่ยวชาญ ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชน มาร่วม
พิจารณาผลการประเมินการปฏิรูปการศึกษาภาพรวม**

**6) การจัดทำรายงาน เพื่อให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย
แต่ละกลุ่ม การจัดทำรายงานผลการติดตามและประเมินผลการ
ปฏิรูปการศึกษาในช่วง 3 ปีหลังประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษา
แห่งชาติ พ.ศ. 2542 แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ**

**6.1) รายงานการติดตามและประเมินผลภาพรวมของ
การปฏิรูปการศึกษา (รายงานฉบับนี้) ซึ่งครอบคลุมรายละเอียดของ
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในทุกหมวด/มาตรฐาน
เพื่อเผยแพร่ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสาธารณะ**

6.2) รายงานสรุปภาพรวมของการติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษา (30 หน้า) เพื่อเผยแพร่ไปยังผู้บริหาร และนักการเมือง เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการอ้างอิง และการดำเนินการตามบทบาทหน้าที่

6.3) รายงานความก้าวหน้าของการปฏิรูปการศึกษา รายหมวด (หมวด 2 ถึงหมวด 9) ซึ่งจะเป็นรายละเอียด ของการติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในแต่ละหมวด (50-100 หน้า) เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการ กิจกรรม และการติดตามประเมินผล ให้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการศึกษาวิจัยเชิงลึก และการพัฒนานโยบายการศึกษาในโอกาสต่อไป

7) การนำเสนอรายงาน ประกอบด้วย

7.1) การนำเสนอต่อคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เพื่อรับทราบถึงความก้าวหน้าของการดำเนินงานปฏิรูปการศึกษา เป็นระยะๆ

7.2) การจัดทำรายงานในช่วงครบรอบ 3 ปี หลังประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ คณะกรรมการติดตามประเมินผล ศูนย์สารสนเทศ

ตารางการวิเคราะห์เชิงประเมินผลสำเร็จของการปฏิรูปการศึกษา
จำแนกระดับความก้าวหน้า

เกณฑ์ที่ใช้/รายการ	ระดับความก้าวหน้า			
	(1) ไม่ก้าวหน้า	(2) ก้าวหน้าน้อย	(3) ก้าวหน้า ปานกลาง	(4) ก้าวหน้ามาก
1. กระบวนการ/ขั้นตอน (Stage of development)				
1.1 การดำเนินงานด้านกฎหมาย				
1.1.1 ร่างพระราชบัญญัติ				
- ระยะเตรียมการร่าง พ.ร.บ.	- ริเริ่ม ดำเนินการ	- มีการจัดทำ ร่าง พ.ร.บ.	- อู่ระหว่าง การพิจารณา	- ครม. อนุมัติ หลักการ
- ร่าง พ.ร.บ. แล้วเสร็จ	โดยตั้ง องค์คณะ	ของหน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	ของคณะ	และอยู่
- คณะกรรมการ/ คณะกรรมการ ที่เกี่ยวข้องพิจารณา	บุคคลมา	โดยตรง	อนุกรรมการ	ระหว่างการ
- เสนอ ครม.	รับผิดชอบ		อำนวยการ	พิจารณาของ
- ครม. อนุมัติ	พ.ร.บ. หรือ		ปฏิรูปการ	กฎหมาย
ส่งให้กฎหมาย	ยังไม่ได้		ศึกษาฯ หรือ	หรือ
- กฎหมายเสนอ ครม.	ดำเนินการ		กรรมการ	
- ครม. อนุมัติแล้ว	ได้		กลั่นกรอง	กฎหมาย
รอเข้าสภा			เรื่องเสนอ	พิจารณาแล้ว
- สภาฯแทนราษฎร			ครม. คณะที่	รอเข้าสภा
และร่วมกับ เที่ยงช่อง			4 อนุมัติแล้ว	ผู้แทน
- ประกาศใช้			อู่ระหว่าง	รายฎ หรือ
			รอเสนอเข้า	- อู่ระหว่าง
			ครม. หรือ	การพิจารณา
			อู่ระหว่าง	ของสภา
			การพิจารณา	ผู้แทน
			ของ ครม.	รายฎ หรือ

เกณฑ์ที่ใช้/รายการ	ระดับความก้าวหน้า			
	(1) ไม่ก้าวหน้า	(2) ก้าวหน้าอยู่	(3) ก้าวหน้า ปานกลาง	(4) ก้าวหน้ามาก
			เพื่อเป็นขอบ ในหลักการ ก่อนส่งให้ กฤษฎีกา	จุฬาฯ และ ภาควิชา พิจารณาได้ ทันเวลาที่ กำหนด
1.1.2 ร่างกฎหมาย				
- ระยะเตรียมการ	- ริเริ่มดำเนิน การโดยดั้ง เดิมสิ่ง	- หน่วยงาน หรือองค์ กรรมาธิการ ที่มีอำนาจ รับผิดชอบ	- คณะกรรมการ กลั่นกรอง	- กฤษฎีกา
- ร่างกฎหมาย				
และสิ่ง	องค์คณะ	คณะกรรมการ	เพื่อนำเสนอ ให้ทราบ	
- กรม. อนุมัติหลักการ	บุคคลมา	รับผิดชอบ	เพื่อเสนอ ให้ทราบ	
ส่งให้กฤษฎีกา	นายกร่าง	พิจารณา	ให้ทราบ	
- กฤษฎีการตรวจสอบ	พ.ร.บ. หรือ	เสนอร่าง	4 อนุมัติแล้ว	
ความถูกต้องและ	ขั้นใด	กฎหมาย	รอเสนอเข้า	
ความเหมาะสม	ดำเนินการ	กรรมการ	การพิจารณา	
ของกฎหมาย	ได	กลั่นกรอง	ของ กรม.	
- กรม. อนุมัติ ตามที่		เพื่อเสนอ	เพื่อทราบ	
กฤษฎีกาเสนอ		กรม. คณะกรรมการ	ในหลักการ	
- ประกาศใช้		4 หรือ	ก่อนส่งให้ กฤษฎีกา หรือ	
		อยู่ระหว่าง	กฤษฎีกา หรือ	
		กระบวนการ	คณะกรรมการ ที่มีหน้าที่	
		รับผิดชอบ	อยู่ระหว่าง	
		ในร่องน้ำ	การพิจารณา	
			ของกฤษฎีกา	

เกณฑ์ที่ใช้/รายการ	ระดับความก้าวหน้า			
	(1) ไม่ก้าวหน้า	(2) ก้าวหน้าน้อย	(3) ก้าวหน้า ปานกลาง	(4) ก้าวหน้ามาก
1.2 การกำหนดนโยบายและแผน				
- การสร้างและพัฒนา องค์ความรู้	- ริเริ่ม ดำเนินการ โดยจัดทำ	- ดำเนินงาน ตามโครงการ วิจัยและ พัฒนาความรู้	- องค์ความรู้ บุคคลต่างๆ ที่มีหน้าที่ พิจารณา เสนอแนะ หรือเสนอ ให้มีการสนับสนุน ให้กับ หน่วยงาน ที่มีอำนาจ หน้าที่ โดยตรง	- ครม. อนุมัติ นโยบายและ แผน หรือ คณะกรรมการที่ มีอำนาจ หน้าที่ โดยตรง
- ร่างนโยบายหรือแผน				
- คณะกรรมการที่ เกี่ยวข้องพิจารณาเสนอ คณะกรรมการที่เห็นชอบ ให้กับ หน้าที่ อนุมัตินโยบาย และแผน				
- คณะกรรมการที่มีอำนาจ หน้าที่ อนุมัตินโยบาย และแผน	- เอกสาร หรือ ยังมิได้ ดำเนินการใด		- อยู่ระหว่าง การเสนอต่อ กรม. หรือ คณะกรรมการที่ มีอำนาจ หน้าที่ โดยตรง	- อนุมัติ นโยบายหรือ แผน หรือ แผน
1.3 การนำนโยบายและแผนสู่การปฏิบัติ				
- ขั้นเตรียมการ	- ริเริ่ม ดำเนินการ โดยจัดทำ	- มีแนวทาง การดำเนิน งานที่มี โครงการและ ตั้งองค์ความรู้ บุคคลมาทำ หน้าที่โดย	- มีการดำเนิน งานได้ตาม แผนสำเร็จ แล้วร้อยละ 50 ของ แผนปฏิบัติ	- สามารถ ดำเนินการได้ ร้อยละ 75 ของเป้าหมาย ในแผน ทั้งนี้ ให้คำนึงถึง การ
- จัดทำแผนปฏิบัติการ หรือแนวทางปฏิบัติที่ ชัดเจน				
- ดำเนินการตามแผน				

เกณฑ์ที่ใช้/รายการ	ระดับความก้าวหน้า			
	(1) ไม่ก้าวหน้า	(2) ก้าวหน้าอยู่	(3) ก้าวหน้า ปานกลาง	(4) ก้าวหน้ามาก
	- เฉพาะ หรือ ซึ่งได้ ดำเนินการ ได	- มีการเตรียม ศึกษา บริหาร จัดการ อันได้แก่ ระบบฐาน ข้อมูล และ ระบบการ ติดตาม ประเมินผล เป็นต้น	- มีห่วงงาน หรือบุคลากร แกนนำตาม จำนวนที่ แผนปฏิบัติ การกำหนด การกำหนด มีการขยาย ผลและ เครือข่ายที่ เกิดจาก หน่วยงาน หรือบุคลากร แกนนำตาม จำนวนที่ แผนปฏิบัติ การกำหนด	ครอบคลุม ^{ทุกสังกัดและ} ทุกระดับ ^{ประเภท} การศึกษา ^{มีการขยาย} ผลและ ^{เครือข่ายที่} เกิดจาก ^{เกิดจาก} หน่วยงาน ^{หน่วยงาน} หรือบุคลากร ^{หรือบุคลากร} แกนนำตาม ^{แกนนำตาม} จำนวนที่ ^{จำนวนที่} แผนปฏิบัติ ^{แผนปฏิบัติ} การกำหนด ^{การกำหนด}
2. ระยะเวลา (Timeframe)				
- กำหนดเวลาตาม บทเฉพาะกาลของ รัฐธรรมนูญ/ พ.ร.บ. การศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542	- ผ่านพื้น กำหนดเวลา แล้วและยัง ^{ไม่มีการ} ไม่เริ่มแต่ อย่างใดหรือ มีดำเนินการ ในระดับน้อย มาก	- ผ่านพื้น กำหนดเวลา แล้วได้มี การดำเนิน การในเรื่อง ^{ไม่เรื่องนั้น} นี้ไปแล้ว ในระดับหนึ่ง	- ยังไม่ถึงเวลา ที่กำหนด ^{และมีการ} ดำเนินการ ^{ดำเนินการ} ในเรื่องนั้น ^{ในเรื่องนั้น} คืนหน้าไป ^{คืนหน้าไป}	- ยังไม่ถึงเวลา ที่กำหนด ^{และมีการ} ดำเนินการ ^{ดำเนินการ} ในเรื่องนั้น ^{ในเรื่องนั้น} มาก

เกณฑ์ที่ใช้/รายการ	ระดับความก้าวหน้า			
	(1) ไม่ก้าวหน้า	(2) ก้าวหน้าน้อย	(3) ก้าวหน้า ปานกลาง	(4) ก้าวหน้ามาก
3. ผลผลิต (Output)				
3.1 ผลผลิตเชิงปริมาณ				
- จำนวนที่ดำเนินการได้ เปลี่ยนเทียบกับ เป้าหมายตามที่แผน กำหนด โดยใช้ค่าอ�다ล์ ในการแบ่งระดับ	- ดำเนินการ ได้จำนวน น้อยกว่า ร้อยละ 25 ของ เป้าหมาย	- ดำเนินการ ได้จำนวน ระหว่าง ร้อยละ 26-50 ของ เป้าหมาย	- ดำเนินการ ได้จำนวน ระหว่าง ร้อยละ 51-75 ของ เป้าหมาย	- ดำเนินการ ได้จำนวน ระหว่าง ร้อยละ 76-100 ของ เป้าหมาย
3.2 ผลผลิตเชิงคุณภาพ				
- จะใช้วิธีประเมินค่า ออกมาเป็นตัวเลขเชิง ปริมาณ เช่น ผลการ ดำเนินการเปลี่ยนเทียบ กับเป้าหมาย คุณภาพตามที่แผน กำหนด เช่น ระดับ ความพึงพอใจของ พ่อแม่ ผู้ปกครอง ระดับความนั่นใจ ของครูในการใช้ หลักสูตรการศึกษา พื้นฐาน เป็นต้นทั้งนี้ โดยใช้ค่าอ�다ล์ในการ แบ่งระดับ	- ค่าประเมิน น้อยกว่า ร้อยละ 25	- ค่าประเมิน ระหว่าง ร้อยละ 26-50	- ค่าประเมิน ระหว่าง ร้อยละ 51-75	- ค่าประเมิน ระหว่าง ร้อยละ 76-100

เกณฑ์ที่ใช้/รายการ	ระดับความก้าวหน้า			
	(1) ไม่ก้าวหน้า	(2) ก้าวหน้าอยู่	(3) ก้าวหน้า ปานกลาง	(4) ก้าวหน้ามาก
4. ความสอดคล้อง (Relevance)				
- วิเคราะห์เนื้อหาการปฏิรูปการศึกษากับ มาตรฐานนี้ของ รัฐธรรมนูญและ พ.ร.บ. การศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542	- ผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้น ขัดแย้งกับ เจตนาرمณ์ของ รัฐธรรมนูญ และ พ.ร.บ. การศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542	- ผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้น สอดคล้องกับ กับ เจตนาرمณ์ ของ รัฐธรรมนูญ และ พ.ร.บ. การศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 บางส่วนและ มีประเด็นที่ ยังไม่ลงตัว หรือหาก ยุติไม่ได้ออก ประเด็น	- ผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้น สอดคล้องกับ เจตนาرمณ์ ของ รัฐธรรมนูญ และ พ.ร.บ. การศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 เป็นส่วนใหญ่ แต่มีเพียง บางประเด็น ที่มีการปรับ แต่งเพื่อให้ เกิดความ หมายความใน	- ผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้น สอดคล้องกับ เจตนาرمณ์ ของ รัฐธรรมนูญ และ พ.ร.บ. การศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 ทุกประการ

การปฏิบัติ

หมายเหตุ : การกำหนดระดับความก้าวหน้าของการประเมินการปฏิรูปการศึกษา จะได้จากการวิเคราะห์มิติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทุกด้านไปพร้อมกัน ได้แก่ กระบวนการ/ขั้นตอน ระยะเวลา ผลลัพธ์ และความสอดคล้องของการดำเนินงานเมื่อเทียบกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

บทที่ 3

ความก้าวหน้าการปฏิรูป

การศึกษาสถานภาพการดำเนินงานและความก้าวหน้าของการปฏิรูปการศึกษา ตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ครอบคลุมการดำเนินการที่เกี่ยวกับหมวด 2 ถึง หมวด 9 ได้แก่

- หมวด 2 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา
- หมวด 3 ระบบการศึกษา
- หมวด 4 แนวทางจัดการศึกษา
- หมวด 5 การบริหารและการจัดการศึกษา
- หมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา
- หมวด 7 ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา
- หมวด 8 ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา
- หมวด 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

การติดตามความก้าวหน้าของการปฏิรูปการศึกษาในครั้งนี้ เป็นการติดตามทั้งการดำเนินงานในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติ การนำเสนอจะครอบคลุมทั้งผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้น ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไข ซึ่งสาระสำคัญ สรุปได้ดังนี้

3.1 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา (หมวด 2)

สาระสำคัญ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้บัญญัติให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอ กันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่า 12 ปี ที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย เพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารณรงค์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ทั้งนี้รวมถึงบุคคลที่มีความสามารถพิเศษ ทางด้านต่างๆ บุคคลที่ด้อยโอกาส และบุคคลที่มีความสามารถพิเศษ ที่รัฐต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ ในรูปแบบที่เหมาะสมกับความสามารถของบุคคล นั้นๆ นอกจากนี้ยังมีบทบัญญัติให้บุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น มีสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน และได้รับสิทธิประโยชน์จากการจัดการศึกษาดังกล่าวด้วย การติดตามประเมินผลในครั้งนี้จึงกำหนดประเด็นหลักที่จะติดตามประเมินผล 2 ประเด็น คือ

ประเด็นที่ 1 การจัดบริการการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างน้อย 12 ปี อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

ประเด็นที่ 2 การส่งเสริมบุคคล ครอบครัว องค์กร และสถาบันสังคมอื่น จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ประเด็นที่ 1 การจัดบริการการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างน้อย 12 ปี อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

1) สิ่งที่ต้องดำเนินการ

ภายในวันที่ 11 ตุลาคม 2545 รัฐต้องจัดบริการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้กับทุกคนที่ประสงค์จะเรียน โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ซึ่งต้องดำเนินการดังนี้

1.1) การดำเนินงานด้านกฎหมาย รัฐต้องออกกฎหมาย กระตรวจว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการให้ผู้พิการมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา (มาตรา 10 วรรค 3) และกฎหมายกระตรวจว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษาอื่นเป็นพิเศษ สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการเป็นพิเศษแต่ละกลุ่ม (มาตรา 60 (3))

1.2) การนำนโยบายและแผนสู่การปฏิบัติ ดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี และประมาณการค่าใช้จ่ายตามแผน รวมทั้งนำแผนดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติ

2) การประเมินความก้าวหน้า

2.1) ร่างกฎหมาย 2 ฉบับ คือ กฎหมายกระตรวจว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการให้ผู้พิการมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา และกฎหมาย

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษาอื่นเป็นพิเศษ สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการเป็นพิเศษ แต่ละกลุ่ม โดยกฎกระทรวงฉบับที่ 2 คำเนินการเฉพาะกลุ่มผู้พิการ และคณะกรรมการได้มีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2545 กฎกระทรวงสำหรับผู้พิการซึ่งมีความก้าวหน้าในการดำเนินงานมาก ส่วนผู้ด้อยโอกาสและผู้ที่มีความต้องการพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการเห็นว่าสามารถออกเป็นนโยบายของรัฐในการจัดสรรค่าใช้จ่ายรายบุคคลที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ ซึ่งได้มีการศึกษาค่าใช้จ่ายที่ควรจัดสรรให้แก่ผู้เรียนที่ด้อยโอกาสและพิการรวมทั้งกลุ่มผู้ที่มีความสามารถพิเศษที่เรียนในโรงเรียนเฉพาะทางไปบ้างแล้ว แต่ยังขาดกลุ่มผู้ที่มีความสามารถพิเศษที่เรียนร่วมในโรงเรียนปกติ นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการ ยังได้จัดทำร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งกองทุนการศึกษาสำหรับคนพิการ ผู้ด้อยโอกาสและผู้มีความสามารถพิเศษ พ.ศ. อีกด้วย

กล่าวโดยสรุป ความก้าวหน้าในการออกแบบกฎกระทรวงดังกล่าว ข้างต้น จะได้ว่ามีความก้าวหน้าในระดับมาก

2.2) เมื่อวันที่ 16 มีนาคม 2542 คณะกรรมการได้มีมติเห็นชอบในนโยบายและแผนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (สกศ.) และกระทรวงศึกษาธิการร่วมกันดำเนินการ และมอบให้ร่วมกันจัดทำแผนปฏิบัติการให้ชัดเจนต่อไป ซึ่งได้มีการร่วมกันจัดทำแผนปฏิบัติการฉบับแรก

ที่ดำเนินการในช่วง 3 ปี พ.ศ. 2543-2545 หลังจากนั้นคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (กกศ.) ได้มีมติเมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2543 มอบให้กระทรวงศึกษาธิการปรับปรุงค่าใช้จ่ายและขยายระยะเวลาของร่างแผนปฏิบัติการฯไปจนถึงปี 2549

ถึงแม้ว่าการจัดทำแผนปฏิบัติการการศึกษาขั้นพื้นฐานจะอยู่ระหว่างประมาณการค่าใช้จ่าย แต่หน่วยปฏิบัติได้เริ่มดำเนินการตามแผนปฏิบัติการฯแล้ว โดยผลการดำเนินงานการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในปี 2544 สรุปได้ดังนี้

(1) ผู้เรียนในวัยเรียน ทุกหน่วยงานเตรียมการรองรับการขยายการศึกษาภาคบังคับเป็น 9 ปี โดยสำนักงานคณะกรรมการการประ同胞ศึกษาแห่งชาติ (สปช.) ได้ดำเนินการนำร่องมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนของสำนักบริหารการศึกษาห้องถูนและกรุงเทพมหานครได้เปิดสอนและขยายปริมาณการรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมากขึ้น และจากการที่รัฐมีนโยบายขยายโอกาสทางการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมาแล้วกว่า 15 ปี ทำให้อัตราการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสูงขึ้นเรื่อยมา ซึ่งในปี 2544 อัตราดังกล่าวเป็นร้อยละ 90 และอัตราส่วนนักเรียนต่อประชากรกลุ่มอายุเดียวกันเป็นร้อยละ 82.9

ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กรมสามัญศึกษาซึ่งมีการกิจกรรมรับผิดชอบ จัดการศึกษาระดับนี้ ในปี 2544-2545 ได้

เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเพิ่มน้ำหนักจำนวน 18 โรง และมีน้อยกว่าให้โรงเรียนที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษารับนักเรียนที่จบมัธยมศึกษาตอนต้นเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทุกคนที่ประสงค์จะเรียนต่อด้วย สำนักบริหารการศึกษาห้องถ่ายทอดสดระดับนี้ตั้งแต่ปี 2543 ปัจจุบันมีโรงเรียนที่เปิดสอนระดับนี้รวม 12 โรง สำหรับกรุงเทพมหานคร มีเพียง 1 โรง ทั้งนี้ประชากรวัย 15-17 ปี มีโอกาสเข้าถึงบริการการศึกษาระดับนี้คิดเป็นร้อยละ 59.2 ถึงแม้ว่าจะมีอัตราการเรียนต่อในระดับนี้เป็นร้อยละ 82.0 โดยมีสัดส่วนนักเรียนชายสามัญต่อสายอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 65 ต่อ 35

สำหรับจำนวนผู้เรียนและร้อยละของประชากรวัยเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปี 2544 มีดังนี้

ระดับชั้น	อายุ วัยเรียน (ปี)	จำนวน ประชากร (ล้านคน)	จำนวน ผู้เรียน (ล้านคน)	ร้อยละ ของนักเรียน ต่อประชากร
ก่อนประถม	3 - 5	2.906	2.790	96.0
ประถม	6 - 11	5.835	6.050	103.7
มัธยมต้น	12 - 14	2.845	2.358	82.9
มัธยมปลาย	15 - 17	2.905	1.720	59.2
รวม	3 - 17	14.491	12.918	89.1

ที่มา : ร่างรายงานสภาพการศึกษาไทย ปีการศึกษา 2544/2545. สกศ., 2545

กล่าวโดยสรุป การประกันโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขณะนี้รัฐสามารถจัดบริการการศึกษาสำหรับผู้เรียนในวัยเรียนได้ค่อนข้างครอบคลุม โดยคิดเป็นร้อยละ 83.7 เมื่อเทียบกับเป้าหมายที่กำหนดในแผนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี ของกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 15.439 ล้านคน แต่การจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายยังจัดได้เพียงร้อยละ 59 ของประชากรวัย 15-17 ปี อย่างไรก็ตามในภาพรวมยังจัดได้ว่ามีความก้าวหน้าในระดับมาก

(2) ผู้เรียนที่อายุสูงกว่าวัยเรียน ปัจจุบันกรมการศึกษาก่อโรงเรียน (กศน.) เป็นหน่วยงานหลักในการให้บริการการศึกษาก่อระบบสำหรับกลุ่มเป้าหมายนี้ โดยในปี 2544 กศน. สามารถให้บริการการศึกษาได้ 1.2 ล้านคน ขณะที่คนไทยที่มีอายุ 18-59 ปี ที่ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่ถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีประมาณ 32 ล้านคน อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบจำนวนผู้เรียนกับเป้าหมายที่กำหนดในแผนของกรม จำนวน 1.92 ล้านคนแล้ว คิดเป็นร้อยละ 62.8 จึงจัดได้ว่ามีความก้าวหน้าในระดับปานกลาง

(3) ผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ

♦ ผู้พิการ เนื่องจากมีนโยบายชัดเจนในการสนับสนุนให้ผู้พิการได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับความพยายามขององค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ทำให้ความก้าวหน้าในการจัดบริการการศึกษาสำหรับผู้พิการมีมากกว่ากลุ่มผู้ที่มีความต้องการพิเศษอื่นๆ

และผู้พิการได้รับบริการเพิ่มมากขึ้นทุกปี ทั้งในรูปแบบของโรงเรียน เนพาะความพิการและการเรียนร่วมในโรงเรียนปกติ โดยในปี 2542 มีจำนวนทั้งสิ้น 110,327 คน และเพิ่มขึ้นเป็น 141,673 คน ในปี 2544 ซึ่งจัดได้ว่ามีความก้าวหน้าในการดำเนินงานมาก

♦ ผู้ด้อยโอกาส รัฐได้มีความพยายามมาโดยตลอดที่จะสนับสนุนให้ผู้ด้อยโอกาสเข้าถึงบริการการศึกษาของรัฐได้ โดยการให้ทุนการศึกษา เสื้อผ้า อาหาร ที่พัก หนังสือ อุปกรณ์ฯ รวมถึงการจัดตั้งโรงเรียนรองรับเป็นการเฉพาะมากขึ้น โดยในปี 2544 สปช. ให้บริการผู้ด้อยโอกาสจำนวน 129,402 คน กรมสามัญศึกษา จำนวน 37,477 คน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) จำนวน 26,450 คน และกรมการศาสนาจัดการศึกษาพระปริยัติธรรมแผนกสามัญ โดยมีผู้นับวันเรียนในปี 2544 จำนวน 68,946 รูป ก่อตัวโดยสรุป จัดได้ว่ามีความก้าวหน้าในการดำเนินงานระดับปานกลาง

♦ ผู้ที่มีความสามารถพิเศษ การจัดการศึกษาสำหรับกลุ่มผู้ที่มีความสามารถพิเศษ มี 2 แนวทาง คือการจัดเป็นโรงเรียนเฉพาะทาง ซึ่งรองรับผู้เรียนได้ในจำนวนจำกัด เช่น โรงเรียนจุฬาภรณ์ราชวิทยาลัย โรงเรียนหิดคลวิทยานุสรณ์ โรงเรียนกีฬา เป็นต้น และการเรียนร่วมในโรงเรียนทั่วไป ที่จะสามารถรองรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษได้จำนวนมากและหลากหลายสาขา นอกจากนี้ ยังมีการส่งเสริมสนับสนุนเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษด้วยโครงการและกิจกรรมต่างๆ อีกด้วย ในระยะที่ผ่านมา สกศ. ได้พัฒนาหลักสูตร

กระบวนการเรียนรู้ สื่อ วัสดุต่างๆ และจัดทำโครงการนำร่องการเรียนร่วมในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ขณะนี้อยู่ระหว่างการขยายผลและพัฒนารูปแบบในสาขาวิชาต่างๆ ให้มากขึ้น เพื่อนำไปสู่การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ให้มีมาตรฐานที่ดี ทันสมัย ทันโลก การดำเนินงานดังกล่าวจึงจัดได้ว่ามีความก้าวหน้าในระดับน้อย

2.3) สำหรับการประมาณการค่าใช้จ่ายทางการศึกษา เพื่อให้คนไทยมีสิทธิได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ถึงมัธยมศึกษาตอนปลายโดยรัฐไม่เก็บค่าใช้จ่ายนั้น กระทรวงศึกษาธิการร่วมกับสำนักงบประมาณ ได้ศึกษาประมาณการค่าใช้จ่ายรายหัวในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับกลุ่มน้ำหมาหยกกลุ่มยกเว้นกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษที่เรียนร่วมในโรงเรียนปกติ โดยเมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 2545 กระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณาทบทวนยอดเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายรายหัวการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี ซึ่งจะเพิ่มจากปีงบประมาณที่ผ่านมาประมาณ 8 พันล้านบาท โดยให้เริ่มใช้เงินอุดหนุนฯ ในเดือนตุลาคม 2545 และมองให้กระทรวงศึกษาธิการปรับลดยอดคงประมาณค่าใช้จ่ายลงอีก แล้วนำเสนอต่อคณะกรรมการศรั้นตรีเพื่อพิจารณาต่อไป ดังนั้นการประมาณการค่าใช้จ่ายจึงจัดได้ว่ามีความก้าวหน้าในระดับปานกลาง

๓) ปัญหาอุปสรรค

๓.๑) ถึงแม้ว่าจำนวนนักเรียนออกกลางคนจะมีจำนวนไม่นักแต่ก็ยังมีอัตราที่ไม่คงที่ ดังนั้นหากไม่มีการเฝ้าระวังแล้วอาจทำให้อัตราดังกล่าวมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น

๓.๒) การจัดการศึกษาระดับนักเรียนศึกษาตอนปลายสายอาชีพยังต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนด และมีแนวโน้มลดลง

๓.๓) กลุ่มเป้าหมายผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษยังไม่มีข้อมูลที่ชัดเจน นอกจากนี้ยังขาดสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนหลักสูตรที่เหมาะสม บุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานยังไม่เพียงพอ และงบประมาณการจัดการศึกษาซึ่งไม่สมดุลกับปริมาณที่เพิ่มขึ้น รวมทั้งรูปแบบและองค์ความรู้ในการจัดการศึกษาที่ยังไม่หลากหลายเพียงพอ

๓.๔) การจัดบริการการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีอายุสูงกว่าวัยเรียน ยังดำเนินการได้ในขอบเขตที่จำกัดเมื่อเทียบกับกลุ่มเป้าหมายซึ่งมีปริมาณมาก

๓.๕) ในการประมาณการค่าใช้จ่ายรายหัวซึ่งไม่มีข้อมูลที่สมบูรณ์ชัดเจน ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากขาดข้อมูลที่ถูกต้อง ทำให้การประมาณการค่าใช้จ่ายล่าช้า ซึ่งส่งผลต่อการจัดทำแผนปฏิบัติการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

4) ข้อเสนอแนะ

4.1) รัฐควรให้ความสำคัญกับการป้องกันการอุกกาลังคันของนักเรียนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น และเปิดโอกาสให้เด็กที่ออกกลางคันสามารถกลับเข้ารับการศึกษาในระบบได้ตลอดเวลา

4.2) รัฐควรกำหนดนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนในการรองรับการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายระหว่างสายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษา

4.3) รัฐควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนที่วัยสูงกว่าวัยเรียน ได้มีโอกาสเข้ารับการศึกษาก่อนระบบมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาขั้นพื้นฐานได้มากขึ้น

4.4) รัฐควรสร้างระบบการจัดเก็บข้อมูลของกลุ่มเป้าหมายผู้ที่มีความต้องการพิเศษให้ชัดเจนตั้งแต่ระดับพื้นที่ และเตรียมความพร้อมในการจัดการศึกษา ตั้งแต่บุคลากร สื่อ หลักสูตร และรูปแบบการจัดการศึกษาที่หลากหลาย

4.5) รัฐควรเร่งออกข้อกำหนด/ระเบียบการจัดสรรค่าใช้จ่ายรายหัวสำหรับผู้เรียน ได้ทันตามกำหนดเวลา

ประเด็นที่ 2 การส่งเสริมนักคิด ครอบครัว องค์กร และสถาบัน สังคมอื่น จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1) สิ่งที่ต้องดำเนินการ

1.1) การดำเนินการด้านกฎหมาย รัฐต้องดำเนินการ
 ออกรกกฎกระทรวงการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยบุคคล ครอบครัว องค์กร และสถาบันอื่นในสังคม เพื่อส่งเสริมสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้ที่ประสงค์จะจัดการศึกษาเอง และออกรกฏหมายว่าด้วยการยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีสำหรับผู้สนับสนุนหรือจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน (มาตรา 13(3) และ มาตรา 14(3)) รวมทั้งออกกฎหมาย เกี่ยวกับเงินอุดหนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคล ครอบครัว องค์กร และสถาบันสังคมอื่น ที่ประสงค์จะจัดการศึกษา (มาตรา 13(2) และ มาตรา 14(2))

1.2) การนำนโยบายและแผนสู่การปฏิบัติ รัฐต้องดำเนินการให้ความรู้เพื่อแม่เกี่ยวกับการอบรมเด็ก และการให้การศึกษาแก่นุตรและบุคคลในความดูแล

2) การประเมินความก้าวหน้า

2.1) การออกรกกฎกระทรวงการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยบุคคล ครอบครัว องค์กร และสถาบันอื่นในสังคม ได้มีการยกร่างกฎหมายระหว่างการจัดการศึกษาโดยครอบครัว และร่างกฎหมาย

กระตรวจว่าด้วยการจัดการศึกษาโดยสถานประกอบการ จำนวน 2 ฉบับ และขณะนี้อยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง ซึ่งกฎหมายที่จะต้องยกร่างตามกฎหมายมีอย่างน้อย 7 ฉบับ ทั้งนี้การจัดการศึกษาโดยบางองค์กรอาจไม่จำเป็นต้องออกเป็นกฎหมาย หากสามารถดำเนินการในลักษณะอื่นแทนได้อย่างไรก็ตามการดำเนินงานออกแบบกระบวนการกลั่นกรองกฎหมาย จึงจัดได้ว่ามีความก้าวหน้าในระดับปานกลาง

2.2) การออกแบบกฎหมายว่าด้วยการลดหย่อนภาษีหรือยกเว้นภาษีสำหรับผู้สนับสนุนหรือจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้นมีการดำเนินการเฉพาะผู้สนับสนุนการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองกฎหมาย จึงจัดได้ว่ามีความก้าวหน้าในระดับน้อย

2.3) การออกแบบกฎหมายเกี่ยวกับเงินอุดหนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคล ครอบครัว องค์กร และสถาบันสังคม อื่น ขณะนี้ยังไม่ได้ดำเนินการ เนื่องจากยังไม่มีการประกาศใช้กฎหมาย กระตรวจดังกล่าวจึงจัดได้ว่ายังไม่มีความก้าวหน้าในการดำเนินงาน

2.4) การให้ความรู้พ่อแม่เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็ก และการให้การศึกษาแก่บุตรและบุคคลที่อยู่ในความดูแล มีหน่วยงานของรัฐหลายหน่วยงานที่ให้ความรู้พ่อแม่เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ตามภารกิจของหน่วยงาน ซึ่งจัดได้ว่ามีความก้าวหน้าในระดับมาก

แต่การให้ความรู้แก่พ่อแม่ ผู้ปกครองในการให้การศึกษาแก่นุตรหรือบุคคลที่อยู่ในความดูแล มีเพียงกรมสามัญศึกษาและ กศน. ที่ดำเนินการ จึงจัดได้ว่ามีความก้าวหน้าในระดับน้อย

3) ปัญหาอุปสรรค

3.1) ในการออกแบบหมายและกฎกระทรวงยังมีการดำเนินงานที่ค่อนข้างล่าช้า จึงทำให้ไม่สามารถดำเนินการในเรื่องที่สืบเนื่องต่อไปได้

3.2) ถึงแม้ว่ารัฐจะมีนโยบายการจัดการศึกษาโดยบุคคลครอบครัว องค์กร และสถาบันสังคมอื่นชัดเจนแล้ว แต่ยังไม่มีความชัดเจนในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ นอกจากนี้ยังขาดความชัดเจนในรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาขององค์กรต่างๆ และความไม่พร้อมทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย

4) ข้อเสนอแนะ

4.1) ควรจัดให้มีหน่วยงานรับผิดชอบดูแลการจัดการศึกษาโดยบุคคล ครอบครัว องค์กร สถาบันสังคมอื่นโดยตรง จัดตั้งกลไกการประสานงาน ตลอดจนการจัดทำแผนงานรองรับเพื่อให้ pragmatism ที่ชัดเจน

4.2) ควรจัดให้มีหน่วยงานรับผิดชอบโดยตรงในการให้ความรู้พ่อแม่เกี่ยวกับการให้การศึกษาแก่นุตร

4.3) ควรศึกษาวิจัยองค์ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการจัดการศึกษาขององค์กรต่างๆ ในรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อสร้างความกระจงชัดอันจะนำไปสู่การจัดทำกฎหมายและแนวโน้มนโยบายที่ชัดเจน

3.2 ระบบการศึกษา (หมวด 3)

สาระสำคัญ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 3 ว่าด้วยระบบการศึกษา ได้บัญญัติให้การจัดการศึกษามี 3 รูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย โดยให้มีการเทียบโอนผลการศึกษาได้ทั้ง 3 รูปแบบ นอกจากนี้ ยังมีบทบัญญัติเกี่ยวกับแนวทางและรูปแบบการจัดการศึกษาทุกระดับและประเภท เพื่อให้มีเอกภาพด้านนโยบายและมีความหลากหลายในการปฏิบัติ

ด้วยเหตุนี้ การติดตามและประเมินความก้าวหน้าในการดำเนินงานปฏิรูปการศึกษาในหมวด 3 นี้ จึงแบ่งออกเป็น 3 ประเด็นหลัก ได้แก่

- ประเด็นที่ 1 การปฏิรูประบบการศึกษา
- ประเด็นที่ 2 การส่งเสริมการจัดการศึกษาในสถานศึกษาที่มีลักษณะหลากหลาย
- ประเด็นที่ 3 การเทียบโอนผลการศึกษา

โดยในแต่ละประเด็นมีสิ่งที่ต้องดำเนินการ ผลการประเมินความก้าวหน้า ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ 1 การปฏิรูประบบการศึกษา

1) สิ่งที่ต้องดำเนินการ

1.1) การขยายการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี (มาตรา 17)

ตามบทเฉพาะกาลของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดว่าจะต้องขยายการศึกษาภาคบังคับเป็น 9 ปี ให้สอดคล้องกับมาตรา 17 ภายใน 5 ปีนับแต่วันที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มีผลบังคับใช้ ดังนั้น จึงต้องมีการจัดทำพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ และประกาศใช้ภายในวันที่ 11 ตุลาคม 2545 รวมทั้งให้มีการจัดทำกฎหมายรองว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการนับอายุ เพื่อเข้ารับการศึกษาภาคบังคับด้วย

1.2) การปฏิรูประบบอุดมศึกษา (มาตรา 16 และมาตรา 19) เพื่อให้มีระบบอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับเจตนาณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 16 และมาตรา 19 จะต้องมีการแบ่งระดับและการแบ่งประเภทสถานบันอุดมศึกษาให้ชัดเจน โดยการปรับปรุงหรือตรากฎหมายเกี่ยวกับสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

1.3) การปฏิรูประบบอาชีวศึกษา (มาตรา 20) จะต้องมีการประกาศใช้กฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาภายในวันที่ 20

สิงหาคม 2545 และดำเนินการวิจัยและพัฒนาเพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายการอาชีวศึกษา รวมทั้งให้มีการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาของรัฐ สถานศึกษาของเอกชน และสถานประกอบการ และการดำเนินงานอื่นๆ ที่สอดคล้องกับเจตนา湿润ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 20

2) การประเมินความก้าวหน้า

2.1) การขยายการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี ได้มีการจัดทำร่างพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. ซึ่งขณะนี้สภาพผู้แทนรายภูมิได้พิจารณาให้ความเห็นชอบในหลักการแล้ว ส่วนกฎกระทรวงว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการนับอายุ เพื่อเข้ารับการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545 ได้ประกาศใช้แล้วเมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2545 ดังนั้น การดำเนินงานในประเด็นนี้จึงนับว่ามีความก้าวหน้าระดับมาก

2.2) ในภาพรวมการปฏิรูประบบอุดมศึกษามีความก้าวหน้าปานกลาง กล่าวคือ ในการจัดทำร่างกฎหมาย ได้มีร่างพระราชบัญญัติของสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ แล้ว 5 ฉบับ ได้แก่ ร่างพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมธานี พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ซึ่งเป็นการกำหนดภารกิจการจัดการศึกษาของแต่ละสถาบันให้สอดคล้อง

กับระดับและประเภทของการอุดมศึกษา โดยขณะนี้ยังอยู่ในกระบวนการ
การพิจารณาตามขั้นตอนต่างๆ ทางกฎหมาย

ในด้านการกำหนดนโยบายและแผน สกศ. ได้มีงานศึกษา^{วิจัยเพื่อขัดทำนโยบายหลายเรื่อง โดยเฉพาะโครงการวิจัยเพื่อกำหนด} แผนที่ตั้งสถาบันอุดมศึกษา (University Mapping) เพื่อเสนอกรอบแนวทางการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาที่เหมาะสม และเอื้อต่อการกระจายโอกาสทางการศึกษาอย่างเป็นธรรม ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยเตรียมการจัดประชาพิจารณ์ก่อนที่จะประสานกับหน่วยปฏิบัติในการจัดทำแผนแม่บทต่อไป

ในด้านการนำนโยบายและแผนไปสู่การปฏิบัติ ขณะนี้ได้มีการดำเนินโครงการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาโดยใช้หลักการอิสลามในจังหวัดราชบุรี โดยมีหลักการที่จะรวมสถาบันอุดมศึกษาที่มีอยู่ในจังหวัดเข้าด้วยกัน และพัฒนาเป็นมหาวิทยาลัย ซึ่งขณะนี้อยู่ในระยะเริ่มต้นการดำเนินงาน

2.3) การปฏิรูประบบอาชีวศึกษา การดำเนินงานปฏิรูประบบอาชีวศึกษาในภาพรวมมีความก้าวหน้าปานกลาง กล่าวคือ การจัดทำร่างพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ขณะนี้ได้นำเสนอคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องคณะกรรมการรัฐมนตรี คณะที่ 4 เมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2545 ส่วนการกำหนดนโยบายและแผนนั้นได้มีการศึกษา^{วิจัยสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมทั้งของประเทศไทยและของต่างประเทศหลายประเทศ รวมทั้งการดำเนินงาน}

โครงการวิจัยและพัฒนาโภบยการอาชีวศึกษา (พ.ศ. 2545-2549) ซึ่งอยู่ในระยะแรกของการดำเนินงานที่จะนำไปสู่การกำหนดนโยบาย และแผน ในขณะเดียวกัน กรมอาชีวศึกษาก็ได้กำหนดนโยบายการอาชีวศึกษาที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

ในระดับปฏิบัติ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการดำเนินงานตามแนวโน้มนโยบายในมาตรา 20 หลายประการ ซึ่งมีความก้าวหน้าในระดับปานกลางค่อนข้างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นการสร้างความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการนั้น กรมอาชีวศึกษา สช. ทบวงมหาวิทยาลัย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้ดำเนินโครงการต่างๆ หลายโครงการ ที่สำคัญ ได้แก่ โครงการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ซึ่งมีสถานประกอบการเข้าร่วมโครงการกว่า 3,000 แห่ง

นอกจากนี้ ได้มีการดำเนินงานโครงการวิทยาลัยชุมชน ซึ่งได้นำร่องใน 10 จังหวัดที่ขาดแคลนสถาบันอุดมศึกษา และเริ่มรับนักศึกษาในปีการศึกษา 2545 โดยขณะนี้มีผลการดำเนินงานของโครงการนำร่องแล้ว ส่วนการจัดทำระบบคุณวุฒิวิชาชีพนั้น สกศ. โดยคณะกรรมการนโยบายและมาตรฐานการอาชีวศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพ ดำเนินโครงการความร่วมมือกับต่างประเทศในการกำหนดคุณวุฒิวิชาชีพ โดยได้ดำเนินการนำร่องกับ 3 ประเทศ คือ อังกฤษ ออสเตรเลีย และฟรنس

3) ปัญหาอุปสรรค

3.1) ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. ซึ่งสภាផ្លែងรายภูร ได้ให้ความเห็นชอบในหลักการแล้ว แต่ต้องประกาศใช้ภายในวันที่ 11 ตุลาคม 2545 จึงยังมีความล่าช้าในกระบวนการพิจารณาทางกฎหมายอยู่'

3.2) การจัดทำร่างพระราชบัญญัติของสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ตามมาตรา 19 ยังไม่มีประกาศใช้ จึงยังไม่มีการปรับสถานภาพ และการกิจของสถาบันอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับเจตนาณล์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

3.3) ร่างพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ยังไม่มีประกาศใช้ ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อการเตรียมการเข้าสู่โครงสร้างใหม่ของกระทรวงการศึกษาที่จะเริ่มวันที่ 1 ตุลาคม 2545

4) ข้อเสนอแนะ

4.1) ควรเร่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายร่วมมือกันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. ให้แล้วเสร็จเพื่อให้สามารถประกาศใช้ได้ทันตามกำหนดเวลา

4.2) ควรเร่งรัดการดำเนินงานตามขั้นตอนของกฎหมาย เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติของสถาบันอุดมศึกษาทั้ง 5 ฉบับ รวมทั้งการกำหนดกฎระเบียบทองรัฐ เพื่อเอื้อให้การอุดมศึกษามีระบบที่

ขัดเจนตามเจตนาرمณของพระราชนิลัยติกิารศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 16 ที่กำหนดให้การศึกษาในระบบมี 2 ระดับ คือ การศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยให้การศึกษาระดับอุดมศึกษาแบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ระดับต่ำกว่าปริญญา และระดับปริญญา

4.3) ควรเร่งดำเนินการเพื่อให้มีการประกาศใช้กฎหมาย ว่าด้วยการอาชีวศึกษา ซึ่งจะช่วยให้การปฏิรูปการอาชีวศึกษาดำเนินการได้ทันทีเมื่อเข้าสู่การบริหารตามโครงสร้างใหม่

ประเด็นที่ 2 การส่งเสริมการจัดการศึกษาในสถานศึกษาที่มีลักษณะหลากหลาย

1) สิ่งที่ต้องดำเนินการ

1.1) การจัดการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในสถานศึกษาที่มีลักษณะหลากหลาย (มาตรา 18) ตามมาตรา 18 จะต้องส่งเสริมสนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐจัดการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาที่มีลักษณะหลากหลาย และ ส่งเสริมให้ภาคเอกชนหรือหน่วยงานอื่นๆ จัดการศึกษาในรูปแบบศูนย์การเรียน ดังนั้นจะต้องมีการประกาศใช้กฎหมายรองรับด้วยสิทธิ การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีการกำหนดนโยบายและดำเนินการ ส่งเสริมการจัดการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาที่มีลักษณะหลากหลาย

1.2) การจัดการศึกษาเฉพาะทาง (มาตรฐาน 21) มาตรา 21 ให้กระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ อาจจัดการศึกษาเฉพาะทางตามความต้องการและความจำเป็นของหน่วยงานนั้นได้ โดยจะต้องมีการออกแบบกระบวนการเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขต่างๆ ในการจัดการศึกษาเฉพาะทาง ที่สอดคล้องกับนโยบาย และแผนการศึกษาแห่งชาติ มาตรฐานการศึกษาของชาติ และมีระบบประกันคุณภาพ นอกจากนี้ เพื่อให้มีเอกภาพในเชิงนโยบายจะต้องมีนโยบายและแผนการจัดการอุดมศึกษาเฉพาะทางระดับชาติ และหน่วยงานที่จัดการศึกษาเฉพาะทางจะต้องมีนโยบายและแผนการดำเนินงานการจัดการศึกษาเฉพาะทางที่สอดคล้องกับกฎกระทรวงว่าด้วยการศึกษาเฉพาะทาง

2) การประเมินความก้าวหน้า

2.1) การจัดการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในสถานศึกษาที่มีลักษณะหลากหลาย การดำเนินงานด้านกฏหมายยังมีความก้าวหน้าค่อนข้างน้อย กล่าวคือ ได้มีการจัดทำร่างกฎกระทรวงแล้ว 2 ฉบับ คือ ร่างกฎกระทรวงว่าด้วยสิทธิการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานประกอบการ รูปแบบ ศูนย์การเรียน พ.ศ. และกฎกระทรวงว่าด้วยการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยครอบครัว พ.ศ. แต่ยังไม่มีการประกาศใช้เป็นกฏหมาย

ส่วนการกำหนดนโยบายและแผน มีความก้าวหน้ามาก โดยกระทรวงศึกษาธิการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้จัดทำแผน

ปฏิบัติการการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน และแผนปฏิบัติการการศึกษา และพัฒนาเด็กปฐมวัย (0-5 ปี) ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 16 มีนาคม 2542 ซึ่งหากได้ข้อยุติเรื่องค่าใช้จ่ายการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้ว จะได้นำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบต่อไป นอกจากนี้ สกศ. ร่วมกับหน่วยปฏิบัติได้จัดทำ นโยบายและแผนการศึกษาสำหรับเด็ก ปฐมวัย (0-5 ปี) เสร็จเรียบร้อยแล้วเช่นกัน

ในด้านการนำนโยบายและแผนไปสู่การปฏิบัติ มีความก้าวหน้าในระดับปานกลางค่อนข้างมาก เนื่องจากได้มีการจัดทำ มาตรฐานการเลี้ยงดูเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี และหน่วยงานที่จัดการศึกษาปฐมวัย อายุต่ำกว่า 3 ปี ได้นำไปใช้ในการดำเนินงานแล้ว แต่ ยังขาดการติดตามประเมินผล ส่วนการจัดการศึกษาปฐมวัยในสถานศึกษาต่างๆ (3-5 ปี) นั้น หน่วยงานต่างๆ สามารถจัดการศึกษา ตอบสนองกลุ่มเป้าหมายได้มากถึงร้อยละ 95.75

2.2) การจัดการศึกษาเฉพาะทาง การดำเนินงานตามมาตรา 21 เกี่ยวกับการจัดการศึกษาเฉพาะทางในภาพรวม นับว่ามีความก้าวหน้าในระดับปานกลาง กล่าวคือ ได้มีการจัดทำร่างกฎกระทรวงว่าด้วยการศึกษาเฉพาะทาง พ.ศ. ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เสร็จเรียบร้อยแล้ว นับว่ามีความก้าวหน้ามาก ในเชิงนโยบายแม้จะยังไม่ได้ประกาศใช้ แต่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติหลักการของร่างกฎกระทรวงฉบับนี้แล้วเมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2545 นอกจากนี้ กฎกระทรวงดังกล่าว ยังมีความสอดคล้อง

กับเจตนา remodel ของพระราชนูญติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 21 และถือเป็นกรอบนโยบายกว้างๆ และแนวทางในการจัดการศึกษาเฉพาะทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติ นอกจากนี้ ทบทวนมหาวิทยาลัย ได้จัดทำร่างเกณฑ์การจัดตั้งและลักษณะสถาบัน อุดมศึกษาเฉพาะทางเพื่อกำหนดหน้าที่ของสถาบัน อุดมศึกษาเฉพาะทางให้ชัดเจน ซึ่งแตกต่างจากสถาบันอุดมศึกษาทั่วไป ขณะนี้อยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการทบทวนมหาวิทยาลัย จึงนับว่ามีความก้าวหน้าปานกลาง ส่วนการนำหลักเกณฑ์ดังกล่าวไปใช้ พบว่า หน่วยงานที่จัดการศึกษาเฉพาะทางส่วนใหญ่ยังอยู่ในระหว่างเตรียมการกำหนดแนวทางการดำเนินงาน ของตนเพื่อให้เกิดความสอดคล้อง จึงมีความก้าวหน้าน้อย

3) ปัญหาอุปสรรค

การส่งเสริมการจัดการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเฉพาะในมาตรา 18 (3) ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาในรูปแบบศูนย์การเรียน รวมทั้งการจัดการศึกษาเฉพาะทาง ยังขาดกฎหมายรองรับ จึงยังไม่มีแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจน

4) ข้อเสนอแนะ

ควรเร่งผลักดันให้มีการประกาศใช้กฎหมายเพื่อส่งเสริม การจัดการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเฉพาะทาง เพื่อสนองตอบเจตนา remodel ของ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในการให้สังคมทุกส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในสถานศึกษาที่มีลักษณะหลากหลาย

ประเด็นที่ 3 การเทียบโอนผลการศึกษา

1) สิ่งที่ต้องดำเนินการ

มาตรา 15 บัญญัติให้การจัดการศึกษามี 3 รูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกรอบ และการศึกษาตามอัชยาศัย นอกจากนี้ ในมาตรา 16 บัญญัติให้การแบ่งระดับและประเภทของการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการแบ่งระดับหรือการเทียบระดับการศึกษานอกรอบหรือการศึกษาตามอัชยาศัยเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยให้ดำเนินการออกกฎกระทรวงให้แล้วเสร็จภายใน 1 ปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ตามมาตรา 72 ในบทเฉพาะกาล คือ ภายใน 20 สิงหาคม 2543

2) การประเมินความก้าวหน้า

2.1) ในภาพรวมแล้วการเทียบโอนผลการเรียนรู้มีความก้าวหน้าในระดับปานกลาง กล่าวคือ ในการจัดทำกฎหมาย แม้ว่าจะมีการจัดทำร่างกฎหมายระหว่างการแบ่งระดับและประเภทของการศึกษาขั้นพื้นฐานและกฎหมายระหว่างการแบ่งระดับและการเทียบระดับการศึกษานอกรอบ และการศึกษาตามอัชยาศัย รวมทั้ง ร่างระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินเทียบระดับการศึกษา

ขั้นพื้นฐานและการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาต่ำกว่าปริญญา พ.ศ. และระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการเทียบโอนผลการเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา พ.ศ. แล้ว แต่ยังไม่มีประกาศใช้กฎหมายและระเบียบดังกล่าวแต่อย่างใด

2.2) ในด้านการกำหนดนโยบายและแผน มีความก้าวหน้าในระดับปานกลาง กล่าวคือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการดำเนินงานศึกษาวิจัย สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับการเทียบโอนผลการเรียนรู้จากการศึกษาทั้ง 3 รูปแบบ รวมทั้งจากการฝึกอาชีพ และประสบการณ์การทำงาน ซึ่งได้นำแนวคิดที่ได้จากการวิจัยไปสู่การปฏิบัติแล้ว และ สกศ. กำลังดำเนินโครงการรับรองประสบการณ์จากการทำงานของแรงงานไทย โดยน่าร่องในจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดลำปาง และจะนำผลที่ได้ไปจัดทำแผนปฏิบัติการแห่งชาติต่อไป นอกจากนี้ ในทางปฏิบัติ สถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ และทบวงมหาวิทยาลัย ได้ดำเนินงานโดยยึดระเบียบเดิม ซึ่งไม่ขัดกับเจตนา remodel ของพระราชนักุณฑิการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

3) ปัญหาอุปสรรค

ยังไม่มีประกาศใช้ระบบการเทียบโอนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 อย่างเป็นทางการ เนื่องจากต้องรอให้ร่างพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ได้ข้อผูกก่อน

เพื่อให้ระบบการเที่ยบโอนมีความเชื่อมโยงทั้งสายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษา

4) ข้อเสนอแนะ

ควรเร่งประกาศใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้กฎหมายรอง และระบุเป็นเกี่ยวกับการเที่ยบโอนผลการศึกษามีผลบังคับใช้โดยเร็วทันนี้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ตามเจตนาณัณของพระราชนูญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

3.3 แนวทางจัดการศึกษา (หมวด 4)

สาระสำคัญ

จากสถานการณ์ของประเทศไทยและโลกที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย อัตราเร่งที่สูง จึงเป็นผลมาจากการก้าวหน้าทางวิทยาการและระบบการสื่อสารข้อมูลที่รวดเร็ว จำเป็นต้องเตรียมเด็กไทยให้เข้าสู่สังคมฐานความรู้ (Knowledge-based Society) จึงต้องมีการปฏิรูปการเรียนรู้เกิดขึ้นเพื่อที่จะทำให้มีการพัฒนาปัญญาของเด็กไทยให้เกิดขึ้นอย่างเต็มตามศักยภาพ ให้มีแนวคิดแบบใหม่ ที่สามารถเชื่อมโยงบูรณาการสิ่งต่างๆ ได้อย่างมีเหตุผล และที่สำคัญ ครุ่นเป็นผู้อำนวยความสะดวก และอาจเรียนรู้ร่วมไปกับผู้เรียน

พระราชนูญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 แนวทางจัดการศึกษา ได้บัญญัติขึ้นด้วยเจตนาณัณให้มีการปฏิรูปการเรียนรู้

โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งเริ่มต้นจากการปฏิรูปหลักสูตรอันเป็นกรอบทิศทางในการจัดการศึกษา นอกจากนั้นมีการปรับกระบวนการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน รวมทั้งการปรับเปลี่ยนวิธีการวัดและประเมินผลควบคู่กันไป และใช้การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพมากขึ้น ใช้แหล่งเรียนรู้ที่มีให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนและเยาวชนในชุมชนได้ศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ต่างๆ ด้วยการให้ทุกส่วนของสังคมมีส่วนร่วมจัดการเรียนรู้ในชุมชน และที่สำคัญ คือ ต้องมีการปรับเปลี่ยนวิธีการจัดสรรโอกาสในการศึกษาต่อที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลผู้เรียนด้วย

จากเหตุผลดังกล่าว การติดตามและประเมินผลการดำเนินงานปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 ว่าด้วยแนวการจัดการศึกษาประกอบด้วย 4 ประเด็นหลัก คือ

ประเด็นที่ 1 หลักสูตรการศึกษา

ประเด็นที่ 2 การเรียนรู้

ประเด็นที่ 3 การจัดตั้งและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต

ประเด็นที่ 4 การจัดสรรโอกาสในการศึกษาต่อ

รายละเอียดแต่ละประเด็น มีดังนี้

ประเด็นที่ 1 หลักสูตรการศึกษา

1) สิ่งที่ต้องดำเนินการ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดให้มีการจัดทำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ยึดหยุ่นเหมาะสมกับบุคคลทุกกลุ่มเป้าหมาย และมีลักษณะของความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ และให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานจัดทำสาระหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญา ท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นมาตรฐานที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

ส่วนหลักสูตรอุดมศึกษา ให้มีความหลากหลายตามความต้องการของผู้เรียน มุ่งเน้นพัฒนาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง และการก้าววิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้และพัฒนาสังคม

2) การประเมินความก้าวหน้า

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดให้การจัดทำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งยังไม่เกิดขึ้น กระทรวงศึกษาธิการ โดยกรมวิชาการ ได้ดำเนินการจัดทำหลักสูตรแกนกลาง และประกาศใช้เมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2544 คือ “หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544” ปีการศึกษา 2545 ได้ดำเนิน

การนำร่องการใช้หลักสูตรรวม 2,175 โรง ในชั้น ป.1 ป.4 ม.1 และ ม.4 ซึ่งจะครบวงจรทุกชั้นปีในปีการศึกษา 2547 และให้มีการฝึกปฏิบัติจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง เพื่อเตรียมการใช้อ่าย่างเต็มรูปแบบทั่วประเทศทุกโรงเรียนตั้งแต่ปีการศึกษา 2546 เป็นต้นไป ดังนั้น การดำเนินการจัดทำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความก้าวหน้าในระดับมาก

หลังจากได้ประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 แล้ว หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการสนับสนุนให้สถานศึกษามารถจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพของชุมชนได้ โดยดำเนินการควบคู่ไปกับการเตรียมการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ซึ่งเป็นการเตรียมการให้สถานศึกษาเข้าใจในสาระของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 การดำเนินการส่งเสริม เริ่มจากการทำวิจัยสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับแนวทางการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ผลิตเอกสารต่างๆ เพื่อเป็นคู่มือในการพัฒนาบุคลากร ให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 และมีโรงเรียนเครือข่ายนอกเหนือจากโรงเรียนนำร่องการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศไว้ เพื่อเป็นโรงเรียนแกนนำในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาของแต่ละสังกัดต่อไป ซึ่งจากการติดตามผลการนำร่องการจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา พบว่า ครุร้อยละ 50

ไม่นั่นใจในการนำหลักสูตรไปใช้ จึงกล่าวได้ว่า การดำเนินงานส่งเสริมให้สถานศึกษาร่วมกันจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา มีความก้าวหน้าเพียงระดับปานกลาง

สำหรับการส่งเสริมการจัดทำหลักสูตรอุดมศึกษา มีความก้าวหน้าในระดับปานกลาง เนื่องจากมีการปรับปรุงหลักสูตรใหม่เนื้อหาสาระสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันของประเทศไทย สภาพและบริบทของท้องถิ่น และส่งเสริมบัณฑิตให้พร้อมที่จะเป็นผู้ประกอบการของประเทศซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 นอกจากนี้ ยังมีแผนส่งเสริมการจัดทำหลักสูตรด้วยการศึกษา วิจัยเพื่อนำผลมาปรับปรุงหลักสูตร มีโครงการนำร่องใน 6 สาขาวิชา และมีการเผยแพร่ผลการวิจัยและจัดงานตลาดนัดหลักสูตรกระจายไปตามภูมิภาคต่างๆ

3) ปัญหาอุปสรรค

3.1) หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 เป็นไปในรูปแบบเดิม เช่น ในเรื่องของสาระรายวิชา เวลาที่ใช้จัดการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล เป็นต้น ซึ่งเป็นเรื่องใหม่สำหรับครู/สถานศึกษา จำเป็นที่ครูผู้สอนและผู้บริหารต้องใช้เวลาในการศึกษาเตรียมการ

3.2) การให้สถานศึกษาร่วมกันจัดทำหลักสูตรได้เอง ทำให้มีหลักสูตรที่หลากหลาย จำเป็นต้องมีการสอบวัดคุณภาพของผู้เรียนว่า เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด

4) ข้อเสนอแนะ

4.1) การใช้หลักสูตรใหม่และการปฏิรูปการเรียนรู้ต้องให้ความสำคัญกับช่วงเปลี่ยนผ่านให้มาก ในปีการศึกษา 2546 ให้มีการนำหลักสูตรใหม่ การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล แนวใหม่ ไปใช้ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

4.2) ให้มีการจัดตั้งสำนักทดสอบกลางเพื่อทำหน้าที่จัดระบบเกี่ยวกับการสอบวัดความรู้ ความสามารถ คุณลักษณะต่างๆ ของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้นำผลการทดสอบไปใช้ในการพัฒนาตนเองตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ

ประเด็นที่ 2 การเรียนรู้

1) สิ่งที่ต้องดำเนินการ

การติดตามและประเมินผลการปฏิรูปด้านการเรียนรู้ พิจารณาครอบคลุมการดำเนินงานใน 4 ด้าน คือ การจัดการเรียน การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง การใช้กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการเรียนรู้ของผู้เรียน และการมีส่วนร่วมของสถานศึกษาในการจัดการเรียนรู้ในชุมชน

2) การประเมินความก้าวหน้า

2.1) การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกหน่วยงาน ดำเนินการส่งเสริมด้วยการศึกษาวิจัยองค์ความรู้ในเรื่องเกี่ยวกับรูปแบบ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการจัดทำเอกสาร ที่อยู่ในรูปของหนังสือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่ออื่นๆ และจัดฝึกอบรม ให้กับบุคลากร ให้มีความรู้ความเข้าใจด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและสามารถนำความรู้ที่ได้ไปปฏิบัติ

นอกจากนั้น มีโครงการนำร่องในสถานศึกษารอบคุณ ทุกสังกัดเพื่อเป็นต้นแบบในการปฏิรูป ชี้งอยู่ในรูปของโรงเรียนนำร่อง โรงเรียนแกนนำและโรงเรียนเครือข่าย ทั้งนี้ กรมศิลปากรมีแผนงาน ให้โรงเรียนนำร่องเหล่านี้ขยายผลการดำเนินงานไปยังโรงเรียนอื่นๆ ในระยะต่อไป

สำหรับการพัฒนาบุคลากร ทุกหน่วยงานกำหนดแผน ยุทธศาสตร์ในการค้นหาและยกย่องผู้นำการเปลี่ยนแปลง และขยายผล ในรูปแบบของเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกัน ผู้นำการเปลี่ยนแปลงตั้งกล่าว กีอ ครูแห่งชาติ ครูต้นแบบ ครูแกนนำ ครูเครือข่าย ครูเกียรติยศ ครูดีเด่น และผู้บริหารต้นแบบ

โดยสรุป ผลการดำเนินการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความก้าวหน้าในระดับปานกลาง

ระดับอุดมศึกษา ในการจัดการเรียนการสอนมีนิยาม
เน้นให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองและมีทักษะเพียงพอที่จะเรียน
รู้อย่างต่อเนื่อง และมีประสบการณ์การทำงานอย่างจริงจัง และที่
สำคัญให้สถาบันอุดมศึกษามีความเชื่อมโยงกับห้องถิ่น โดยมี
โครงการวิจัยเกี่ยวกับการปฏิรูปการเรียนรู้ 7 เรื่อง และมีโครงการ
สหกิจศึกษา ซึ่งเป็นโครงการที่ให้เรียนในห้องเรียนและทำงานใน
สถานประกอบการเพื่อสร้างประสบการณ์การทำงานด้วย นอกจากนี้
ยังมีแผนการดำเนินงานในการนำร่องโครงการต่างๆ เกี่ยวกับการเรียนรู้
ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผลการดำเนินงานในระดับอุดมศึกษามีความ
ก้าวหน้าในระดับปานกลาง

2.2) การวัดและประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง ในระดับ
การศึกษาขั้นพื้นฐานมีการดำเนินการวิจัยสร้างองค์ความรู้ อบรม
บุคลากรในโรงเรียนนำร่องการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.
2544 ซึ่งจากการติดตามผลการนำร่องในสถานศึกษา พบร่วม คุณ
ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลผู้เรียนตามสภาพ
จริงในระดับน้อย

ระดับอุดมศึกษา การวัดและประเมินผลเท่าที่ดำเนินการ
ของสถาบันอุดมศึกษาให้อิสระกับอาจารย์ผู้สอน ซึ่งมีลักษณะแตกต่าง
กันตามสาขาวิชา ผลการดำเนินงานมีความก้าวหน้าในระดับน้อย
โดยมีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลผู้เรียน
ตามแนวทางที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.

2542 มีการเผยแพร่ผลวิจัย แต่ยังขาดโครงการนำร่องเพื่อขยายผลไปยังสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ให้มากขึ้น

2.3) การส่งเสริมให้ครุสามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการเรียนรู้ของผู้เรียน ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีการสร้างองค์ความรู้ การพัฒนาบุคลากรและโครงการนำร่อง ซึ่งจาก การติดตามผลโครงการนำร่อง พบร่วม ครุทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในระดับน้อย

ระดับอุดมศึกษา มีความก้าวหน้าในด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนระดับปานกลาง กล่าวคือ มีงานวิจัยประมาณ 2,800 เรื่อง ใน 7 กลุ่มสาขาวิชา บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการทำวิจัย ซึ่งพบว่า ประมาณร้อยละ 48 มีผลงานวิจัย และงานวิจัย มีลักษณะที่เป็นงานวิจัยและพัฒนาซึ่งพัฒนาทั้งวิชาชีพและการเรียน การสอน สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อสังคมเพื่อช่วยแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประชาชนให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

2.4) การมีส่วนร่วมจัดการเรียนรู้ในชุมชน หน่วยงานทั้งระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและอุดมศึกษามีส่วนร่วมจัดการเรียนรู้ให้กับชุมชนในระดับปานกลาง โดยระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมีนโยบาย/แผนการดำเนินงานส่งเสริมการเรียนรู้ในชุมชน เช่น ด้านศาสนา การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สิ่งที่ดีงามในชุมชน การเรียนรู้ด้านทักษะอาชีพ เป็นต้น ส่วนระดับอุดมศึกษา มีโครงการสร้างเสริมประสบ-

การณ์ในการทำงานร่วมกันกับชุมชนในลักษณะเครือข่าย และมีการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น นับว่าเป็นการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับชุมชน

3) ปัญหาอุปสรรค

3.1) ด้านการจัดการเรียนการสอน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีการวิจัยองค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญหลากหลายวิธี แต่ครุยังขาดความรู้ ความเข้าใจที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ส่วนระดับอุดมศึกษา คณาจารย์ส่วนใหญ่ยังยึดติดอยู่กับค่านิยมของความเป็นเลิศในเนื้อหาสาระวิชา และการจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษามักใช้การบรรยายเป็นหลัก

3.2) ด้านการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ซึ่งต้องมีการประเมินทั้งกระบวนการคิด คุณธรรม จริยธรรม ในขณะที่ครุต้องรับผิดชอบนักเรียนจำนวนมาก ทำให้การปรับเปลี่ยน ต้องใช้เวลาพอสมควร

3.3) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ครุส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ ความเข้าใจ และไม่นั่นใจในการทำวิจัยและคิดว่าการทำวิจัยเป็นเรื่องยาก

3.4) ด้านการมีส่วนร่วมจัดการเรียนรู้ในชุมชน หน่วยงานที่รับผิดชอบจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้มีการส่งเสริมการเรียนรู้

ในชุมชนด้วยการฝึกอบรมเกี่ยวกับอาชีพ และส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาเข้าไปร่วมกับชุมชนในการจัดกิจกรรมต่างๆ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่แต่ละสถาบันเป็นผู้ดำเนินการ ยังไม่มีรายงานผลการดำเนินการว่าเป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่

4) ข้อเสนอแนะ

4.1) ขณะนี้หน่วยงานต่างๆ มีการดำเนินงานส่งเสริมครูผู้นำและโรงเรียนนำร่องปฏิรูปการเรียนรู้ ซึ่งทำให้เกิดนวัตกรรมที่หลากหลาย จึงเห็นสมควรเร่งพัฒนาครูให้สามารถเรียนรู้ไปพร้อมๆ กับการปฏิบัติจริง โดยให้มีการประสานเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานเพื่อนำไปสู่การขยายผลนวัตกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การขยายเครือข่ายด้วยผู้นำการเปลี่ยนแปลง

4.2) หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรเร่งสร้างความตระหนักรู้ ครูและผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

4.3) หน่วยงานที่จัดการศึกษาในชุมชน ควรมีแผนปฏิบัติการร่วมกันในการส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนในด้านต่างๆ

ประเด็นที่ ๓ การจัดตั้งและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต

๑) สิ่งที่ต้องดำเนินการ

การส่งเสริมการดำเนินงานและสนับสนุนให้มีการจัดตั้งแหล่งเรียนรู้รูปแบบต่างๆ ได้แก่ ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ศูนย์กีฬาและนันทนาการ แหล่งข้อมูลและแหล่งการเรียนรู้อื่น

๒) การประเมินความก้าวหน้า

ในรอบปีที่ผ่านมา พบว่า การดำเนินการส่งเสริมจัดตั้งและพัฒนาแหล่งเรียนรู้เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีความก้าวหน้าในระดับปานกลาง โดยมีการดำเนินกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ศิลปะ โบราณคดี โบราณวัตถุ โบราณสถาน พิพิธภัณฑ์ ห้องถิน ประเพณี ภูมิปัญญาชาวบ้าน ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการดำเนินวิถีชีวิตของไทยและการสร้างจิตสำนึกรักน้ำด้วยพลังงาน ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันดำเนินการส่งเสริมให้แหล่งเรียนรู้มีบทบาทสำคัญเพื่อการเรียนรู้ของเยาวชนและประชาชนด้วยการศึกษา ค้นคว้า วิจัยเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการและการพัฒนางานของแหล่งเรียนรู้ ผลิตเอกสารและสื่ออุปกรณ์ต่างๆ เช่น หนังสือ วิดีทัศน์ คอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย วิดีโอซีดี พัฒนาบุคลากรเพื่อให้บริหาร

จัดการแหล่งเรียนรู้ และมีโครงการนำร่องศึกษารูปแบบการจัดตั้งแหล่งเรียนรู้

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะมีการจัดตั้งและพัฒนาแหล่งเรียนรู้เพิ่มขึ้น แต่ยังไม่มีข้อมูลที่ยืนยันเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากแหล่งเรียนรู้เหล่านั้น

3) ปัญหาอุปสรรค

การดำเนินงานเป็นไปในลักษณะแยกส่วน ไม่มีแผนงานโครงการในการพัฒนาและใช้ประโยชน์จากแหล่งเรียนรู้ร่วมกัน

4) ข้อเสนอแนะ

4.1) แหล่งเรียนรู้ต่างๆ ควรมีการทำงานเชื่อมโยงกัน และควรใช้ทรัพยากรห้องถินร่วมกันอย่างมีคุณค่า เพื่อการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพและผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการเรียนรู้มากที่สุด

4.2) ให้มีการระดมพลังความคิดและระดมทรัพยากรจากทุกหน่วยงานของสังคมให้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการศึกษา พัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ในแหล่งการเรียนรู้ประเภทต่างๆ ให้แก่เด็ก เยาวชน และประชาชนอย่างเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม

4.3) ให้สถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนสามารถจัดการเรียนการสอน โดยใช้แหล่งเรียนรู้ต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับโอกาสการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นได้ทุกเวลา ทุกสถานที่

ประเด็นที่ 4 การจัดสรรอุบายในการศึกษาต่อ

1) สิ่งที่ต้องดำเนินการ

การส่งเสริมให้สถานศึกษาทุกรอบดับการศึกษาใช้วิธีการจัดสรรอุบายการศึกษาต่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 26 วรรคสอง ซึ่งกำหนดให้สถานศึกษาปรับวิธีการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อโดยใช้วิธีการที่หลากหลาย และเหมาะสมในแต่ละระดับการศึกษา และให้นำผลการประเมินผู้เรียนเกี่ยวกับความประพฤติ พฤติกรรม การร่วมกิจกรรม และการทดสอบมาประกอบการพิจารณา_rับผู้เรียนเข้าศึกษาต่อด้วย

2) การประเมินความก้าวหน้า

2.1) การดำเนินงานเพื่อส่งเสริมการจัดสรรอุบายในการเข้าศึกษาต่อทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและอุดมศึกษา มีความก้าวหน้าในระดับน้อย เนื่องจากระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน การรับนักเรียนยังใช้วิธีการสอนทางวิชาการเป็นหลัก โดยไม่ได้ใช้การพิจารณาคุณสมบัติอื่นๆ เช่น ความประพฤติ คุณธรรม จริยธรรม การมีส่วนร่วมกิจกรรมของนักเรียนจึงนับว่ายังไม่เป็นไปตามเจตนาณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในมาตรา 26 วรรคสอง

ระดับอุดมศึกษา การรับนักศึกษาเข้าเรียนต่อในสถาบันอุดมศึกษาประเภทจำกัดรับ พนว่า ยังให้ความสำคัญกับผลการสอบ

วิชาการเป็นหลักโดยให้ค่าน้ำหนักร้อยละ 90 และผลการเรียนตลอดหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลายให้ค่าน้ำหนักร้อยละ 10 ส่วนที่เป็นผลการประเมินความประพฤติ พฤติกรรมของผู้เรียนยังไม่ได้นำมาพิจารณา จึงถือว่าการดำเนินการเกี่ยวกับการรับนักศึกษาเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา ยังไม่เป็นไปตามเจตนาرمณ์ของพระราชนัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ .2542 มาตรา 26 วรรคสอง

3) ปัญหาอุปสรรค

ครูใช้การสอนแบบเดิมที่เน้นเนื้อหาด้านวิชาการเป็นหลัก และเชยชินกับการใช้ผลทดสอบทางด้านวิชาการมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสิน ดังนั้น การปรับเปลี่ยนบทบาทผู้สอนให้สามารถประเมินผลผู้เรียนโดยพิจารณาทั้งความรู้ ความประพฤติ การร่วมกิจกรรมของผู้เรียน เป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลา

4) ข้อเสนอแนะ

ให้มีการเร่งรัดปรับเปลี่ยนวิธีการคัดเลือกผู้เข้าศึกษาต่อในระดับต่างๆ โดยให้พิจารณาวิธีการที่หลากหลายมากขึ้น เน้นกระบวนการคิด รวมทั้งความประพฤติทางด้านคุณธรรม จริยธรรม ร่วมกับการทดสอบความคู่กันไป ซึ่งจะทำให้สอดรับกับกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับเปลี่ยนไป

3.4 การบริหารและการจัดการศึกษา (หมวด 5)

สาระสำคัญ

การบริหารและการจัดการศึกษาให้ยึดหลักมีเอกภาพด้านนโยบายและมีความหลากหลายในการปฏิบัติ จัดตั้งองค์กรกลางด้านการศึกษาให้เลือกแต่ไม่ประส蒂ทิวิพาร ให้เอกชนมีส่วนร่วมจัดการศึกษา รวมทั้งมีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้การตัดสินใจอยู่ระดับเขตพื้นที่ และสถานศึกษา ในการติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการบริหาร และการจัดการศึกษา จำแนกเป็น 4 ประเด็นหลัก ดังนี้

ประเด็นที่ 1 การจัดโครงสร้างและองค์กรการบริหารการศึกษาของรัฐ ให้มีกระบวนการศึกษา ทำหน้าที่กำกับดูแลการศึกษาทุกระดับและทุกประเภทการศึกษา

ประเด็นที่ 2 การบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ มุ่งการกระจายอำนาจบริหารและจัดการศึกษาสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา และส่งเสริมให้สถานบันอุดมศึกษาเป็นสถานบันในกำกับรัฐ

ประเด็นที่ 3 การบริหารและการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีสิทธิจัดการศึกษา อบรมและฝึกอาชีพ และเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอบรมของรัฐ ตามความพร้อม ความเหมาะสม และความต้องการภายในท้องถิ่น

ประเด็นที่ 4 การบริหารและจัดการการศึกษาของเอกชน ให้ การบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชนมีความเป็นอิสระ ภายใต้ การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา เช่นเดียวกับสถานศึกษา ของรัฐ และให้รัฐมีการกำหนดนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนเกี่ยวกับ การมีส่วนร่วมของเอกชนในด้านการศึกษา

ประเด็นที่ 1 การจัดโครงสร้างและองค์กรการบริหารการศึกษา ของรัฐ

1) สิ่งที่ต้องดำเนินการ

การจัดตั้งกระทรวงการศึกษา มีภารกิจหลัก 2 ประการ คือ

1.1) ประกาศใช้พระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการบริหาร และการจัดการให้สอดคล้องกับการปฏิรูประบบราชการ ภายใน 1 ตุลาคม 2545 อันได้แก่ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กระทรวงการศึกษา พ.ศ. โดยที่กฎหมายนี้ รัฐบาลถือเป็นกฎหมาย สำคัญต่อการบริหารประเทศ ตามมาตรา 173 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540

1.2) การเตรียมการสู่โครงสร้างใหม่ ทั้งในส่วนการ พัฒนาบุคลากร และการถ่ายโอนบรรดาอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับส่วนราชการ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ การถ่ายโอนข้าราชการ ลูกจ้างและเงินงบประมาณของหน่วยงานต่างๆ และการเตรียมการกฎหมายลำดับ รองที่สำคัญ

2) การประเมินความก้าวหน้า

2.1) ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงการศึกษา พ.ศ. อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการคุณวิถีฯ มีความก้าวหน้าระดับปานกลาง

ในส่วนของกฎหมายลำดับรอง สปศ. ได้จัดทำยกร่างกฎหมาย กระทรวง ระเบียบ และประกาศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารราชการ กระทรวงการศึกษา รวมทั้งหน่วยงานต่างๆ ได้เตรียมการร่างและปรับปรุงกฎหมายของหน่วยงาน มีความก้าวหน้าในระดับน้อยเพราฯ อยู่ในขั้นตอนยกร่างกฎหมาย

2.2) การเตรียมการเข้าสู่โครงสร้างใหม่ เพื่อเร่งรัดการดำเนินงานเพื่อการปฏิรูปการศึกษา ได้มีการประชุมการปฏิรูปการศึกษา เมื่อวันที่ 1 และ 5 สิงหาคม 2545 ซึ่งมีนายก รัฐมนตรี (พ.ต.ท. ดร. ทักษิณ ชินวัตร) เป็นประธาน ได้มีมติแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการเตรียมจัดระบบการบริหารของส่วนราชการตามโครงสร้างใหม่ของกระทรวงการศึกษา เพื่อดำเนินการในเรื่องต่างๆ กันแล้วคือ การดำเนินงานด้านกฎหมาย การจัดระบบบริหารและการจัดการ การจัดทำกรอบอัตรากำลังและหักเงินที่การจัดบุคลากรลง กรอบอัตรากำลัง หักเงินที่และวิธีโอนทรัพย์สิน หักสูตรและการ พัฒนาบุคลากร แต่อย่างไรก็ตาม หน่วยงานต่างๆ ได้มีการดำเนินงานไปบ้างแล้ว ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการได้แต่งตั้งคณะกรรมการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ และจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการปฏิรูปการศึกษาจังหวัด เพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์ประสานงานกaltungการดำเนินงานปฏิรูปการศึกษาในระดับจังหวัด และให้มีการรายงานผลทุกเดือน

ทบวงมหาวิทยาลัยได้แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานด้านการบริหารและการจัดการอุดมศึกษาทำหน้าที่เตรียมการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทาง การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ การจัดการอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา รวมทั้งสำรวจทรัพย์สินและข้าราชการเพื่อเตรียมการย้ายโอนและบรรจุแต่งตั้งในตำแหน่งใหม่

หน่วยงานระดับกรมได้จัดทำร่างการปรับเปลี่ยนโครงสร้าง และระบบบริหารราชการของกรม การทำฐานข้อมูลด้านทรัพย์สิน และการอบรมบุคลากรของตน รวมทั้ง สปศ. จัดทำชุดศึกษาด้วยตนเอง ซึ่งเป็นเอกสาร และสื่อเทคโนโลยีเผยแพร่แก่ครูและผู้บริหารในทุกสังกัด

สำหรับการพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อเตรียมการสู่โครงสร้างใหม่ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู (ก.ค.) ได้ดำเนินการพัฒนาครูใน 2 โปรแกรม คือ

(1) การพัฒนาเพื่อเตรียมความพร้อมให้บุคลากรโดยใช้ชุดฝึกอบรมที่ สปศ. จัดทำขึ้นเพื่อฝึกอบรมให้บุคลากรของกระทรวง

ศึกษาธิการ โดยสำนักงาน ก.ค. ได้สำรวจข้าราชการสายครุ สายบริหาร และสายสนับสนุนวิชาการ เมื่อเดือนพฤษภาคม 2544 พบว่า ได้รับ การเตรียมความพร้อมร้อยละ 80 ของข้าราชการทุกสาย แต่ยังไม่ได้ ครอบคลุมทุกประเด็นตามหลักสูตรของ สปศ. จึงได้มีข้อตกลงกับกรม ต้นสังกัดและศูนย์ปฏิบัติการปฏิรูปการศึกษาจังหวัดให้เป็นผู้พิจารณา แนวทางดำเนินงานเพื่อเติมเต็มให้ข้าราชการในจังหวัด

(2) การพัฒนาเพื่อสร้างความเข้มแข็งในวิชาการและ วิชาชีพครุ สำนักงาน ก.ค. มี 2 หลักสูตร กือ หลักสูตรพัฒนาสถาน ศึกษา มีเป้าหมาย 40,000 โรง และหลักสูตรเฉพาะทางที่จัดให้แก่ ครุ มีเป้าหมาย 529,000 คน ซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินงาน

การเตรียมการสู่โครงสร้างใหม่ มีความก้าวหน้ามากใน เรื่องของการแต่งตั้งองค์คณะบุคคลและจัดตั้งหน่วยงานในส่วนกลาง และจังหวัด ส่วนการพัฒนาบุคลากรมีความก้าวหน้าปานกลาง โดยได้ จัดทำหลักสูตรและกำลังดำเนินการฝึกอบรม รวมทั้งมีการจัดทำฐาน ข้อมูลบุคคลของหน่วยงาน

3) ปัญหาและอุปสรรค

การประกาศใช้กฎหมายเกี่ยวกับการบริหารมีข้อจำกัดด้าน เวลา เพราะจะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับการปฏิรูประบบราชการ ซึ่งจะเริ่มดำเนินการในวันที่ 1 ตุลาคม 2545

4) ข้อเสนอแนะ

เร่งดำเนินการตามมติจากการประชุมปฏิรูปการศึกษา เมื่อวันที่ 1 และ 5 สิงหาคม 2545 ที่ให้มีคณะกรรมการชุดใหม่ ซึ่งจะดำเนินการปฏิรูปการศึกษาต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา และคณะกรรมการธุรกิจของสถาบันฯ แต่ละแห่ง ที่จะมีอำนาจและมีแนวทางเดียวกัน ซึ่งจะทำให้การพิจารณา กฏหมายแต่ละขั้นตอนรวดเร็วขึ้น

ประเด็นที่ 2 การบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ

1) สิ่งที่ต้องดำเนินงาน

1.1) การกำหนดเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อเป็นองค์กรรองรับการกระจายอำนาจของบริหารการศึกษา และการมีกฏหมายว่าด้วยการกระจายอำนาจบริหารสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา

1.2) การพัฒนารูปแบบการบริหารที่กระจายอำนาจการบริหารไปสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสู่สถานศึกษา โดยประชาชน/ชุมชน มีส่วนร่วมในการบริหารและจัดการสถานศึกษา อีกทั้งเผยแพร่ความรู้ให้แก่ผู้บริหารสถานศึกษา ครู คณะกรรมการสถานศึกษาและชุมชน

1.3) ภายในปี 2545 จะต้องจัดทำร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐ พ.ศ. จำนวน 20 แห่ง ตามแผนปฏิบัติการของทบทวนมหาวิทยาลัย

2) การประเมินความก้าวหน้า

2.1) กฎหมายเกี่ยวกับการกำหนดเขตพื้นที่ มีความก้าวหน้าอย่าง แต่จากการประชุมการปฏิรูปการศึกษา เมื่อวันที่ 1 และ 5 สิงหาคม 2545 ได้ร่างให้มีการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษา โดยมอบให้กระทรวงศึกษาธิการ สกศ. สปศ. สำนักงบประมาณ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปทำข้อบุคคลเกี่ยวกับการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อให้เริ่มดำเนินการตามโครงสร้างใหม่ในวันที่ 1 ตุลาคม 2545

การเตรียมการกฎหมายลำดับรอง สปศ. ได้ร่างสาระสำคัญให้เขตพื้นที่การศึกษาและให้สถานศึกษาขึ้นพื้นฐานรับมอบอำนาจในการบริหาร ภายใต้การกำกับและส่งเสริมสนับสนุนของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษา นับว่าอยู่ในขั้นยกร่างกฎหมาย จึงมีความก้าวหน้าอย่าง

2.2) การพัฒนารูปแบบการกระจายอำนาจ กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดทำโครงการนำร่องปฏิรูปการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา โดยกำหนดพื้นที่เป้าหมายนำร่องใน 5 จังหวัด (10 เขตพื้นที่การศึกษา) ได้แก่ จังหวัดพิษณุโลก (5 เขต) อำนาจเจริญ (2 เขต) ชลบุรี (1 เขต) เพชรบุรี (1 เขต) และจังหวัดภูเก็ต (1 เขต) เริ่มดำเนินการเดือนกรกฎาคม 2544 ขณะนี้อยู่ในขั้นปฏิบัติการปฏิรูปการศึกษา (ธันวาคม 2544-กันยายน 2545)

หน่วยงานต้นสังกัดได้จัดทำโครงการนำร่องโรงเรียนปฏิรูปการศึกษาที่บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน อาทิเช่น กรมสามัญศึกษา (847 โรง) สปช. (5,000 โรง) สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร (125 โรง) และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (250 โรง) ซึ่งโรงเรียนที่ดำเนินโครงการนำร่องเพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารการศึกษา และจะมีการขยายผลให้แก่สถานศึกษาซึ่งมีจำนวนกว่า 40,000 แห่งต่อไป ด้วยเหตุนี้ การพัฒนารูปแบบการกระจายอำนาจสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา มีความก้าวหน้าปานกลาง

2.3) การปรับสถานภาพสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับรัฐ ในการประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2542 และวันที่ 22 สิงหาคม 2543 มีมติอนุมัติแผนปฏิบัติการปรับสถานภาพสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นสถาบันอุดมศึกษา ในกำกับรัฐ โดยกำหนดว่า จะได้ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐจำนวน 20 แห่ง ภายในปี 2545 ผลการดำเนินงานถึงเดือนสิงหาคม 2545 ได้มีการดำเนินงานร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐ 14 ฉบับ มีความก้าวหน้าระดับปานกลาง

3) ปัญหาและอุปสรรค

3.1) การทดลองนำร่องเขตพื้นที่การศึกษาระยะเริ่มแรก ยังมีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานของเขต โดยเฉพาะอย่างยิ่งความไม่พร้อมเรื่องกฎระเบียบต่างๆ ที่ยังไม่เอื้อต่อการกระจายอำนาจบริหาร

3.2) การขยายผลโครงการนำร่องมาพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาให้แก่สถานศึกษาทั่วประเทศ ยังต้องการความร่วมมือจากทุกฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้บริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้เรียน และชุมชน ที่ยังอาจขาดความรู้และความเข้าใจโดยเห็นว่าการทดลองเป็นภารกิจที่เพิ่มขึ้นจากการบริหารและจัดการที่เป็นงานประจำ

3.3) การจัดทำร่างพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาในกำกับรัฐของมหาวิทยาลัยบางแห่ง มีความก้าวหน้าน้อย เพราะยังมีปัญหาเกี่ยวกับการขาดการยอมรับของบุคลากรในมหาวิทยาลัย โดยมหาวิทยาลัยดังกล่าวเสนอให้มีระบบคู่ขนาน คือ มีบุคลากรทั้งประเภทข้าราชการและพนักงานของรัฐ ไปจนกว่าข้าราชการจะเกษียณอายุไปหมด ซึ่งคาดว่าจะใช้เวลาประมาณ 10 - 15 ปี

4) ข้อเสนอแนะ

4.1) เร่งรัดให้มีการประกาศแบ่งเขตพื้นที่การศึกษา เพราะจะทำให้เกิดข้อยุติในอีกหลายประเด็น อันได้แก่ การจัดหาสถานที่ตั้งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา การจัดบุคลากรที่จะมีการโยกย้ายไปประจำแต่ละสำนักงานเขตพื้นที่ฯ เป็นต้น

4.2) เร่งนำผลจากโครงการโรงเรียนนำร่องมาพัฒนารูปแบบการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน และเร่งประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจและให้นำผลการนำร่องไปเป็นแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษา

4.3) หน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องถือเป็นนโยบายเร่งด่วนในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาทุกแห่งให้มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการกระจายอำนาจการบริหารไปยังสถานศึกษาและการส่งเสริมให้ประชาชน/ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสถานศึกษา

4.4) การทำความเข้าใจกับคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาว่า ตามหลักการไม่ควรมีบุคลากร 2 ประเภทในหน่วยงานเดียวกัน แต่หากมีความจำเป็น ในระยะแรกก็อาจให้มีบุคลากร 2 ประเภทไปก่อน โดยให้มีเป้าหมายด้านครอบคลุมระยะเวลาในการปรับเปลี่ยนให้เหลือบุคลากรประเภทเดียวในที่สุด

ประเด็นที่ 4.3 การบริหารและการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1) สิ่งที่ต้องดำเนินการ

การเตรียมการเพื่อถ่ายโอนภารกิจด้านการศึกษาให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำเป็นต้องมีกฎกระทรวงว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษา และมีการเตรียมความพร้อมให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2) การประเมินความก้าวหน้า

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 7,950 แห่ง (ข้อมูลเดือนพฤษภาคม 2545) มีการจัดการศึกษาใน 5 ด้าน คือ การ

ศึกษาปฐมวัย การศึกษาขั้นพื้นฐาน การจัดบริการให้ความรู้ด้านอาชีพ การจัดการส่งเสริมกีฬา นันทนาการและกิจกรรมเด็กเยาวชน การดำเนินงานด้านการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ทั้งนี้ กรุงเทพมหานคร เทศบาลและเมืองพัทยาท่านนั้นที่จัดการศึกษาในระดับขั้นพื้นฐาน

ในการนี้ มีการดำเนินการเพื่อจัดทำหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามมาตรา 42 มีความก้าวหน้าระดับปานกลาง ดังนี้

สปศ. ได้จัดทำร่างกฎกระทรวง เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขึ้น

กระทรวงศึกษาธิการ โดยความร่วมมือของกรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องได้สำรวจความคิดเห็นและทำวิจัยสภาพความพร้อมในการถ่ายโอนการจัดการศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และยกร่างเกณฑ์/คู่มือการประเมินความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ทบวงมหาวิทยาลัย ได้จัดทำหลักเกณฑ์การจัดการอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สำนักการศึกษาระบบทั่วไป ได้จัดทำหลักเกณฑ์การจัดการอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บัญญัติการงบประมาณเพื่อกระจายอำนาจให้โรงเรียน วางแผนการตั้งงบประมาณเงินอุดหนุนรัฐบาลและงบประมาณกรุงเทพมหานคร

ทั้งระดับอนุบาล ประถมศึกษาและการขยายโอกาสทางการศึกษา และจัดสร้างให้โรงเรียนและดำเนินการในลักษณะการกระจายอำนาจ

สำหรับการเตรียมความพร้อมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย โดยสำนักบริหารการศึกษาท้องถิ่น ได้จัดทำนโยบายการจัดการศึกษาในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2545-2559) เพื่อเตรียมความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ รวมทั้งส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาของท้องถิ่นระยะ 5 ปี ซึ่งในการนำแผนที่จัดทำแล้วสู่การปฏิบัติมีความก้าวหน้าระดับนานาชาติ

3) ปัญหาและอุปสรรค

ขาดการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่จะถ่ายโอนภารกิจ ด้านการศึกษากับหน่วยงานที่จะรับโอน ทั้งในส่วนของการกำหนดหลักเกณฑ์ การประเมินความพร้อม และกิจกรรมการเตรียมความพร้อมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4) ข้อเสนอแนะ

ควรประสานความร่วมมือจากทุกฝ่าย ทั้งผู้ถ่ายโอนและผู้รับโอน คือทั้งกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทยและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยอาจจัดสัมมนาเพื่อกำหนดความหมายของ การกระจายอำนาจร่วมกัน กำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกัน จัดทำหลักเกณฑ์

และวิธีการประเมินความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกัน และการเตรียมการกระจายอำนาจด้านการศึกษา รวมทั้งให้มีการจัดทำแผนปฏิบัติการว่าด้วยการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นที่ 4 การบริหารและการจัดการการศึกษาเอกชน

1) สิ่งที่ต้องดำเนินการ

1.1) การแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการศึกษาเอกชนที่ปรับแก้ไข 2 ฉบับ

1.2) ร่างกฎหมายว่าด้วยจำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหาการเลือกประธานกรรมการและการจัดการสถานศึกษาเอกชน และกฎหมาย ระเบียบ หลักเกณฑ์ประกอบร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการศึกษาเอกชน

1.3) กำหนดนโยบายและมาตรการของรัฐในการสนับสนุน การศึกษาเอกชน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของเอกชน

2) การประเมินความก้าวหน้า

2.1) การร่างกฎหมายการศึกษาเอกชน 2 ฉบับ ได้แก่ ร่างพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. และ ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาเอกชน พ.ศ. ในขณะนี้ (เดือนมิถุนายน 2545) ร่างทั้งสองผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการแล้ว รอนำเสนอ

สภาพแวดล้อมภายนอก มีความก้าวหน้าในระดับปานกลาง นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) เตรียมการร่างกฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ หลักเกณฑ์ เกี่ยวกับการศึกษาเอกชน จำนวน 36 ฉบับ แต่เมื่อพิจารณาในส่วนของกฎหมายเพื่อส่งเสริมสนับสนุน อุดหนุน และสิทธิประโยชน์อื่นๆ ยังมีความก้าวหน้าน้อย

2.2) การส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาเอกชน สช. ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การปฏิรูปและส่งเสริมการศึกษาเอกชน เพื่อเป็นกรอบพิสูจน์การพัฒนาการศึกษาเอกชนที่จะปฏิบัติในช่วง 5-10 ปี ใน 3 พันธกิจ คือ (1) พัฒนาและสนับสนุนผู้เรียนทั้งโดยตรงและโดยอ้อมอย่างยุติธรรมและเท่าเทียมกันในสังคม (2) พัฒนาการบริหารและการจัดการด้านบุคลากรและสถานศึกษาให้มีคุณภาพอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง และ (3) พัฒนาระบบ กลไก องค์กรของรัฐ องค์กรเอกชน และชุมชนที่เกี่ยวข้องให้อีกด้วยต่อการจัดการศึกษาและผู้ที่เลือกเรียนในสถานศึกษาเอกชน

2.3) การเตรียมการให้สถานศึกษาเอกชนบริหารแบบนิติบุคคล สช. ได้จัดโครงสร้างการบริหารและการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนในรูปนิติบุคคล 300 โรง พร้อมทั้งจัดประชุมชี้แจงให้แก่เจ้าหน้าที่ระดับจังหวัดทุกจังหวัด และผู้บริหารโรงเรียนเอกชน

3) ปัญหาอุปสรรค

ผู้ประกอบการการศึกษาเอกชนส่วนใหญ่ยังเห็นว่ากระบวนการจัดทำกฎหมาย การกำหนดนโยบายและแผน เกี่ยวกับการศึกษาเอกชน ยังไม่เปิดโอกาสให้ผู้จัดการศึกษาเอกชนมีส่วนร่วมมากเท่าที่ควร

4) ข้อเสนอแนะ

การดำเนินงานภาครัฐเกี่ยวกับการศึกษาเอกชนควรยึดหลักการของมาตรา 45 คือ ให้รัฐกำหนดนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเอกชนด้านการศึกษา และปรับกระบวนการและวิธีการดำเนินงานให้สอดคล้องกับหลักการดังกล่าว รวมทั้งจัดทำฐานข้อมูลเครือข่ายการศึกษาเอกชน เพื่อให้มีการกระจายข่าวสารข้อมูลอย่างทั่วถึง ทั้งสถานศึกษาเอกชนในเขตเมือง และเขตชนบท รวมทั้งพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษาเอกชนที่เอื้อต่อการประกันคุณภาพการศึกษาเท่าเทียมกับสถานศึกษาของรัฐ

3.5 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา (หมวด 6)

สาระสำคัญ

เจตนาرمณ์ของพระราชนบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในเรื่องมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษาต้องการให้มี

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารและการจัดการ อันประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก โดยมุ่งหวังให้เกิดการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาอันจะส่งผลไปยังเยาวชนให้ได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ รวมทั้งผู้ปกครองและประชาชนจะเกิดความเชื่อมั่นในคุณภาพและมาตรฐานของสถานศึกษา

การติดตามประเมินผลความก้าวหน้าการดำเนินงานแบ่งเป็น 3 ประเด็นหลัก ดังนี้

ประเด็นที่ 1 การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา

ประเด็นที่ 2 การประกันคุณภาพภายใน

ประเด็นที่ 3 การประเมินคุณภาพภายนอก

ประเด็นที่ 1 การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา

1) สิ่งที่ต้องดำเนินการ

1.1) ประกาศใช้กฎกระทรวงเกี่ยวกับระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาโดยเร็ว เพื่อให้สำนักงานรับรอง มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน) (สมศ.)

สามารถประเมินภายนอกสถานศึกษาทุกแห่ง ได้ทันภายในเดือน สิงหาคม 2548

1.2) กำหนดมาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน มาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา และมาตรฐานการอาชีวศึกษา

2) การประเมินความก้าวหน้า

2.1) การจัดทำกฎกระทรวงเกี่ยวกับระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา สมศ. ได้ยกเว้นกฎกระทรวงดังกล่าว ขณะนี้อยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรี การดำเนินการดังกล่าวมีความก้าวหน้าน้อยเนื่องจากมีการประกาศใช้กฎกระทรวงนี้ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2544 เพื่อให้ สมศ. สามารถดำเนินการประเมินภายนอกสถานศึกษาได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย และทันตามระยะเวลาที่กำหนด

2.2) การกำหนดมาตรฐานการศึกษา

(1) มาตรฐานการศึกษาของชาติ สกศ. ได้ดำเนินการศึกษาวิจัยองค์ความรู้ และติดตามการนำมาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานไปใช้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบในการพัฒนามาตรฐานการศึกษาของชาติ จึงยังถือว่ามีความก้าวหน้าน้อย

(2) มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน สกศ. ได้จัดทำมาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งมี 27 มาตรฐาน เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาและใช้เป็นมาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในรอบแรก จำนวน 14 มาตรฐาน ซึ่งคณะกรรมการต้องอนุมัติในหลักการแล้วเมื่อวันที่ 4 และ 25 มกราคม 2543 นอกจากนี้ กรมวิชาการได้ดำเนินการจัดทำ มาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเสรีจเรียบร้อยแล้ว จึงถือว่ามีความก้าวหน้ามาก

(3) มาตรฐานการอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย (ทม.) ได้แต่งตั้งองค์กรน้อมการเพื่อพัฒนามาตรฐานการศึกษาระดับ อุดมศึกษา ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาข้อเสนอโครงการวิจัยสร้างองค์ความรู้ จึงถือว่ามีความก้าวหน้าน้อย

(4) มาตรฐานการอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการศึกษาวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ จัดทำโครงการนำร่อง และดำเนินโครงการความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนามาตรฐาน จึงถือว่ามีความก้าวหน้าน้อย

3) ปัญหาอุปสรรค

3.1) ร่างกฎหมายว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการ ประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ยังไม่มีการประกาศใช้ ทำให้ สมศ.

ไม่สามารถประเมินภายนอกสถานศึกษาให้เป็นไปอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และทันตามระยะเวลาที่กำหนด

3.2) หน่วยงานตามโครงการสร้างกระทรวงใหม่ที่มีหน้าที่จัดทำมาตรฐานต่างๆ ยังไม่มีการพัฒนามาตรฐานการศึกษา มีเพียงการเตรียมการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และในช่วงที่ผ่านมาซึ่งไม่เคยมีการจัดทำมาตรฐานการศึกษาดังกล่าวมาก่อน จึงต้องใช้เวลาในการศึกษาและเตรียมการพอสมควร เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของหน่วยงานทุกฝ่าย รวมทั้งผู้ปกครองและประชาชน

4) ข้อเสนอแนะ

4.1) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเร่งดำเนินการให้มีการประกาศใช้ร่างกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการประกันคุณภาพภายในและการประเมินภายนอก และ สมศ. สามารถประเมินสถานศึกษาทุกแห่งได้ทันภายในเดือนสิงหาคม 2548

4.2) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเร่งดำเนินการพัฒนา มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา และมาตรฐานการอาชีวศึกษาเพื่อเป็นเป้าหมายและแนวทางในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ

ประเด็นที่ 2 การประกันคุณภาพภายใน

1) สิ่งที่ต้องดำเนินการ

หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร สิ่งที่ต้องดำเนินการในเรื่องการประกันคุณภาพภายในจึงประกอบด้วย 2 เรื่อง ดังนี้

1.1) หน่วยงานต้นสังกัดพัฒนาระบบและส่งเสริมการประกันคุณภาพภายใน โดย

(1) จัดทำกฎกระทรวงเกี่ยวกับระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพภายใน

(2) กำหนดมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประกันคุณภาพภายใน

(3) ส่งเสริมให้สถานศึกษามีการประกันคุณภาพภายใน

1.2) สถานศึกษาทุกแห่งดำเนินการประกันคุณภาพภายในทุกปี

2) การประเมินความก้าวหน้า

2.1) การจัดทำกฎหมายเกี่ยวกับระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพภายในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการและทบทวนมหาวิทยาลัยจัดทำร่างกฎหมายทบทวนและกฤษฎบดังนี้ ด้วยการกำหนดระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ซึ่งผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารและอนุมัติแล้ว ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และในระหว่างที่กฤษฎีกาและกฤษฎบดังนี้ไม่ประกาศใช้ กระทรวงศึกษาธิการและทบทวนมหาวิทยาลัยได้มีประกาศกระทรวงและประกาศทบทวน เพื่อเป็นแนวทางให้สถานศึกษาดำเนินการ แต่เนื่องจากกฎหมายทั้ง 2 ฉบับ ควรประกาศใช้ภายในเดือนตุลาคม 2544 เพื่อให้การดำเนินการประกันคุณภาพภายในดำเนินไปอย่างถูกต้องตามกฎหมายและรองรับการประเมินภายนอก จึงถือว่ามีความก้าวหน้าในระดับปานกลาง

2.2) การกำหนดมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประกันคุณภาพภายในทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอุดมศึกษา หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษามีมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประกันคุณภาพภายใน ซึ่งพัฒนามาอย่างต่อเนื่อง และได้ปรับปรุงให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จึงถือว่า มีความก้าวหน้ามาก

2.3) การส่งเสริมให้สถานศึกษามีการประกันคุณภาพภายในทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอุดมศึกษา หน่วยงานต้นสังกัดดำเนินการส่งเสริมสถานศึกษาให้มีการประกันคุณภาพภายในหลายด้าน คือ (1) การผลิตเอกสาร สื่อ และอุปกรณ์ทางวิชาการ (2) การพัฒนาบุคลากร (3) การดำเนินการนำร่อง (4) การดำเนินการประเมินคุณภาพการศึกษา และ (5) การให้ทุนสนับสนุนการดำเนินงาน แต่การดำเนินการดังกล่าวยังมีจำนวนไม่ครอบคลุมเพียงพอ จึงถือว่ามีความก้าวหน้าปานกลาง

2.4) การดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอุดมศึกษา สถานศึกษาส่วนใหญ่กำลังดำเนินการประกันคุณภาพภายใน แต่เนื่องจากเป็นเรื่องใหม่ จึงยังอยู่ในระหว่างการปรับปรุงและพัฒนา สถานศึกษาที่ดำเนินการได้เป็นที่น่าพอใจมีเพียงบางส่วน เช่น สถานศึกษาสังกัดสปช. มีร้อยละ 67 สังกัดกรมสามัญศึกษา มีร้อยละ 87.07 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลได้รับ ISO 9000 แล้ว 17 แห่ง และกำลังรอรับการประเมิน 21 แห่ง เป็นต้น จึงถือว่ามีความก้าวหน้าปานกลาง

3) ปัญหาอุปสรรค

3.1) การประเมินเป็นเรื่องใหม่สำหรับสถานศึกษา และคนไทยส่วนใหญ่กลัวการประเมิน เพราะคิดว่าการประเมินเป็นการจับผิด และให้คุณให้ไทยกับสถานศึกษา

3.2) สถานศึกษาส่วนหนึ่งยังมีความตื่นตัวด้านการประกันคุณภาพไม่มากนัก และบางส่วนยังมีความเข้าใจที่ไม่ถูกต้อง ดำเนินการประกันคุณภาพแยกออกจากงานปกติ ทำให้มีภาระงานเพิ่มมากขึ้น และจัดทำเอกสารเป็นจำนวนมาก

3.3) การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความเข้าใจยังทำได้ไม่ทั่วถึง

4) ข้อเสนอแนะ

4.1) การเร่งสร้างความรู้ ความเข้าใจ เพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติ และการดำเนินงานของสถานศึกษาให้มีทัศนคติที่ดีและมองเห็นความสำคัญของการประเมินคุณภาพมาตรฐานการศึกษา รวมทั้งมีการประกันคุณภาพภายในเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน

4.2) พัฒนาระบบการประเมินให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมและสภาพของสถานศึกษาในประเทศไทย และมีความเชื่อถือได้เป็นที่ยอมรับของสถานศึกษาและบุคคลทั่วไป

4.3) ผู้บริหารทุกระดับ ควรใช้ภาวะผู้นำเพื่อร่วมกันผลักดันให้สถานศึกษาทุกแห่งดำเนินการประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างวัฒนธรรมในการทำงานที่เน้นคุณภาพและตรวจสอบได้

ประเด็นที่ ๓ การประเมินคุณภาพภายนอก

๑) สิ่งที่ต้องดำเนินการ

๑.๑) ประกาศใช้ พ.ร.ฎ. และจัดตั้งสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

๑.๒) กำหนดเกณฑ์ วิธีการ และมาตรฐานเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอก

๑.๓) สรุหารายละเอียดกระบวนการที่มีคุณสมบัติเหมาะสมและมีคุณภาพ

๑.๔) ประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อย ๑ ครั้งภายในวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๘

๑.๕) รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาเผยแพร่ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณะเป็นประจำทุกปี

๒) การประเมินความก้าวหน้า

๒.๑) การประกาศใช้ พ.ร.ฎ. จัดตั้งสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) สกศ. ได้ยกร่าง พ.ร.ฎ. จัดตั้ง สมศ. และมีการประกาศใช้แล้วตั้งแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๓ จึงถือว่ามีความก้าวหน้ามาก

**2.2) การพัฒนาเกณฑ์ และวิธีการประเมินคุณภาพ
ภายนอก ทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอุดมศึกษา สมศ.
ได้พัฒนาระบบ กรอบแนวทาง และวิธีการประเมินภายนอกเสร็จแล้ว
และนำไปใช้ในการประเมินภายนอกแล้ว จึงถือว่ามีความก้าวหน้ามาก**

**2.3) การกำหนดมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมิน
ภายนอก ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สกศ. ได้จัดทำมาตรฐานการ
ศึกษาเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ซึ่งคณะกรรมการอนุมัติให้ใช้ในการประเมินภายนอกแล้วเมื่อวันที่ 4 และ 25 มกราคม
2543 และให้ใช้ในการประเมินภายนอกในรอบแรกจำนวน 14
มาตรฐาน 53 ตัวบ่งชี้**

**ส่วนการประเมินภายนอกระดับอุดมศึกษา สมศ. ได้
กำหนดมาตรฐานและตัวบ่งชี้สำหรับการประเมินภายนอกระดับปริญญา
8 มาตรฐาน 28 ตัวบ่งชี้ และระดับต่ำกว่าปริญญา 8 มาตรฐาน 30
ตัวบ่งชี้ เพื่อนำไปทดลองใช้ในการประเมินสถาบันอุดมศึกษา จึงถือ
ว่ามีความก้าวหน้ามาก**

**2.4) การสร้างผู้ประเมินภายนอกทั้งในระดับการศึกษา
ขั้นพื้นฐานและระดับอุดมศึกษา สมศ. ได้กำหนดกรอบแนวทาง
เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ประเมินภายนอก การรับรองผู้ประเมิน
ภายนอก และการติดตามประเมินผลผู้ประเมินภายนอกเสร็จ
เรียบร้อยแล้ว และได้รับรองเป็นผู้ประเมินภายนอกระดับการศึกษา**

ขั้นพื้นฐานจำนวน 709 คน ส่วนระดับอุดมศึกษาเบ่งเป็นระดับปริญญา และระดับต่ำกว่าปริญญา ได้สร้างผู้ประเมินภายนอกและผ่านการรับรองจากกรรมการบริหารแล้วจำนวน 222 คน และ 42 คน ตามลำดับ (ข้อมูลเดือนสิงหาคม 2545) ซึ่งจำนวนผู้ประเมินภายนอกทั้งระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอุดมศึกษานี้มีเพียงพอต่อการประเมินภายนอกในช่วงแรก และมีการดำเนินการสร้างผู้ประเมินภายนอกเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จึงถือว่ามีความก้าวหน้าปานกลาง

2.5) การประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาทั้งระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอุดมศึกษา สมศ. ทำการประเมินภายนอกสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้ว 218 แห่ง และในปีงบประมาณ 2545 คาดว่าจะประเมินได้ 4,282 แห่ง ส่วนระดับอุดมศึกษา จะประเมินสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา 5 แห่ง และระดับต่ำกว่าปริญญา 7 แห่ง และในปีงบประมาณ 2545 นี้ คาดว่าจะประเมินสถาบันอุดมศึกษาจำนวน 150 แห่ง เนื่องจาก สมศ. ต้องประเมินภายนอกสถานศึกษาทุกแห่ง (ประมาณ 50,000 แห่ง) อย่างน้อย 1 ครั้งภายในวันที่ 19 สิงหาคม 2548 การดำเนินการเมื่อเทียบกับเป้าหมายดังกล่าวจึงถือว่ามีความก้าวหน้าปานกลาง

2.6) การรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอก เนื่องจากขณะนี้อยู่ในช่วงแรกของการประเมินภายนอก ผลการประเมินในรอบปีแรกยังไม่เสร็จเรียบร้อยจึงยังไม่มีการรายงาน

ผลการประเมินคุณภาพการศึกษา แต่อยู่ในช่วงที่ สมศ. กำลังดำเนินการจัดทำรายงานในรอบปีแรก จึงถือว่าการดำเนินการมีความก้าวหน้า น้อย

3) ปัญหาอุปสรรค

3.1) มาตรฐานการศึกษาของชาติระดับอุดมศึกษา yang ไม่เกิดขึ้นทำให้ความสอดคล้องระหว่างรายงานการประเมินตนเองของ สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาและการประเมินภายนอกตามมาตรฐาน ของ สมศ. สำหรับบางสถาบันมีความแตกต่างอยู่บ้าง

3.2) สถานศึกษา yang ไม่เข้าใจว่าการประเมินคุณภาพ ภายนอกที่ประเมินในรูปแบบกัลยาณมิตรของ สมศ. จะเป็นประโยชน์ ต่อสถาบันการศึกษาในการพัฒนาคุณภาพ จึงยังลังเลที่จะขอรับการประเมินจาก สมศ.

3.3) การประเมินภายนอกเป็นเรื่องใหม่สำหรับประเทศไทย และสถานศึกษาที่จะต้องได้รับการประเมินมีจำนวนมาก ประมาณ 5 หมื่นแห่ง ในขณะที่ระยะเวลาในการประเมินรอบแรกมีจำกัด คือ จะต้องประเมินให้เสร็จภายในเดือนสิงหาคม 2548

3.4) การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา เป็น สิ่งที่ต้องได้รับการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง ดังนั้น การกำหนดเกณฑ์ การประเมินที่เหมาะสม จึงต้องใช้ความชำนาญ เวลา และทรัพยากร พอสมควร แต่การเศรษฐกิจในปัจจุบันยังคงมีปัญหา จึงอาจมีข้อ

จำกัดด้านทรัพยากรที่จะต้องสนับสนุนให้การประกันคุณภาพบรรลุเป้าหมายอย่างแท้จริง

4) ข้อเสนอแนะ

4.1) ควรคัดเลือกและพัฒนาบุคคลที่เหมาะสมมาเป็นผู้ประเมินภายนอก

4.2) รัฐบาลควรให้ความสำคัญและให้ความมั่นใจในการสนับสนุนทรัพยากรและส่งเสริมให้มีการประเมินภายนอกที่มีคุณภาพไปร่วมกับ เที่ยงตรงและเป็นกลาง โดยเน้นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาไม่ใช่การตัดสินให้คุณ ให้ไทยกับสถานศึกษา

3.6 ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา (หมวด 7)

สาระสำคัญ

ครู ผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา เป็นหัวใจสำคัญของการผลักดันการปฏิรูปการเรียนรู้ให้ประสบความสำเร็จ จึงมีความพยายามในทุกวิถีทางที่จะพัฒนาครูและผู้บริหารให้สามารถปฏิบัติภารกิจได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ การติดตามประเมินผลในส่วนนี้จำแนกเป็น 4 ประเด็นหลัก ดังนี้

ประเด็นที่ 1 การปฏิรูปการผลิตครูและสถาบันผลิตครู พัฒนามาตรฐานหลักสูตรการผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษา และพัฒนาสถาบันผลิตครู

ประเด็นที่ 2 การพัฒนาครุและบุคลากรทางการศึกษา ให้มีระบบการพัฒนาและส่งเสริมมาตรฐานอาชีพอย่างต่อเนื่อง โดยจัดตั้งสถาบันอิสริยะรับผิดชอบเป็นการเฉพาะ และมีกองทุนสนับสนุนการพัฒนาและการส่งเสริมครุ คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

ประเด็นที่ 3 มาตรฐานวิชาชีพและองค์กรวิชาชีพ กำหนดให้ครุและบุคลากรทางการศึกษาต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ มีองค์กรวิชาชีพทำหน้าที่กำกับดูแลตามมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ

ประเด็นที่ 4 การบริหารงานบุคคล ให้มีระบบบริหารงานบุคคลที่สามารถควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้มีระบบเงินเดือน ค่าตอบแทนครุที่เหมาะสมกับการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพชั้นสูง

ประเด็นที่ 1 การปฏิรูปการผลิตครุและสถาบันผลิตครุ

1) สิ่งที่ต้องดำเนินการ

เพื่อให้การผลิตครุและบุคลากรทางการศึกษาสอดคล้องกับความต้องการทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ สปศ. จึงเสนอให้ยกมาตรฐานหลักสูตรการผลิตครุ โดยพัฒนาการผลิตครุแนวใหม่ระดับปริญญาตรีให้เป็นหลักสูตร 6 ปี โดยเรียน 5 ปี และฝึกประสบการณ์การสอน 1 ปี เพื่อให้ได้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครุ ซึ่งจะต้องดำเนินงานดังต่อไปนี้

1.1) กำหนดนโยบายและแผนปฏิรูประบบและกระบวนการ
ผลิตครุ คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งมีแผนยุทธ-
ศาสตร์นำแผนไปสู่การปฏิบัติ

1.2) พัฒนาหลักสูตรแนวใหม่ในการผลิตครุและบุคลากร
ทางการศึกษา

1.3) พัฒนาสถาบันผลิตครุ

2) การประเมินความก้าวหน้า

2.1) การปฏิรูปการผลิตครุ การจัดทำนโยบายและแผน
ในส่วนของกระทรวงศึกษาธิการมีคณะกรรมการการปฏิรูปครุ
และบุคลากรทางการศึกษา ร่วมกับสภาพนบดีคณะครุศาสตร์/
ศึกษาศาสตร์ ได้จัดแผนปฏิรูปการผลิตครุ คณาจารย์ และบุคลากร
ทางการศึกษา และยุทธศาสตร์การดำเนินงานใน 5 ปี (ปี 2545-
2549) การจัดทำแผนมีความก้าวหน้าในระดับมาก แต่พบว่าต้อง
ปรับแผนโดยละเอียดอีกครั้งการที่ไม่มีงบประมาณสนับสนุนในปี 2545
และ 2546 ไปเริ่มดำเนินงานในปี 2547 การนำแผนสู่การปฏิบัติจึง
มีความก้าวหน้าระดับปานกลาง

สกศ. สถาบันราชภัฏ และสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
รวมทั้งทบทวนมหาวิทยาลัยได้มอบให้สภาพนบดีคณะครุศาสตร์/ศึกษา-
ศาสตร์ ร่วมกับพัฒนาหลักสูตรครุแนวใหม่ระดับปริญญาตรี 6 ปี

โดยเรียน 5 ปี และฝึกปฏิบัติ 1 ปี ทั้งนี้ยังกำหนดไว้ในแผนปฏิรูปการ
ผลิตครูให้มีทุนการศึกษาเพื่อจูงใจให้คนดี คนเก่ง มาเป็นครู และ
ประกันการมีงานทำ ซึ่งจะเป็นการสะท้อนการผลิตครูให้ตรงกับความ
ต้องการ การผลิตครูแนวใหม่คาดว่าจะเริ่มดำเนินการในปีการศึกษา
2546 การพัฒนาหลักสูตรมีความก้าวหน้าระดับปานกลาง

**2.2) การปฏิรูปสถาบันผลิตครู การปฏิรูปสถาบันผลิตครู
มี 3 แผนงาน แผนงานปฏิรูปคณาจารย์ แผนงานเร่งรัดให้มีการทำ
วิจัย และแผนงานปฏิรูประบบโครงสร้างการบริหาร และโครงการจัด
ตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนรู้ นอกจากนี้ ทบทวน
มหาวิทยาลัยร่วมกับสถาบันคีคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ได้
วางแผนพัฒนาคณาจารย์ในสถาบันผลิตครูให้มีสัดส่วนวุฒิปริญญา
เอกและปริญญาโทมากขึ้น และสนับสนุนให้มีทุนศึกษาต่อและฝึก
อบรมสำหรับคณาจารย์ นอกจากนี้ยังมีการวิจัยเพื่อปฏิรูปโครงสร้าง
และการประกันคุณภาพสถาบันผลิตครู ดังนั้นการดำเนินงานด้าน
แผนและการนำแผนสู่การปฏิบัติมีความก้าวหน้าระดับปานกลาง**

3) ปัญหาและอุปสรรค

การดำเนินงานในปี 2545 และ 2546 ยังคงใช้เงินที่
จัดจ่ายจากงบปกติ ทำให้ไม่สามารถดำเนินงานได้ตามเป้าหมาย
ที่กำหนด และฉะลوبางโครงการไปในปีลัดไป

4) ข้อเสนอแนะ

ในขณะที่มีข้อจำกัดด้านงบประมาณ ควรหารูปแบบและวิธีการแนวใหม่ที่จะพัฒนาระบบการผลิตครุให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพสูง อาทิเช่น จากการประชุมเรื่องปฏิรูปการศึกษา ณ ทำเนียบรัฐบาล เมื่อวันที่ 1 และ 5 สิงหาคม 2545 ได้มีมติเกี่ยวกับ การพัฒนาคณาจารย์ให้มีคุณภาพ โดยพิจารณาการขยายอายุเกษียณของคณาจารย์ที่มีคุณภาพถึงอายุ 65 ปี เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนคณาจารย์

ประเด็นที่ 2 การพัฒนาครุและบุคลากรทางการศึกษา

1) สิ่งที่ต้องดำเนินการ

การสร้างความเข้มแข็งในวิชาการและวิชาชีพให้กับครุและบุคลากรทางการศึกษา มีสิ่งที่ต้องดำเนินการดังนี้

1.1) ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งสถาบันพัฒนาและส่งเสริมครุ คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. เพื่อเป็นหน่วยงานกลางทำหน้าที่ประสานการดำเนินงานกับหน่วยงานที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครุ คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา

1.2) จัดตั้งกองทุนพัฒนาครุ คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา และกองทุนส่งเสริมครุ คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา

1.3) กำหนดนโยบายและแผนเกี่ยวกับการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

1.4) พัฒนารูปแบบและวิธีการแนวใหม่ในการพัฒนาครู ผู้บริหาร ผู้นำชุมชน และผู้นำองค์กรป้องรักส่วนท้องถิ่น โดยใช้ หลักสูตรและวิธีการที่หลากหลาย และขยายการดำเนินการพัฒนาครู และบุคลากรทุกประเภท

2) การประเมินความก้าวหน้า

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งสถาบันพัฒนาและส่งเสริมครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ซึ่งมีสาระเกี่ยวกับ กองทุนพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา และกองทุน ส่งเสริมครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ด้วยนั้น อยู่ระหว่าง การพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองฯ ความก้าวหน้าด้าน กฎหมายมีความก้าวหน้าระดับปานกลาง

ในส่วนของการพัฒนาครูประจำการ จากการสำรวจของ สำนักงาน ก.ค. พบว่า ครูและผู้บริหาร ประเมินตนเองว่าได้มีโอกาส พัฒนาโดยการอบรมและสัมมนาแล้ว แต่เป็นการอบรม/สัมมนาแยก เป็นด้าน ยังไม่ครอบคลุมทุกประเด็นปฏิรูป อีกทั้งผลการอบรมไม่ ยั่งยืน โดยสังเกตจากพฤติกรรมการสอนของครูยังคงเป็นไปตามแนว ปฏิบัติเดิม ไม่ค่อยเปลี่ยนแปลง จึงยังต้องมีการอบรมเพื่อเติมเต็ม อย่างต่อเนื่องอีก และควรแสวงหาแนวทางในการพัฒนาครู เพื่อเกิด การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอน

การกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา สกศ. และ สปศ. ได้จัดทำนโยบายปฏิรูประบบและการบวนการพัฒนาครู ประกอบด้วย แผนงานเร่งรัดแผนงานระยะยาว โครงการจัดตั้งราชวิทยาลัยครุภัณฑ์ และโครงการพัฒนาผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้นำชุมชน และผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ยกระงับแล้วมีความก้าวหน้าระดับปานกลาง

ในส่วนของการนำรูปแบบและวิธีการแนวใหม่เพื่อพัฒนาครูประจำการ มีการวิจัยและนำร่องโครงการต่างๆ แล้วสร้าง อยู่ระหว่างการขยายผล จัดว่ามีความก้าวหน้าระดับปานกลาง กิจกรรมต่างๆ นั้นได้แก่

(1) การวิจัยรูปแบบการพัฒนาครูประจำการเพื่อการปฏิรูปการเรียนรู้ โดยจัดทำข้อเสนอว่าได้พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ควรเข้ารับการอบรมไม่ต่ำกว่า 100 ชั่วโมง ในรอบ 5 ปี

(2) โครงการครูแห่งชาติและครูต้นแบบ เพื่อยกย่องและสนับสนุนให้ครูดีและครูเก่งที่จัดการเรียนการสอนตามแนวปฏิรูปการเรียนรู้ ทำการขยายผลให้แก่เพื่อนครู ในลักษณะก้าวตามมิตรนิเทศในขณะนี้มีครูแห่งชาติ 26 คน ครูต้นแบบ 586 คน และสร้างครูเครือข่ายประมาณ 10,000 คน ครูกลุ่มนี้ได้จัดตั้ง “สมาคมพัฒนาวิชาชีพครูแห่งประเทศไทย” ให้เป็นศูนย์รวมของชุมชนและศูนย์ด้าน

การพัฒนาวิชาชีพครู จำนวน 200 กว่าแห่งใน 55 จังหวัด นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการ ได้คัดเลือกครูแก่นนำ โดยมีครูแก่นนำไม่น้อยกว่า 1 คน ในโรงเรียน 1 แห่ง จำนวนประมาณ 38,000 คน เพื่อให้ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาแก่เพื่อนครูในโรงเรียน

(3) ยกย่องผู้ทรงคุณวุฒิปัญญาไทย เป็นครูภูมิปัญญา จำนวน 56 คน เพื่อให้ภูมิปัญญาเป็นฐานสำคัญของการเรียนรู้ คุณค่าความเป็นไทยในด้านต่างๆ

(4) ผู้บริหารสถานศึกษาต้นแบบ คัดเลือกผู้บริหารสถานศึกษาที่ประสบความสำเร็จจากโรงเรียนปฏิรูปการเรียนรู้ ยกย่องให้เป็นผู้บริหารสถานศึกษาต้นแบบ ปี 2544 จำนวน 16 คน โดยมีภารกิจที่จะต้องทำการวิจัยและพัฒนารูปแบบการบริหารที่ส่งเสริมการปฏิรูปการเรียนรู้ และขยายผลไปยังสถานศึกษาอื่นๆ ภายในระยะเวลา 3 ปี

นอกจากนี้ ได้ส่งเสริมให้มีการจัดตั้ง “สถาบันผู้บริหารหลักสูตรการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย” ซึ่งประกอบด้วยหัวหน้าภาควิชาบริหารการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ เพื่อสร้างความเข้มแข็งในการสร้างศาสตร์การบริหารการศึกษาที่เน้นความสมกับบริบทของสังคมและวัฒนธรรมไทย รวมทั้งปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอนระดับปริญญาโทและปริญญาเอกสาขาการบริหารการศึกษา

3) ปัญหาและอุปสรรค

3.1) การพัฒนาครูเพื่อปรับทัศนคติและวิธีการเรียนการสอน โดยการจัดอบรมครูเพียง 2-3 วันที่เป็นทฤษฎีแต่ไม่สามารถกลับไปปฏิบัติจริงได้ และขาดการติดตาม เป็นการฝึกอบรมที่ไม่ยั่งยืน จึงได้มีการค้นคว้าวิธีการฝึกอบรมครูตามแนวโครงการครูแห่งชาติ ครูต้นแบบ ครูแก่นนำ และผู้บริหารสถานศึกษาต้นแบบ เพื่อเปลี่ยนการอบรมอย่างเดิม มาเป็นการให้ครูไปแนะนำครู ซึ่งจะช่วยให้ครูได้ฝึกอบรมในสถานที่ปฏิบัติงาน ไม่ต้องลงทะเบียนเรียน

นอกจากนี้ จากผลการสำรวจ โครงการโรงเรียนปฏิรูปการศึกษา พบร่วมว่า การปฏิรูปการเรียนรู้แบบทั้งโรงเรียนประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี เพราะในรูปแบบการฝึกอบรมครู โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน มีการทำงานร่วมกันเป็นคณะภายในโรงเรียน ฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริง ทำให้การฝึกอบรมมีความต่อเนื่องและมีผลที่ยั่งยืน

3.2) การฝึกอบรมครูที่ดำเนินการอยู่ มีหลายหน่วยงานรับผิดชอบ ทำให้ขาดการรวมพลังและแผนหลักด้านการพัฒนาครู เป็นเหตุให้ไม่เห็นภาพรวมของการพัฒนาครู ทั้งๆ ที่การพัฒนาครูให้สามารถปฏิรูปการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง ต้องดำเนินการอย่างครอบคลุมและต่อเนื่อง

4) ข้อเสนอแนะ

4.1) จัดทำแผนและดำเนินการพัฒนาครู ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษา ประสานและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมครู โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-based Teacher Training) หรือให้มีการฝึกอบรมโดยกลุ่มโรงเรียน ทั้งนี้ให้สถานศึกษาหรือกลุ่มโรงเรียนร่วมกับสมาคมพัฒนาวิชาชีพครูแห่งประเทศไทย ชมรม และศูนย์ที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครู

4.2) ควรเร่งให้มีสถาบันพัฒนาและส่งเสริมครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อทำหน้าที่ประสานและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมครูและผู้บริหารที่เหมาะสม เช่น การฝึกอบรมโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน การฝึกอบรมทางไกล และการฝึกอบรมด้วยตนเอง เป็นต้น

4.3) จัดทำนโยบายครูแห่งชาติและครูต้นแบบ และนโยบายการพัฒนาวิชาชีพผู้บริหารการศึกษา

4.4) สนับสนุนการจัดตั้ง “ศูนย์การเรียนกฎหมายไทย” รวมทั้งศูนย์ประสานเครือข่ายกฎหมายไทย ศูนย์คลังข้อมูลกฎหมายไทย เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนและพัฒนาการเรียนรู้ทั้งในระดับท้องถิ่น และระดับชาติ

ประเด็นที่ ๓ มาตรฐานวิชาชีพและองค์กรวิชาชีพ

๑) สิ่งที่ต้องดำเนินการ

ให้มีองค์กรวิชาชีพครุ และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ โดยจะต้องดำเนินงานดังต่อไปนี้

๑.๑) ประกาศใช้พระราชบัญญัติสภากฎและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.

๑.๒) กำหนดเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพครุ

๑.๓) พัฒนาครุ ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อพร้อมรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

๒) การประเมินความก้าวหน้า

๒.๑) การดำเนินงานร่างพระราชบัญญัติสภากฎและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. มีความก้าวหน้าระดับมาก ขณะนี้ ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรีและเสนอสภากู้แทนราษฎรแล้ว ซึ่งเป็นการแก้ไขพระราชบัญญัติครุ พ.ศ. 2488 สาระของการแก้ไขนั้น กำหนดให้สภากฎและบุคลากรทางการศึกษา เรียกว่า “ครุสภาก” มีอำนาจหน้าที่กำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ กำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณ

ของวิชาชีพและการพัฒนาวิชาชีพ และให้มีสำนักงานส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา มีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมสวัสดิการ สวัสดิภาพ ความมั่นคงของผู้ประกอบวิชาชีพและผู้ปฏิบัติงานด้านการศึกษา รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ

สำหรับการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพให้แก่ครูและผู้บริหาร มีข้อสรุปจากร่างพระราชบัญญัติสภากฎฯ คือ การออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพให้แก่ครูและผู้บริหารสถานศึกษาประจำการเห็นสมควรให้ครุทุกคนได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู โดยครูและผู้บริหารที่รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพจะต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติตามมาตรฐานวิชาชีพครูที่กำหนด ผู้ที่มีคุณสมบัติไม่ครบให้พัฒนาตนเองให้ได้ตรงตามคุณสมบัติภายใน 5 ปี

2.2) ครุสภากำลังจัดทำมาตรฐานวิชาชีพครู 3 ด้าน คือ มาตรฐานด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพ (การมีวุฒิปริญญา ตรีด้านการศึกษา) มาตรฐานการปฏิบัติงาน และมาตรฐานการปฏิบัติตน เสร็จแล้ว ถือว่ามีความก้าวหน้าระดับมาก

2.3) การพัฒนาครูและผู้บริหารสถานศึกษาประจำการเพื่อให้มีวุฒิปริญญาตรีทางการศึกษา ภายในเวลา 5 ปี มีความก้าวหน้าในระดับปานกลาง กล่าวคือ ครุสภาร่วมมือกับสำนักงานสถาบันราชภัฏ ได้จัดทำแผนปฏิรูปครูและบุคลากรทางการศึกษา

เพื่อพัฒนาครู ผู้บริหาร ตามที่กำหนด ให้ได้รับการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อ สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมในการขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครุต่อไป

การดำเนินงานพัฒนาครุตั้งกล่าว จัดทำโดยสำนักงานสถาน-ภาพของครูและผู้บริหารที่ยังไม่จบปริญญาตรีหรือมีวุฒิปริญญาตรี สาขาอื่นที่ไม่ใช่ด้านการศึกษา พนวจ ผู้ที่ไม่มีวุฒิปริญญาตรีทางการศึกษา มีอยู่ประมาณ 65,000 คน กระทรวงศึกษาธิการจึงได้พัฒนาหลักสูตรพัฒนาครุและผู้บริหารประจำการให้ได้รับวุฒิปริญญาตรีทางการศึกษาเป็นหลักสูตรกลาง ประกอบด้วย โครงสร้างชุดวิชาและสาระประกอบชุดการเรียนการสอน สื่อการฝึกอบรม เน้นการปฏิบัติงานในโรงเรียน โดยใช้แนวการวิจัยปฏิบัติการ มีกิจกรรมเสริมทักษะ นิเทศ ติดตามและประเมินผล เน้นผลงานที่สามารถสร้างองค์ความรู้ที่เกิดจากสภาพจริงจากการปฏิบัติงานได้ นอกจากนี้เปิดโอกาสให้มีการเทียบโฉนประสนการณ์และผลงานที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับวิชาที่ศึกษามาเทียบเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาได้ตามความเหมาะสม เมื่อทำ การศึกษาเพิ่มเติมจากชุดวิชา และเข้ารับการอบรมเข้มจนกระทั่งผ่านการศึกษาทั้งหมดแล้วจึงขออนุมัติจากสถาบันราชภัฏเพื่อประสาน ปริญญาต่อไป

เพื่อให้การพัฒนาครุจำนวนมากดังกล่าว สามารถดำเนินการให้สำเร็จโดยรวดเร็ว รวมทั้งมีหลักการว่าการพัฒนาครุควรจะต้องไม่ให้ครุละทิ้งห้องเรียน ครุสภาก็จึงได้ทำการประสานงานกับสถาบัน

อุดมศึกษา อันได้แก่ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เพิ่มเติมจากสถาบันราชภัฏที่ร่วมดำเนินการ นารายณ์หนึ่งแล้ว เพื่อแบ่งพื้นที่การอบรมครุที่กระจายอยู่ทั่วประเทศ ต่อไป

3) ปัญหาและอุปสรรค

ครุ ผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องยังไม่มีความชัดเจนในเรื่อง ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพและมาตรฐานวิชาชีพ ทำให้ไม่มีความ มั่นคงในสถานภาพของตนเอง ซึ่งจะมีผลต่อขั้นตอนและกำลังใจ

4) ข้อเสนอแนะ

ควรเร่งดำเนินการรณรงค์และทำความเข้าใจในเรื่องใบ อนุญาตประกอบวิชาชีพ และมาตรฐานวิชาชีพ เพื่อให้ครุและบุคลากร ทางการศึกษาพัฒนาตนเอง รวมทั้งมีขั้นตอนและกำลังใจดีขึ้น

ประเด็นที่ 4 การบริหารงานบุคคล

1) สิ่งที่ต้องดำเนินการ

1.1) ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการครุและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.

1.2) ให้มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์เกือกุลอื่น ของครุและบุคลากรทางการศึกษา

1.3) ปรับปรุงการกำหนดตำแหน่ง วิทยฐานะและการประเมินความก้าวหน้าของครุและบุคลากรทางการศึกษา

2) การประเมินความก้าวหน้า

ร่างกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล เป็นร่างกฎหมายที่คณะกรรมการตรีบีอว่าเป็นต่อการบริหารราชการแผ่นดิน ตามมาตรา 173 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ขณะนี้ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครุและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. สถาบันการศึกษาได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ กต. ให้ความเห็นชอบแล้ว พร้อมจะนำเข้าสู่การพิจารณาของสถาบันการศึกษา รายภูร

กฎหมายเกี่ยวกับบัญชีเงินเดือน สปศ. ได้มีร่างมาตรฐาน วิชาชีพชั้นสูงและกำหนดวิทยฐานะแก่ครุและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อเป็นเหตุผลประกอบกับโครงสร้างเงินเดือนใหม่และระบบบริหารงานบุคคล ซึ่งกฎหมายเกี่ยวกับบัญชีเงินเดือนใหม่ของครุและบุคลากรทางการศึกษามีความก้าวหน้าระดับปานกลาง เพราะผลจากการประชุมปฏิรูปการศึกษาเมื่อวันที่ 1 และ 5 สิงหาคม 2545 ได้ข้อสรุป ในเรื่องนี้ว่า ให้มีบัญชีเงินเดือนแบบท้ายร่างพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. และมอบ สำนักงบประมาณ กรมบัญชีกลาง สำนักงาน ก.พ. และ สำนักงาน ก.ค. เตรียมการเพื่อสนับสนุนแนวทางดังกล่าว

สปศ. ได้กำหนดตำแหน่งและวิทยฐานะ โดยจำแนกเป็น ตำแหน่งครูและตำแหน่งผู้บริหารตามระบบ Academic Rank Classification จัดเป็นประเภทละ 4 ระดับ ซึ่งแตกต่างจากที่สำนักงาน ก.ค. ใช้อยู่ในปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม สำนักงาน ก.ค. ได้เตรียมปรับวิธีการ กำหนดตำแหน่งและวิทยฐานะของครูและบุคลากรทางการศึกษาใหม่ ขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินงาน

ในส่วนของการประเมินความก้าวหน้าในวิชาชีพ สำนักงาน ก.ค. ได้กำหนดระบบการประเมินความก้าวหน้าในวิชาชีพของครูแนว ใหม่ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และให้ผู้เรียนมีความสามารถเรียนรู้และ พัฒนาตนเองได้ รวมทั้งยังมีจุดมุ่งหมายให้ครูที่อยู่ชั้นบทห่างไกล ความจริงและครูที่ตั้งใจปฏิบัติการสอน มีโอกาสได้รับความก้าวหน้า จึงไม่เน้นการประเมินโดยการจัดทำเอกสารเหมือนในปัจจุบัน

ระบบการประเมินครูแนวใหม่จะเปลี่ยนสาระการประเมิน และวิธีการประเมิน โดยครูจะต้องลงมือพัฒนาการเรียนการสอนให้ เกิดคุณภาพย่างแท้จริงและอยู่ปัจจุบันติงานในสถานศึกษาอยู่ตลอดเวลา การประเมินจะเน้นทั้งสภาพความยากลำบากในการทำงาน ปริมาณ งาน คุณลักษณะที่ดีของครู การพัฒนาตนเอง กระบวนการเรียนการ

สอน และผลที่เกิดจากผู้เรียน การประเมินความก้าวหน้าแนวใหม่จะมีคณะกรรมการประเมินของสถานศึกษา เพื่อรับรวมข้อมูลเบื้องต้น เสนอคณะกรรมการประเมินของจังหวัด เพื่อพิจารณากลั่นกรองข้อมูล และนำเสนอกรมเจ้าสังคัด เพื่อเสนอ อ.ก.ค. กรม ตัดสินการประเมิน ต่อไป ขณะนี้สำนักงาน ก.ค. ได้จัดทำระบบการประเมินแนวใหม่เสร็จ แล้ว และจะเสนอ ก.ค. ในเดือนสิงหาคม 2545 ซึ่งคาดว่าจะ ดำเนินการให้มีผลใช้บังคับได้ในวันที่ 1 ธันวาคม 2545 นับว่า การกำหนดตำแหน่ง วิทยฐานะ และการประเมินความก้าวหน้าของ ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีความก้าวหน้าระดับปานกลาง

3) ปัญหาและอุปสรรค

มีความจำเป็นต้องยกระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของ ครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยการปรับเปลี่ยนการกำหนดตำแหน่ง วิทยฐานะ ระบบและวิธีการประเมินความก้าวหน้า และการให้เงินเดือน เงินวิทยฐานะ/ค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์อื่นๆ ที่เหมาะสม

4) ข้อเสนอแนะ

เร่งปรับปรุงระบบบริหารงานบุคคล อันได้แก่ วิธีการ ประเมินความก้าวหน้าของครู โดยให้ความสำคัญกับผลการดำเนิน งานที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ในการดำเนินงาน เพื่อยกระดับคุณภาพ ชีวิตในการทำงานซึ่งจะทำให้ครูไม่ต้องทำงานด้านเอกสารที่ไม่ส่งผล ต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนโดยตรง

3.7 ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา (หมวด 8)

สาระสำคัญ

ในการสร้างสังคมแห่งความรู้นั้น นับว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับ กระแสโลกปัจจุบัน กระบวนการศึกษาจึงเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่ง ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อมุ่งไปสู่สังคมแห่งความรู้ รัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 จึงได้บัญญัติให้ “บุคคล ย่อมมีสิทธิเสมอ กันในการเข้ารับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่าสิบ สอนปีที่รัฐต้องจัดให้อายุ่กว่าห้าถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย” เพื่อ เป็นการประกันโอกาสทางการศึกษาให้แก่คนไทยทุกคน เกตุรามณ์ ดังกล่าวได้ปรากฏอย่างชัดเจนในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งบทบัญญัติในหมวด 8 ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อ การศึกษาของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีสาระ สำคัญที่ต้องการ ให้ทุกฝ่ายในสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และให้รัฐมีหน้าที่ในการจัดสรร และบริหารจัดการการใช้ทรัพยากร เพื่อการศึกษา โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่จะเกิด ประโยชน์สูงสุดสำหรับผู้เรียนและสังคม ซึ่งในหมวด 8 สรุปได้ 3 ประเด็นหลัก ดังนี้

- ประเด็นที่ 1 การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา
- ประเด็นที่ 2 การจัดสรรทรัพยากรเพื่อการศึกษา
- ประเด็นที่ 3 การประเมินการใช้ทรัพยากรเพื่อการศึกษา

ประเด็นที่ 1 การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา

1) สิ่งที่ต้องดำเนินการ

1.1) รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา โดยอาจจัดให้มีการเก็บภาษีเพื่อการศึกษาได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

1.2) รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกมาตรการส่งเสริมและให้แรงจูงใจในการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษาจากบุคคลครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถานบันราษฎร์ สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น โดยให้เป็นผู้จัดและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา รวมถึงบริจาคทรัพย์สินและทรัพยากรอื่นให้แก่สถานศึกษา และมีส่วนร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษา

1.3) การยกเว้นภาษีเบี้ยนกลางการค้างไว้ด้วยการจัดสรรรายได้และผลประโยชน์ของสถานศึกษาของรัฐที่ไม่เป็นนิติบุคคล เพื่อให้สถานศึกษาของรัฐที่ไม่เป็นนิติบุคคลสามารถจัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา (มาตรา 59 วรรคสี่) โดยมีเงื่อนไขของเวลาเป็นตัวกำหนด คือ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จไม่เกิน 3 ปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีผลบังคับใช้ หรือภายในวันที่ 20 สิงหาคม 2545

2) การประเมินความก้าวหน้า

2.1) กฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีเพื่อการศึกษา ขบวนี้ยังไม่มีการดำเนินงาน เนื่องจากสำนักงานปฏิรูปการศึกษา ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดทำข้อเสนอการระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา ให้เหตุผลว่า หลักการของระบบภาษีทั่วไปไม่ควรให้มีการจัดเก็บภาษีเพื่อการได้เป็นการเฉพาะ เพราะจะทำให้ระบบภาษียุ่งยาก ซับซ้อน และเกิดการรั่วไหลหรือหลีกเลี่ยงภาษี การจัดเก็บภาษีโดยมาใช้เพื่อการศึกษาควรจะต้องพิจารณาในเรื่องของความเหมาะสม ความสัมพันธ์ของภาษีที่จัดเก็บกับการนำภาษีไปใช้ เพื่อให้การจัดเก็บภาษีเป็นไปตามหลักการของระบบภาษี อีกทั้งปัจจุบันประเทศไทยกำลังประสบภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจ จึงควรหลีกเลี่ยงการเพิ่มภาระภาษีประเภทนี้แก่สังคม (ภาคผนวก 5 รายละเอียดเกี่ยวกับการจัดระบบทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา เรื่องการระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา, หน้า 5, 2544)

2.2) ขบวนี้ยังไม่มีการกำหนดมาตรการส่งเสริมและให้แรงจูงใจที่ชัดเจนในการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษาจากส่วนต่างๆ ของสังคม แต่ก็ได้มีการดำเนินการยกเว้นกฎหมายว่าด้วยสิทธิการจัดการศึกษาของครอบครัว พ.ศ. อยู่ระหว่างการพิจารณาของกระทรวงศึกษาธิการ และร่างกฎหมายว่าด้วยสิทธิการจัดการศึกษา ของสถานประกอบการ พ.ศ. อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ นอกจากนี้ ได้มีการดำเนินงานแก้ไข

เพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา ได้แก่ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายรัษฎากร พ.ศ. อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการอำนวยการ ปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราสุดภาระ พ.ศ. ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอ คณะกรรมการรัฐมนตรี คณะที่ 4 แล้ว และรอนำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรี อย่างไร ก็ตาม จากการออกแบบสำรวจการให้ความสนใจด้านการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษาของภาคเอกชน ระหว่างเดือนมิถุนายนถึงเดือนกรกฎาคม 2545 โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พบว่า ภาคเอกชนส่วนใหญ่ไม่ทราบว่า การบริจาคทรัพย์สิน หรือทรัพยากรอื่นเพื่อการศึกษา สามารถนำไปเป็นส่วนลดหย่อนภาษีได้ สำหรับการดำเนินงานด้านการส่งเสริมให้สังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษาของหน่วยงานภาครัฐ มีหลายหน่วยงานได้กำหนดเป็นพันธกิจและนโยบายไว้ และได้ดำเนินการไปบ้างแล้ว

2.3) ในช่วงที่รายงานนี้ ยังไม่มีข้อมูลความเคลื่อนไหว ของการดำเนินงานการยกร่างระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดสรรรายได้และผลประโยชน์ของสถานศึกษาของรัฐที่ไม่เป็นนิติบุคคล เพื่อให้สถานศึกษาของรัฐที่ไม่เป็นนิติบุคคลสามารถจัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา (มาตรา 59 วรรคสี่)

ผลการดำเนินงานเมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินความก้าวหน้า พบว่า โดยภาพรวมของการระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา มีความก้าวหน้าน้อย

3) ปัญหาอุปสรรค

3.1) การดำเนินการด้านระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษามีความเชื่อมโยงกับกฎหมายอื่นที่ต้องออกตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เช่น ร่างกฎกระทรวงว่าด้วยสิทธิในการจัดการศึกษา พ.ศ. จำเป็นต้องทราบความชัดเจนของกฎหมายที่ต้องออกตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ก่อน จึงจะสามารถดำเนินการได้

3.2) ขาดองค์ความรู้แนวทางการระดมทรัพยากรและการลงทุนในรูปแบบต่างๆ ที่เหมาะสมสำหรับแต่ละส่วนของสังคม

4) ข้อเสนอแนะ

4.1) เร่งดำเนินการออกกฎหมายที่ต้องออกตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เพื่อเป็นแรงผลักดันให้เกิดการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา

4.2) ศึกษาวิจัยแนวทางการระดมทรัพยากรและการลงทุนในรูปแบบต่างๆ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาอย่างต่อไป

4.3) ควรเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้หน่วยงานต่างๆ ได้ทราบถึงสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการมีส่วนร่วมกับการศึกษา

ประเด็นที่ 2 การจัดสรรงรรภยากรเพื่อการศึกษา

1) สิ่งที่ต้องดำเนินการ

1.1) การจัดสรรงเงินอุดหนุนทั่วไปเป็นค่าใช้จ่ายรายบุคคล ที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนการศึกษาภาคบังคับและการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่จัดโดยรัฐและเอกชนให้เท่าเทียมกัน โดยจะต้องมีการประกาศมติ คณะกรรมการตวีเรื่องวิธีการจัดสรรง ดังกล่าว และต้องดำเนินการให้เสร็จภายใน 5 ปี นับตั้งแต่วันที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มีผลบังคับใช้ หรือก่อนวันที่ 11 ตุลาคม 2545 และการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษาอื่นเป็นพิเศษ ให้เหมาะสม และสอดคล้องกับความจำเป็นในการจัดการศึกษา สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษแต่ละกลุ่ม ได้แก่ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ และผู้มีความสามารถ超常พิเศษ (มาตรฐาน 10 วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่) โดยคำนึงถึงความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษาและ ความเป็นธรรม โดยจะต้องมีการประกาศใช้กฎกระทรวงว่าด้วยการ จัดสรรงเงินบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษาอื่นเป็นพิเศษ และต้องดำเนินการให้เสร็จไม่เกิน 3 ปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีผลบังคับใช้ หรือก่อนวันที่ 20 สิงหาคม 2545

1.2) การจัดสรรงบประมาณเป็นค่าใช้จ่ายดำเนินการ และงบลงทุนให้สถานศึกษาของรัฐ โดยให้มีอิสระในการบริหารงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษา และให้มีการประกาศมติคณะรัฐมนตรีเรื่องวิธีการจัดสรรงบดังกล่าว ภายใน 5 ปี นับแต่วันที่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มีผลบังคับใช้ หรือก่อนวันที่ 11 ตุลาคม 2545 และ การจัดสรรงบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล และเป็นสถานศึกษาในกำกับของรัฐหรือองค์กรมหาชน

1.3) การจัดสรรงบประมาณเพื่อกองทุนต่างๆ โดยจะต้องมีการประกาศมติคณะรัฐมนตรีเรื่องวิธีการจัดสรรงบประมาณเพื่อกองทุนต่างๆ ดังรายละเอียดข้างล่างนี้

(1) กองทุนกู้ยืมให้แก่ผู้เรียนที่มาจากการครอบครัวที่มีรายได้น้อย

(2) กองทุนกู้ยืมดอกเบี้ยต่ำให้สถานศึกษาเอกชนเพื่อให้พึงตนเองได้

(3) การจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาการศึกษาของรัฐ และเอกชน

1.4) การจัดสรรงบอุดหนุนการศึกษาที่จัดโดยบุคคลครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ

และสถาบันสังคมอื่น โดยให้มีนโยบายการจัดสรรง恩อุดหนุนการศึกษาที่จัดโดยกลุ่มดังกล่าวข้างต้นตามความเหมาะสมและความจำเป็น

2) การประเมินความก้าวหน้า

2.1) การจัดสรรง恩อุดหนุนทั่วไปเป็นค่าใช้จ่ายรายบุคคลที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนการศึกษาภาคบังคับ และการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดโดยรัฐและเอกชนให้เท่าเทียมกัน กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และสำนักงบประมาณ ได้นำผลการประมาณการค่าใช้จ่ายรายหัวการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ได้ศึกษาไว้แล้วไปทบทวน โดยเมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 2545 กระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณาทบทวนยอดเงินค่าใช้จ่ายหัวที่จะให้การอุดหนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี อีกครั้ง เพื่อนำเสนอต่อกลั่นรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไป ซึ่งจะเริ่มในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 หรือเดือนตุลาคม 2545 นี้

สำหรับการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษาอื่นเป็นพิเศษให้เหมาะสม และสอดคล้องกับความจำเป็นในการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ ได้แก่ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ และผู้มีความสามารถพิเศษ โดยให้คำนึงถึงความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา และความเป็นธรรมนั้น ให้มีการยกเว้นกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรงบประมาณทางการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ซึ่งผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว

2.2) การจัดสรรงบประมาณเป็นค่าใช้จ่ายดำเนินการ และงบลงทุนให้สถานศึกษาของรัฐ ขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการ ควบคู่ไปกับการจัดสรรงบอุดหนุนทั่วไปเป็นค่าใช้จ่ายรายบุคคลที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนการศึกษาภาคบังคับ และการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่จัดโดยรัฐและเอกชน สำหรับการจัดสรรงบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล และเป็นสถานศึกษาในกำกับของรัฐหรือองค์กรมหาชน สำนักปฏิรูปการศึกษาซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการในหมวดนี้ เสนอให้ปรับเปลี่ยนวิธีการงบประมาณเพื่อสะท้อนถึง ประสิทธิภาพและต้นทุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนในแต่ละระดับ สาขาวิชา ควบคู่ไปกับการให้ผู้เรียนร่วมรับภาระค่าใช้จ่าย ขณะรายงานนี้ มีร่างพระราชบัญญัติของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในกำกับดูแลของกระทรวงศึกษาธิการอยู่ระหว่างการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา จำนวน 3 ฉบับ

2.3) การจัดสรรงบประมาณเพื่อกองทุนต่างๆ พลการดำเนินงานมีดังนี้

(1) กองทุนกู้ยืมให้แก่ผู้เรียนที่มาจากการครอบครัวที่มีรายได้น้อย ปัจจุบันการดำเนินงานของกองทุนนี้อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2541 และขณะนี้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติตั้งกล่าวเพื่อให้สอดรับกับเจตนากรมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยอยู่ระหว่างการ

พิจารณาของคณะกรรมการอำนวยการอำนวยการดำเนินการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

(2) กองทุนกู้ยืมดอกเบี้ยต่ำให้สถานศึกษาเอกชน เพื่อให้พึงตนเองได้ สำนักงานปฏิรูปการศึกษา เสนอให้มีมติคณะกรรมการบริหารเห็นชอบเรื่องการรวมเงินทุนหมุนเวียนต่างๆ (โดยไม่รวมกองทุนหรือเงินทุนหมุนเวียนที่จัดตั้งโดยกฎหมายเฉพาะ) ขึ้นเป็นกองทุนกู้ยืมดอกเบี้ยต่ำให้สถานศึกษาเอกชน ได้แก่ เงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาการศึกษาโรงเรียนเอกชน และเงินทุน หมุนเวียนเพื่อวิทยาศาสตร์สังเคราะห์สำหรับโรงเรียนเอกชนที่สอนศาสนา อิสลาม และให้โอนเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มาเป็นกองทุนกู้ยืมพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ทั้งนี้ ให้รัฐจัดสรรให้กองทุนกู้ยืมดอกเบี้ยต่ำให้สถานศึกษาเอกชนตามสถานะทางการเงิน การคลังของประเทศเป็นหลัก ขณะที่รายงานนี้ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงคงใช้รูปแบบการดำเนินงานเดิม

(3) การจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาการศึกษาของรัฐ และเอกชน ขณะนี้อยู่ในช่วงพัฒนาองค์ความรู้ แต่อย่างไรก็ตาม สำนักปฏิรูปการศึกษาได้ให้ข้อเสนอในเบื้องต้นว่าปัจจุบันยังไม่ควรจัดตั้งกองทุนนี้ เนื่องจากความไม่ชัดเจนของหลักการและเหตุผลในการจัดตั้งกองทุนนี้ รวมทั้งกองทุนที่มีอยู่ในปัจจุบันและที่จัดตั้งขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ 2542 น่าจะเพียงพอสำหรับการปฏิรูปการศึกษาตามแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษา

แห่งชาติ พ.ศ. 2542 (รายงานการศึกษาของสำนักงานปฏิรูปการศึกษา ภาคผนวก 5 รายละเอียดเกี่ยวกับการจัดระบบทรัพยากรและการลงทุน เพื่อการศึกษา เรื่องกองทุนต่างๆ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542, หน้า 46, 2544) อย่างไรก็ตาม แม้ว่าใน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้มีบทบัญญัติ เกี่ยวกับกองทุนต่างๆ เพื่อสนับสนุนให้การปฏิรูปการศึกษาในครั้งนี้ บรรลุตามเจตนาرمณ์ที่ตั้งไว้ แต่ด้วยสภาพเศรษฐกิจปัจจุบันของประเทศไทย มีงบประมาณจำกัด ดังนั้น การใช้แนวทางหรือมาตรการ อื่นที่เหมาะสม เพื่อให้การปฏิรูปการศึกษารั้งนี้บรรลุถึงความ มุ่งหมายที่ตั้งไว้ จึงเป็นหนทางหนึ่งที่ควรนำมาพิจารณา

2.3) การจัดสรรเงินอุดหนุนการศึกษาที่จัดโดยส่วนต่างๆ ของสังคมตามความเหมาะสมและจำเป็นนั้น ขณะรายงานนี้ยังไม่มี ข้อมูลการดำเนินการที่ชัดเจน

ผลการประเมินความก้าวหน้าเมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ สรุปได้ว่า การจัดสรรทรัพยากรเพื่อการศึกษาโดยภาพรวม มีความ ก้าวหน้าปานกลาง

3) ปัญหาอุปสรรค

การประเมินการค่าใช้จ่ายรายบุคคล จำเป็นต้องใช้ข้อมูล พื้นฐานที่ถูกต้อง และทันสมัยไปใช้ในการศึกษา เช่น ข้อมูลจำนวนผู้เรียน เพื่อให้ผลการประเมินที่ศึกษาได้ใกล้เคียงกับความเป็นจริง

และน่าเชื่อถือ นอกจากนี้แล้ว การประมาณการค่าใช้จ่ายควรพิจารณาให้ครอบคลุมและทั่วถึงในทุกกลุ่มเป้าหมายผู้เรียนด้วย

4) ข้อเสนอแนะ

การมีการศึกษาวิจัยแนวทางการจัดสรรง่าใช้จ่ายรายบุคคล และสถานศึกษาที่สะท้อนถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการจัดการศึกษา ความเสมอภาค ความเป็นธรรมในการจัดสรรง่าย โดยคำนึงถึงปัจจัยที่ลดความเหลื่อมล้ำระหว่างบุคคล (equalizing factors)

ประเด็นที่ ๓ การประเมินการใช้ทรัพยากรเพื่อการศึกษา

1) สิ่งที่ต้องดำเนินการ

1.1) สถานศึกษาจัดให้มีระบบตรวจสอบ ติดตาม และประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผล การใช้จ่ายงบประมาณการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับหลักการศึกษา แนวทางการจัดการศึกษา และคุณภาพมาตรฐานการศึกษา

1.2) การยกร่างกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินการใช้จ่ายงบประมาณการจัดการศึกษา พ.ศ. มีเงื่อนไขของเวลาเป็นตัวกำหนดคือต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จไม่เกิน ๓ ปีนับแต่วันที่พระราชนูญฉัดการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มีผลบังคับใช้ หรือภายในวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๕

2) การประเมินความก้าวหน้า

2.1) หน่วยงานระดับปฐบตได้จัดทำโครงการนำร่องการปรับปรุงระบบการจัดการงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน ซึ่งเป็นระบบการจัดการงบประมาณที่มีระบบตรวจสอบ ติดตาม และประเมินประสิทธิภาพประสิทธิผลการใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยงาน โดยสำนักงบประมาณใช้ระบบนี้เป็นแผนปรับปรุงระบบงบประมาณของประเทศ ขณะนี้โครงการดังกล่าวฯ อยู่ระหว่างทดลองนำร่องในสถานศึกษา คาดว่าเมื่อสิ้นสุดโครงการฯ สามารถนำบทเรียนที่ได้ไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมสมกับสถานศึกษาอื่นได้ สำหรับระดับอุดมศึกษามีการพัฒนาต้นแบบบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมด้วยเกณฑ์พิรับพึงจ่ายพร้อมฝึกอบรมบุคลากรในเรื่องนี้ และมีการวางแผนการติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา และการใช้จ่ายงบประมาณในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ นอกจากนี้ สำนักงานปฏิรูปการศึกษา ได้จัดทำข้อเสนอเกี่ยวกับกระบวนการงบประมาณ และระบบการบริหารจัดการทางการเงินของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งครอบคลุม ระบบงบประมาณระบบบริหารการเงินและทรัพย์สิน ระบบบัญชี และระบบตรวจสอบและติดตามผลการใช้จ่ายเงิน

2.2) การยกร่างกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินการใช้จ่ายงบประมาณการจัดการศึกษา พ.ศ. ขณะที่รายงานนี้ยังไม่ปรากฏข้อมูลดำเนินการ

ผลการประเมินความก้าวหน้าเมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ สรุปได้ว่าการประเมินการใช้ทรัพยากรโดยภาพรวม มีความก้าวหน้า น้อย

3) ปัญหาอุปสรรค

3.1) กฎและระเบียบต่างๆ ที่ใช้ในปัจจุบันไม่เอื้อต่อระบบ งบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน

3.2) การพัฒนามาตรฐานบางตัวในระบบงบประมาณ แบบมุ่งเน้นผลงาน ยังต้องรอความชัดเจนจากหน่วยงานกลาง เช่น ระบบบัญชีพึงรับพึงจ่าย ระบบการจัดตั้งและจัดสรรงบประมาณ ระบบ จัดซื้อจัดจ้าง เป็นต้น

4) ข้อเสนอแนะ

ในส่วนที่มีการนำร่องการดำเนินการต่างๆ ควรมีการติดตาม ประเมินผล สรุปบทเรียนที่ศึกษาได้เพื่อนำไปสู่การพัฒนาในระยะยาว ต่อไป

3.8 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (หมวด 9)

สาระสำคัญ

บทบัญญัติในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 9 ว่าด้วยเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีเจตนาرمณ์ที่จะช่วยให้

ผู้เรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารความรู้ด้วยตนเอง และสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนโดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิรูปการเรียนรู้ที่ “ผู้เรียนสำคัญที่สุด” บรรลุผลสำเร็จเป็นรูปธรรม จึงกำหนดให้มีการจัดสรรคลื่นความถี่ สื่อตัวนำ และโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อการเข้าถึงเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ส่งเสริมการผลิตและพัฒนาแบบเรียน ตำรา สื่อสิ่งพิมพ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่น พัฒนาผู้ผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พัฒนาขีดความสามารถของผู้เรียน วิจัยและพัฒนา จัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และจัดตั้งหน่วยงานกลางด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ด้วยเหตุนี้ การติดตามและประเมินความก้าวหน้าในการดำเนินงานปฏิรูปการศึกษาตามหมวด 9 ว่าด้วยเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา จึงแบ่งออกเป็น 4 ประเด็นหลัก ได้แก่

ประเด็นที่ 1 การจัดสรรและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบเครือข่าย วัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ประเด็นที่ 2 การส่งเสริมและสนับสนุน การผลิตและพัฒนาแบบเรียน ตำรา สื่อสิ่งพิมพ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่น

ประเด็นที่ 3 การพัฒนาผู้ผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และการเพิ่มขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาของผู้เรียน

ประเด็นที่ 4 การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา การระดมทุน และการจัดตั้งหน่วยงานกลางด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ประเด็นที่ 1 การจัดสรรง และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบเครือข่าย วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
(มาตรา 63)

1) สิ่งที่ต้องดำเนินการ

ตามมาตรา 63 รัฐจะต้องจัดสรรเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อใช้สำหรับการศึกษาในระบบ การศึกษานอกรอบ และการศึกษา ตามอัชญาศัย ได้แก่ 1) คลื่นความถี่วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และวิทยุโทรคมนาคม 2) สื่อตัวนำ ซึ่งเป็นสื่อตามสายในรูปแบบต่างๆ และ 3) โครงสร้างพื้นฐานอื่นๆ ที่จำเป็น โดยดำเนินการให้มีกฎหมาย ว่าด้วยเรื่องการจัดสรรคลื่นความถี่วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และวิทยุโทรคมนาคมเพื่อใช้ประโยชน์ในการศึกษา จัดทำนโยบาย และแผนเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทั้งในระดับชาติและระดับปฏิบัติ ให้สถานศึกษาทุกระดับเข้าถึงข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ต่างๆ ด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และให้มีการกระจายอุปกรณ์ ขั้นต่ำเพื่อการบริหารจัดการและการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาในทุกหน่วยงานและสถานศึกษา

2) การประเมินความก้าวหน้า

ผลการดำเนินงานจัดสรรงบประมาณโครงการสร้างพื้นฐานระบบเครือข่าย วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาตามมาตรฐาน 63 มีความก้าวหน้าในการดำเนินงานดังต่อไปนี้

2.1) การดำเนินงานด้านกฎหมายยังมีความก้าวหน้าอยู่เนื่องจากมีปัญหาในการสรุหาราคานะกรรมการกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ (กสช.) และคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) ทำให้การจัดทำกฎหมายว่าด้วยเรื่องการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ไม่คืบหน้าเท่าที่ควร

2.2) การดำเนินงานในด้านนโยบายและแผนเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีความก้าวหน้าในระดับปานกลาง กล่าวคือ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำ (ร่าง) แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารเพื่อการศึกษา ซึ่งคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้มีมติเห็นชอบในหลักการ และขอให้เพิ่มเติมยุทธศาสตร์หลักฯ เพื่อการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

นอกจากนี้ ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ ได้จัดทำกรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ. 2544 - 2553 ของประเทศไทย (IT 2010) ซึ่งคณะกรรมการตีมติเห็นชอบ เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2545 โดยมีส่วนที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการ

ศึกษา คือ กลยุทธ์การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในภาคการศึกษา (e-Education) ซึ่งได้นำบทบัญญัติในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 9 ไปประกอบการพิจารณาด้วย

2.3) ในส่วนของหน่วยปฏิบัติ กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดทำแผนพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ระยะที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) โดยเฉพาะกรมการศึกษานอกโรงเรียน ได้จัดทำแผนแม่บท 3 ฉบับ ได้แก่ แผนแม่บทวิทยุกระจายเสียงเพื่อการศึกษา แผนแม่บทวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษา และแผนแม่บทมัลติมีเดียเพื่อการศึกษา สำหรับทบทวนมหาวิทยาลัยที่ได้จัดทำแผนพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศระดับอุดมศึกษา เช่น กัน

2.4) เมื่อพิจารณาผลการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ พนวจการดำเนินงานบางเรื่องมีความก้าวหน้าปานกลาง แต่บางเรื่องยังมีความก้าวหน้าน้อย กล่าวคือ

- การจัดการศึกษาโดยใช้คลื่นความถี่วิทยุ กระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษา มีหน่วยงานหลักที่ดำเนินการ คือ กรมการศึกษากองโรงเรียน และมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ซึ่งได้ขยายบริการด้านการเรียนการสอนอย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้น

- การพัฒนาระบบเครือข่ายการศึกษาแห่งชาติ ได้รับอนุมัติในหลักการจากคณะกรรมการรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 18 กันยายน 2544

ให้ดำเนินโครงการเครือข่ายการศึกษาแห่งชาติ (EdNet) เพื่อเชื่อมโยงเครือข่ายสารสนเทศเพื่อการศึกษาของทบทวนมหาวิทยาลัย (UniNet) กับเครือข่ายของกระทรวงศึกษาธิการ (MoeNet) สำหรับเครือข่าย UniNet นั้น สามารถเชื่อมต่อกับสถาบันราชภัฏและสถาบันเทคโนโลยี รามงคลได้ทั้งหมดแล้ว ส่วนเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย (SchoolNet) ในเดือนมิถุนายน 2545 มีโรงเรียนเข้าร่วมโครงการได้ร้อยละ 88.6 ของเป้าหมายที่กำหนดไว้

- การจัดหาระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ พ布ว่า ในปี 2545 อัตราส่วนเครือข่ายคอมพิวเตอร์ต่อนักเรียนนักศึกษา ระดับและประเภทการศึกษาต่างๆ ยังต่ำกว่าเป้าหมายมาก

3) ปัญหาอุปสรรค

3.1) การจัดสรรงลุ่มความถี่ เพื่อใช้ประโยชน์สำหรับ การศึกษาอย่างแท้จริง ตามเจตนาของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ยังไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากยังขาด คณะกรรมการ คือ กสช. และ กทช. ไม่รับผิดชอบดำเนินการ

3.2) การพัฒนาระบบเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารเพื่อการศึกษายังมีข้อจำกัด เนื่องจากโครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งวัสดุอุปกรณ์ ยังมีการกระจายตัวน้อย ทำให้ผู้เรียนอีกจำนวนมากไม่สามารถใช้บริการจากเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน

4) ข้อเสนอแนะ

4.1) รัฐต้องเร่งดำเนินการตามกระบวนการสรุหาราคณาจารย์และการกิจกรรมกระจายเสียงและการจัดการทรัพยากรัฐและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ (กสช.) และคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) ทั้งนี้เพื่อให้มีผู้รับผิดชอบดำเนินการจัดทำกฎหมาย ว่าด้วยเรื่องการจัดสรรงบลี้นความถี่ และกฎหมายว่าด้วยเรื่องการประกอบกิจกรรมกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์เพื่อใช้ประโยชน์ในด้านการศึกษา เพื่อจะได้มีการจัดสรรงบลี้นความถี่ใหม่ให้เหมาะสม

4.2) การพัฒนานโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาต้องมุ่งในภาพรวมทั้งประเทศ และการปฏิบัติในทุกขั้นตอนจะต้องมีความชัดเจนในระดับย่อยด้วย นอกจากนี้ ยังต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายทั้งภาครัฐและเอกชนในการดำเนินงานเกี่ยวกับการเชื่อมต่อระบบเครือข่ายและการจัดหาโครงสร้างพื้นฐานรวมทั้งวัสดุและอุปกรณ์

ประเด็นที่ 2 การส่งเสริมและสนับสนุน การผลิตและพัฒนาแบบเรียน ตำรา สื่อสิ่งพิมพ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่น (มาตรา 64)

1) สิ่งที่ต้องดำเนินการ

ตามมาตรา 64 รัฐจะต้องส่งเสริมให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนบุคคลทั่วไปผลิตและพัฒนาแบบเรียน ตำรา สื่อ

สิ่งพิมพ์อื่น วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่น โดยเปิดให้มีการแปร่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม ดังนั้น จึงจำเป็นต้องดำเนินการให้มีนโยบายส่งเสริมการผลิตและพัฒนาแบบเรียน และสื่อการเรียนการสอนที่เปิดให้มีการแปร่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม รวมทั้ง เปิดโอกาสให้ภาคเอกชนและบุคคลทั่วไปผลิตและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่มีเนื้อหาสาระเหมาะสมและมีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน โดยให้มีการแปร่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม

2) การประเมินความก้าวหน้า

การดำเนินงานเพื่อส่งเสริมการผลิตและพัฒนาแบบเรียน ตำรา สื่อสิ่งพิมพ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่น มีความก้าวหน้า ในระดับปานกลาง กล่าวก็อ เมื่อพิจารณาการดำเนินงานเพื่อกำหนดนโยบายและแผน พบว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการวิจัยและร่างนโยบายส่งเสริมการผลิตและพัฒนาสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อเทคโนโลยีอย่างเสรีและเป็นธรรม ซึ่งขณะนี้ กรมวิชาการได้ปรับปรุงร่างนโยบาย ดังกล่าว เพื่อนำเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการพิจารณา กำหนดเป็นนโยบาย นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการยังได้จัดทำ แผนงานด้านการพัฒนานื้อหา สื่อ และซอฟต์แวร์ โดยกำหนดการกิจที่จะดำเนินการไว้ชัดเจน

จากการติดตามผลการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พบว่า การส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตและพัฒนาแบบเรียน ตำรา

สื่อสิ่งพิมพ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่น ตามมาตรา 64 มีความก้าวหน้าปานกลาง เนื่องจาก การดำเนินงานในปัจจุบัน ยังใช้ระบบและข้อบังคับเดิม ซึ่งยังไม่เปิดโอกาสให้เกิดการแข่งขันในการผลิตและพัฒนาแบบเรียนอย่างเสรีและเป็นธรรม แต่ในทางปฏิบัติหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คือ กรมวิชาการ ก็ได้มีการส่งเสริมให้มีการผลิตสื่อทางการศึกษาได้อย่างเสรีมากขึ้น โดยได้ให้ความสำคัญในด้านการพัฒนาคุณภาพ สร้างการมีส่วนร่วมในการผลิตกับภาคเอกชน มีการเปิดรับตรวจคุณภาพสื่อ กระจายอำนาจทางวิชาการให้สถานศึกษาผลิตสื่อการเรียนการสอน ส่งเสริมให้เอกชนผลิตสื่อได้อย่างเสรีมากขึ้น แต่ยังคงคุณราคางานน่าอยู่ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมสำหรับผู้ผลิตและผู้ใช้

3) ปัญหาอุปสรรค

การที่จะส่งเสริมการผลิตและพัฒนาแบบเรียนและสื่อการเรียนการสอนอย่างเสรีและเป็นธรรมนั้น จำเป็นต้องมีการประกาศนโยบายและแนวทางการดำเนินงานให้ชัดเจน แต่ขณะนี้ ยังไม่มีการประกาศใช้นโยบายดังกล่าว

4) ข้อเสนอแนะ

ควรเร่งประกาศใช้นโยบายการส่งเสริมการผลิตและพัฒนาหนังสือ สื่อสิ่งพิมพ์ วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่น อย่างเสรีและเป็นธรรม เพื่อให้ผู้ผลิตและผู้บริโภคได้ประโยชน์ร่วมกัน

ประเด็นที่ ๓ การพัฒนาผู้ผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และการเพิ่มขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาของผู้เรียน

(มาตรฐาน ๖๕ และมาตรฐาน ๖๖)

๑) สิ่งที่ต้องดำเนินการ

ตามมาตรฐาน ๖๕ และมาตรฐาน ๖๖ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการพัฒนาบุคลากรทั้งผู้ผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งดำเนินการให้ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในโอกาสแรกที่ทำได้ โดยหน่วยงานต่างๆ รวมทั้งสถานศึกษาจะต้องกำหนดแผนงานและเป้าหมายในการพัฒนาบุคลากร จัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร จัดให้มีหลักสูตรการศึกษาและการฝึกอบรมสำหรับผู้ผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาสำหรับพัฒนาผู้ผลิตและผู้ใช้ ทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน มีการฝึกอบรมและสร้างสื่อการฝึกอบรมที่เน้นการปฏิบัติจริง และมีการฝึกอบรมเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

๒) การประเมินความก้าวหน้า

๒.๑) การจัดทำนโยบายและแผนเพื่อพัฒนาบุคลากรทั้งผู้ผลิตและผู้ใช้ รวมทั้งการพัฒนาขีดความสามารถของผู้เรียน ตาม

มาตรา 65 และ 66 มีความก้าวหน้ามาก กล่าวคือ นอกจากจะมีการกำหนดนโยบายและแผนไว้ในระดับชาติ ซึ่งได้แก่ แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแห่งชาติ กรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ. 2544-2553 และแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย พ.ศ. 2546-2549 แล้ว หน่วยงานต่างๆ รวมทั้งสถานศึกษาที่ได้กำหนดแผนและเป้าหมายในการพัฒนาบุคลากรให้มีความสามารถในการผลิตและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาไว้ด้วย เช่น สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งมีเป้าหมายที่จะพัฒนาบุคลากรในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ปีละไม่ต่ำกว่าร้อยละ 25 ของบุคลากรทั้งหมดของสถาบันฯ สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร มีแผนในการพัฒนาบุคลากรครุภูมิปัจจุบันด้านโสตท์ศึกษา โดยมีเป้าหมายจัดอบรมครุภูมิปัจจุบันด้านโสตท์ศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร หลักสูตรการผลิตรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาปีละ 50 คน เป็นต้น

2.2) ในส่วนของการนำนโยบายและแผนไปสู่การปฏิบัติ ทุกหน่วยงานได้จัดให้มีการฝึกอบรมบุคลากรให้สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างเหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ครุและอาจารย์ได้รับการฝึกอบรมให้สร้างสื่อการเรียนการสอนด้วย สำหรับด้านการพัฒนาขีดความสามารถในการสอนของผู้เรียน สถานศึกษาได้จัดให้มีการเรียนการสอนหรือการฝึกอบรมเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการเรียนรู้ด้วย แต่ยังไม่ครอบคลุมทุกโรงเรียน จึงนับว่ามีความก้าวหน้าในระดับปานกลาง

3) ปัญหาอุปสรรค

3.1) แม้ทุกหน่วยงานจะมีนโยบายและแผนการดำเนินงานในการฝึกอบรมครุ-อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา แต่ก็ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ

3.2) ในภาพรวม ครุและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งนักเรียน ส่วนใหญ่ยังขาดโอกาสในการเข้าถึงเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เนื่องจากโรงเรียนส่วนใหญ่ยังขาดแคลนคอมพิวเตอร์ และวัสดุ อุปกรณ์ที่จำเป็นในการเชื่อมต่อระบบเครือข่าย

3.3) ครุ บุคลากรทางการศึกษา และผู้เรียนมีปัญหาด้านภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการหากความรู้บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

4) ข้อเสนอแนะ

4.1) ต้องเร่งประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนที่มีความพร้อม รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินการจัดหาคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่างๆ ที่จำเป็นให้แก่สถานศึกษาทั่วประเทศ

4.2) พัฒนาครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาในด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถนำความรู้และทักษะมาใช้ในการศึกษาค้นคว้าและปฏิบัติงานได้

4.3) ให้ความสำคัญและเร่งรัดพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นที่ 4 การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา การระดมทุน และการจัดตั้งหน่วยงานกลางด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (มาตรา 67 มาตรา 68 และมาตรา 69)

1) สิ่งที่ต้องดำเนินการ

รัฐจะต้องจัดให้มีมาตรการและกลไกในการส่งเสริมการผลิตการพัฒนา และการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาตามบทบัญญัติในมาตรา 67 มาตรา 68 และมาตรา 69 กล่าวคือ จะต้องมีการออกพระราชบัญญัติจัดตั้งหน่วยงานกลางด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อทำหน้าที่เสนอนโยบายและแผน ส่งเสริมและประสานการวิจัยพัฒนาและประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพการผลิตและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีการวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับการผลิตและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีการออกกฎหมายทบทวนเกี่ยวกับการระดมทุน เพื่อจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งดำเนินการให้มีการลดอัตราค่าบริการเป็นพิเศษในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาคนและสังคม

2) การประเมินความก้าวหน้า

ผลการดำเนินงานเพื่อให้มีการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการระดมทุนและการจัดตั้งหน่วยงานกลางด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาตามมาตรา 67 มาตรา 68 และมาตรา 69 มีความก้าวหน้าใน การดำเนินงานดังต่อไปนี้

2.1) การดำเนินงานด้านกฎหมายมีความก้าวหน้าอย่างมากจากร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พ.ศ. ยังรอการพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองฯ คณะกรรมการที่ 4 จึงยังไม่มีการจัดตั้งหน่วยงานกลางด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาตาม มาตรา 69 ซึ่งส่งผลให้การออกกฎหมายเกี่ยวกับการระดมทุนเพื่อจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาตามมาตรา 68 ล่าช้าด้วย

อย่างไรก็ตาม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการทำหนdon นโยบายและแผนการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาไว้แล้วทั้งในระดับชาติและระดับปฏิบัติ รวมทั้งนโยบายและแผนการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการผลิตและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาตามมาตรา 67 ซึ่งได้มีการทำหนdon ให้เป็นหน้าที่สำคัญประการหนึ่งของสถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่จะจัดตั้งขึ้นเป็นหน่วยงานกลางด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

2.2) เมื่อพิจารณาการนำนโยบายและแผนไปสู่การปฏิบัติพบว่า บางหน่วยงานได้มีการดำเนินงานเกี่ยวกับการระดมทุนและ

จัดสรรงينทุนเพื่อสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งมีการวิจัยและพัฒนาบ้างแล้ว นอกจากนี้ ยังมีการลดอัตราค่าบริการในการใช้โทรศัพท์ในส่วนภูมิภาคสำหรับผู้ใช้เครือข่าย SchoolNet ด้วย

3) ปัญหาอุปสรรค

เนื่องจากขณะนี้ อยู่ในระหว่างการปฏิรูประบบราชการ ซึ่งจะมีการจัดตั้งกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารขึ้น และยังไม่มีความชัดเจนเกี่ยวกับหน่วยงานที่จะกำกับดูแลสถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา จึงอาจทำให้การจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาต้องล่าช้าออกไป และส่งผลให้ไม่มีหน่วยงานกลางที่ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และทำหน้าที่ส่งเสริมการผลิต การพัฒนา และการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

4) ข้อเสนอแนะ

4.1) เร่งดำเนินการจัดตั้งหน่วยงานกลางตามมาตรา 69 ซึ่งจะส่งผลต่อการดำเนินงานตามมาตรา 67 และมาตรา 68 ด้วย

4.2) ในระหว่างที่ยังไม่มีการจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ควรส่งเสริมให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทำหน้าที่ตามภารกิจที่สอดคล้องกับบทบัญญัติในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.

2542 อันได้แก่ การส่งเสริมการผลิต การพัฒนา และการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ตลอดจน การเตรียมการจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

บทที่ 4

สรุป ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะ

การปฏิรูปการศึกษาตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นนุழຍ์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ตลอดจนคุณธรรมและจริยธรรม ทั้งนี้ โดยให้มีการประกันโอกาสทางการศึกษาแก่คนไทยทุกคน ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี ให้มีการปฏิรูปการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยจะต้องปรับปรุงระบบการผลิตและพัฒนาครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง เพราะครูเป็นหัวใจของการปฏิรูปการเรียนรู้ นอกจากนี้ กำหนดให้มีการจัดระบบบริหารและการจัดการที่มีประสิทธิภาพ เน้นการกระจายอำนาจการบริหารการศึกษาไปยังสถานศึกษา การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการศึกษา มีการประกันคุณภาพเพื่อให้ผู้เรียนไม่รู้สึกเบื่อในพื้นที่ได้ก่อความประทับใจ ได้มาตรฐาน มีการจัดระบบทรัพยากรเพื่อการศึกษาที่เน้นการระดมทรัพยากรจากภาคส่วนต่างๆ ของสังคม การจัดสรรงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ และเป็นธรรม นอกจากนี้ เพื่อเป็นการสนับสนุนการปฏิรูปการเรียนรู้ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องมีการส่งเสริมและสนับสนุนการ

ใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอย่างเหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ตามความสนใจและเต็มศักยภาพ ทั้งนี้เพื่อเป็นพลังที่เข้มแข็งสำหรับการพัฒนาประเทศ ให้มีความมั่นคงและยั่งยืนต่อไป

4.1 สรุป

จากการที่ได้มีการดำเนินการปฏิรูปการศึกษามาครบรอบ 3 ปี หลังการประกาศใช้ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ตั้งแต่วันที่ 19 สิงหาคม 2542 มีการดำเนินการที่ก้าวขวาง ครอบคลุม ประเด็นการปฏิรูปการศึกษาทุกประเด็น ซึ่งความก้าวหน้าของประเด็นสำคัญสรุปได้ดังนี้

4.1.1 การประกันโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การดำเนินการด้านการประกันโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเฉพาะสำหรับกลุ่มที่อยู่ในวัยเรียน มีความก้าวหน้าก่อนข้างมาก เนื่องจากสามารถขยายโอกาสทางการศึกษา ทำให้มีอัตราการเข้าเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย เฉลี่ยร้อยละ 89

อย่างไรก็ตาม การจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่อายุสูงกว่าวัยเรียน ยังจัดได้ไม่มากนัก เมื่อเปรียบเทียบกับประชากรอายุ 18-59 ปี ที่ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่ถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งมีอยู่ประมาณ 32 ล้านคน

ส่วนการจัดการศึกษาสำหรับผู้ที่มีความต้องการพิเศษ มีความก้าวหน้าที่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มต่างๆ กลุ่มผู้พิการ มีแนวโน้มการเข้าเรียนในจำนวนที่สูงขึ้นทุกปี มีความก้าวหน้ามาก กลุ่มผู้ด้อยโอกาส มีการดำเนินงานในหลายสังกัด ทั้ง สปช. สค. สช. และกรมการศาสนา จึงนับได้ว่า มีความก้าวหน้าในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มผู้ที่มีความสามารถพิเศษ การดำเนินงานยังอยู่ในขั้นเริ่มต้น ยังไม่สามารถจัดให้ครอบคลุมกลุ่มผู้ที่มีความสามารถพิเศษ จึงนับได้ว่า มีความก้าวหน้าน้อย

4.1.2 การปฏิรูปการเรียนรู้

การปฏิรูปการเรียนรู้ จะต้องมีการดำเนินการทางด้านหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ พบว่า การดำเนินงานด้านหลักสูตร มีความก้าวหน้ามาก เนื่องจากได้มีการประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ไปแล้ว และได้มีการเตรียมการในโครงการนำร่องการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และมีโรงเรียนเครือข่ายจากสังกัดต่างๆ เข้าร่วมในโครงการ รวมทั้งสิ้นกว่า 2,000 โรง

อย่างไรก็ตาม ในกรณีนำหลักสูตรใหม่ไปใช้ จำเป็นจะต้องมีการปรับกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งการดำเนินงานในส่วนนี้ ได้มีโครงการนำร่องในสถานศึกษาทุกสังกัด มีการคัดเลือกครูผู้นำการปฏิรูป เช่น ครูต้นแบบ ครูแกนนำ

ครูแห่งชาติ และผู้บริหารสถานศึกษาต้นแบบ และอยู่ในระหว่าง เตรียมขยายผลในรูปแบบของเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกัน จึงนับได้ว่า การปฏิรูปการเรียนรู้มีความก้าวหน้าปานกลาง

ส่วนการวัดและประเมินผลผู้เรียน จะต้องมีการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิรูปการเรียนรู้ ซึ่งหมายความว่า จะต้องเป็นการวัดและประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง เน้นกระบวนการคิด และคุณลักษณะในด้านต่างๆ ของผู้เรียนควบคู่ไปด้วย pragmatism ความก้าวหน้าในเรื่องนี้ ทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และอุดมศึกษา ยังมีความก้าวหน้าในระดับน้อย

สำหรับการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ พนวณว่า ได้มีการดำเนิน การจัดตั้งและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในหลายรูปแบบ ทั้งห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ห้องถัง และพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์ ในจำนวนที่ค่อนข้างมาก แต่ยังไม่มีข้อมูลยืนยันในด้านการใช้ประโยชน์จากแหล่งเรียนรู้เหล่านี้

สำหรับการจัดสรรโอกาสในการศึกษาต่อ ที่ผ่านมาใช้ระบบการสอบคัดเลือก ซึ่งพบว่าระบบการสอบคัดเลือกเข้ามายัง วิทยาลัยมีอิทธิพลสูงต่อพฤติกรรมการเรียนการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และยังไม่สอดคล้องกับเจตนาของ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติฯ ที่กำหนดให้การจัดสรรโอกาสในการเข้าศึกษาต่อ ต้องใช้วิธีการที่หลากหลาย ส่วนการจัดสรรโอกาสเข้าศึกษาต่อใน

ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ก็ยังใช้วิธีการสอนทางวิชาการเป็นหลัก โดยไม่ได้ใช้การพิจารณาคุณสมบัติอื่นๆ เช่น ความประพฤติ คุณธรรมจริยธรรม การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักเรียน จึงนับว่า ระบบการจัดสรรงโอกาสในการศึกษาต่อ ทั้งระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและอุดมศึกษา มีความก้าวหน้าน้อย

4.1.3 การปฏิรูปครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

ในการปฏิรูปการเรียนรู้ ครูคือปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง แต่ครูจะต้องได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบ นับตั้งแต่การปฏิรูปการผลิตครู การพัฒนาครูประจำการ การยกมาตรฐานวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง และการจัดระบบบริหารงานบุคคล ในด้านการผลิตครูมีความก้าวหน้าระดับปานกลาง คือ คณะอนุกรรมการการปฏิรูปครูและบุคลากรทางการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ร่วมกับสภาพนบดีคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ได้จัดทำแผนการปฏิรูปการผลิตครู โดยสภาพนบดีฯได้มีมติ ให้มีการพัฒนาหลักสูตรการผลิตครูแนวใหม่ ระดับปริญญาตรี 6 ปี โดยเรียน 5 ปี และฝึกปฏิบัติ 1 ปี คาดว่าจะเริ่มดำเนินการได้ภายในปีการศึกษา 2546

ในด้านการพัฒนาครูประจำการ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก เพราะครูประจำการมีจำนวนกว่า 500,000 คน จึงต้องมีการประสานแผนการพัฒนาครูประจำการของสังกัดต่างๆ เพื่อลด

ความช้าช้อนและให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ในการนี้ได้มีการเสนอร่าง พ.ร.บ. จัดตั้งสถาบันพัฒนาและส่งเสริมครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. เพื่อทำหน้าที่วางแผนและประสานการพัฒนาครูในทุกสังกัด แต่ความก้าวหน้าของการดำเนินงานในเรื่องนี้อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากร่าง พ.ร.บ. จัดตั้งสถาบันพัฒนาและส่งเสริมครูฯ อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองฯ คณะที่ 4

ในด้านการยกมาตรฐานวิชาชีพครู จะต้องมีองค์กรวิชาชีพเพื่อทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ รวมทั้งคูแลในด้านการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา มีความก้าวหน้ามากเนื่องจากขณะนี้ได้มีการเสนอร่าง พ.ร.บ. สถาบูนและบุคลากรทาง การศึกษา พ.ศ. ต่อสภาพผู้แทนรายภูมิแล้ว

อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันมีครูและผู้บริหารที่ยังไม่จบปริญญาตรี ซึ่งเป็นคุณสมบัติประการหนึ่งในการรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพอยู่ประมาณ 65,000 คน กระทรวงศึกษาธิการจึงได้พัฒนาหลักสูตรพัฒนาครูและผู้บริหารประจำการให้ได้รับบุตรปริญญาตรี และจะใช้สื่อการฝึกอบรม กิจกรรมเสริมทัง ไกล และเปิดโอกาสให้มีการเทียบโอนประสบการณ์และผลงานที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับวิชาที่ศึกษา

ในด้านการบริหารงานบุคคล ขณะนี้มีความก้าวหน้ามาก เนื่องจากร่าง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. อยู่ระหว่างการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร แต่กฎหมายอิกนั้นที่ครอบคลุมบุคลากรในมหาวิทยาลัย คือ ร่าง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อนำกลับมาเสนอคณะกรรมการต่ออีกรอบหนึ่ง

4.1.4 การปฏิรูประบบการศึกษา

การปฏิรูประบบการศึกษานี้ จะต้องดำเนินการเพื่อให้ระบบการศึกษาสามารถรองรับการศึกษาได้ทั้ง 3 รูปแบบ ทั้งในระบบ นอกรอบ และตามอัชญาศัย และเพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ในส่วนของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน จะต้องมีการส่งเสริมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น ในรูปแบบศูนย์การเรียน และการจัดการศึกษาโดยครอบครัว องค์กรชุมชน และสถาบันสังคมอื่น แต่ในการดำเนินการยังมีความก้าวหน้าน้อย คือ ได้มีการจัดทำร่างกฎหมายว่าด้วยสิทธิการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานประกอบการรูปแบบศูนย์การเรียน พ.ศ. และกฎหมายว่าด้วยการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยครอบครัว พ.ศ. แต่ยังไม่มีการประกาศใช้

สำหรับการปฏิรูประบบอุดมศึกษา จะต้องมีการแบ่งระดับและประเภทสถาบันอุดมศึกษาให้ชัดเจน เพื่อให้การกำหนดภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งมีความชัดเจนและเหมาะสม ซึ่งพบว่า การดำเนินงานมีความก้าวหน้าปานกลาง คือ มีการจัดทำร่าง พ.ร.บ. ของสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ แล้ว 5 ฉบับ มีการวิจัยเพื่อกำหนดแผนที่ตั้งสถาบันอุดมศึกษา (University Mapping) เพื่อเป็นกรอบแนวทางการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาในอนาคต

ส่วนการปฏิรูประบบอาชีวศึกษา มีความก้าวหน้าปานกลาง คือ มีการจัดทำร่าง พ.ร.บ. การอาชีวศึกษา พ.ศ. ขณะนี้ เตรียมนำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรี

สำหรับการศึกษาเฉพาะทาง ซึ่งจะต้องมีการออกแบบ กระบวนการทบทวนเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขต่างๆ ในการจัดการศึกษาเฉพาะทาง ที่สอดคล้องกับนโยบายและแผนการศึกษา แห่งชาติ นับว่ามีความก้าวหน้าปานกลาง เนื่องจากร่างกฎหมายทบทวนว่าด้วยการศึกษาเฉพาะทาง พ.ศ. เสร็จเรียบร้อยแล้ว อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา

4.1.5 การปฏิรูปการบริหารและการจัดการศึกษา

การปฏิรูปการบริหารและการจัดการศึกษามีการดำเนินการในเรื่องการจัดโครงสร้างการบริหารของกระบวนการทบทวนการศึกษา การเตรียมการเพื่อกระจายอำนาจสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา

การจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการจัดการศึกษาของเอกชน

ในด้านการจัดโครงสร้างการบริหารของกระทรวงการศึกษา มีความก้าวหน้าในระดับมาก เนื่องจากได้มีการเสนอร่าง พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการกระทรวงการศึกษา พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร วาระแรกเพื่อรับฟังการแล้ว และอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการธิการวิสามัญฯ

ในด้านการเตรียมการเพื่อกระจายอำนาจไปยังเขตพื้นที่ การศึกษาและสถานศึกษา มีความก้าวหน้าปานกลาง คือ ได้มีโครงการนำร่องปฏิรูปการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาใน 5 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดพิษณุโลก อำนาจเจริญ ชลบุรี เพชรบุรี และภูเก็ต ขณะนี้ อยู่ในช่วงสรุปผลการทดลอง แต่ยังไม่มีข้อยุติในเรื่องจำนวนเขตพื้นที่ การศึกษา

สำหรับการปรับสถานภาพสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับรัฐ มีความก้าวหน้าระดับปานกลาง โดยได้มีการจัดทำร่าง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยในกำกับรัฐ 14 ฉบับ จากที่กำหนดไว้ว่าจะจัดทำร่าง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยในกำกับรัฐ จำนวน 20 แห่ง ภายในปี 2545

ส่วนการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นั้น กฎหมายกำหนดให้สามารถจัดได้ทุกระดับตามความพร้อม ซึ่งจะ

ต้องมีการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อมขององค์กร ประกอบส่วนท้องถิ่น พบว่า มีความก้าวหน้าระดับปานกลาง โดย สปศ. ได้จัดทำหลักเกณฑ์และวิธีประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษา ขององค์กรประกอบส่วนท้องถิ่น ส่วนทางกระทรวงศึกษาธิการได้สำรวจความคิดเห็นและวิจัยสภาพความพร้อมในการถ่ายโอนการจัดการศึกษาให้องค์กรประกอบส่วนท้องถิ่น พร้อมทั้งกร่างเกณฑ์ และคู่มือการประเมินความพร้อม ทบทวนมหาวิทยาลัยได้จัดทำหลักเกณฑ์การจัดการอุดมศึกษาขององค์กรประกอบส่วนท้องถิ่น ส่วน กระทรวงมหาดไทยได้จัดทำนโยบายการจัดการศึกษาในองค์กร ประกอบส่วนท้องถิ่นระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2545-2559) เพื่อเตรียม ความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์กรประกอบส่วนท้องถิ่น

สำหรับการจัดการศึกษาของเอกชน จะต้องมีการร่าง กฎหมายการศึกษาเอกชน 2 ฉบับ คือ ร่าง พ.ร.บ. สถาบันอุดมศึกษา เอกชน พ.ศ. ... และร่าง พ.ร..บ. สถานศึกษาเอกชน พ.ศ. ... มีความ ก้าวหน้าปานกลาง เนื่องจากกร่างกฎหมายทั้ง 2 ฉบับ ผ่านความเห็น ชอบของคณะกรรมการแล้ว รอนำเสนอบรรพาผู้แทนรายภูมิ

4.1.6 การประกันคุณภาพการศึกษา

การดำเนินการในด้านการประกันคุณภาพ จะต้องมี การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา การ ดำเนินการประกันคุณภาพภายใน และการดำเนินการประเมิน คุณภาพภายนอก

ในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพ จะต้องมีการยกร่างกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งมีความก้าวหน้าน้อย เนื่องจากขณะนี้อยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรี ทั้งๆ ที่กฎกระทรวงดังกล่าวควรมีการประกาศใช้มาตั้งแต่เดือนตุลาคม 2544 เพื่อให้การประเมินภายนอกของ สมศ. เป็นไปอย่างถูกต้องและมีกฎกระทรวงรองรับ

การประกันคุณภาพภายใน ซึ่งถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของ การบริหารจัดการ จะต้องมีการจัดทำกฎกระทรวงและกฎหมายว่าด้วยการกำหนดระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน นับว่ามีความก้าวหน้าในระดับปานกลาง เนื่องจากกฎกระทรวงและกฎหมายดังกล่าวผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการรัฐมนตรีแล้ว และในระหว่างที่กฎกระทรวงและกฎหมายยังไม่ได้ประกาศใช้ ได้มีประกาศกระทรวงและประกาศทบทวนในเรื่องดังกล่าว เพื่อเป็นแนวทางให้สถานศึกษาสามารถดำเนินการประกันคุณภาพภายในได้ทันที

การประเมินคุณภาพภายนอก จะต้องมีการจัดตั้งสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) การพัฒนาระบบการประเมินคุณภาพภายนอก และการดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอก พนวจ การดำเนินการในการจัดตั้งสำนักงานรับรองมาตรฐานฯ การกำหนดมาตรฐานเพื่อการประเมินภายนอก หั้งระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอุดมศึกษา มีความก้าวหน้ามาก สำหรับการสร้างมาตรฐานคุณภาพภายนอก มีความ

ก้าวหน้าปานกลาง เนื่องจากยังจะต้องมีการสร้างผู้ประเมินภายนอก ให้เพียงพอต่อการดำเนินการให้เป็นไปตามแผน ส่วนการดำเนินการ ประเมินคุณภาพภายนอก มีความก้าวหน้าปานกลาง คือ ได้ทำการประเมินสถานศึกษาขึ้นพื้นฐานไปแล้ว 218 แห่ง และจะประเมินในปีงบประมาณ 2545 อีกกว่า 4,000 แห่ง ส่วนระดับอุดมศึกษา จะประเมินสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา 5 แห่ง และต่ำกว่าปริญญา 7 แห่ง และมีแผนจะประเมินอีก 150 แห่งในช่วงต่อไป

4.1.7 การจัดทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา

การจัดระบบทรัพยากรมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษา ซึ่งจะต้องวางแผนเพื่อให้มีการระดมทรัพยากรจากแหล่งต่างๆ อย่างกว้างขวาง การจัดสรรงบประมาณต้องเป็นไปอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม และการใช้ทรัพยากรจะต้องเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในประเด็นเหล่านี้ พนว่า

การระดมทรัพยากรมีความก้าวหน้าอยู่ เนื่องจากมีการซักถามอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีเพื่อการศึกษา โดยเหตุผลที่ว่า หลักการของระบบภาษีทั่วไปไม่ควรให้มีการจัดเก็บภาษีเพื่อการได้เป็นการเฉพาะ เพราะจะทำให้ระบบภาษียุ่งยากซับซ้อน ร้าวไหล และเกิดการหลีกเลี่ยงภาษี ประกอบกับปัจจุบันประเทศไทยยังประสบภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจ จึงควรหลีกเลี่ยงการเพิ่มภาระภาษีประเภทนี้แก่สังคม

สำหรับการจัดสรรงหัตถศิลป์และการศึกษา ประเด็นสำคัญอยู่ที่การจัดสรรงหัตถศิลป์รายบุคคล มีความก้าวหน้าปานกลาง เนื่องจากได้มีการประมาณการค่าใช้จ่ายเพื่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการตระกูลแล้ว ส่วนการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ ได้มีการยกเว้นกฎกระทรวงว่าด้วยการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรเพื่อการศึกษา ให้แก่ผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ (คนพิการ) พ.ศ. ซึ่งผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการคุณภูมิคุณภาพแล้ว

สำหรับการจัดสรรงบประมาณที่เป็นค่าใช้จ่ายดำเนินการและคงทุนให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐ ขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการควบคู่ไปกับการจัดสรรงหัตถศิลป์ทั่วไปเป็นค่าใช้จ่ายรายบุคคล สำหรับการจัดสรรงบประมาณให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล ศปศ. เสนอให้ปรับเปลี่ยนวิธีการงบประมาณที่สะท้อนถึงประสิทธิภาพและต้นทุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนในแต่ละระดับ/สาขาวิชา ควบคู่ไปกับการให้ผู้เรียนร่วมรับภาระค่าใช้จ่าย ขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการเข่นกัน

การจัดสรรงบประมาณเพื่อกองทุนต่างๆ ขณะนี้มีการแก้ไขปรับปรุงร่าง พ.ร.บ. กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. เพื่อให้สอดรับกับเจตนาرمณ์ของ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติฯ สำหรับกองทุนกู้ยืมดอกเบี้ยต่ำให้สถานศึกษาเอกชน ได้มีการเสนอให้รวมเงินทุนหมุนเวียนที่มีอยู่ในแหล่งต่างๆ รวมเป็นกองทุนกู้ยืม

ดอกรบีบี้ค้ำให้สถานศึกษาเอกชน และให้รัฐจัดสรรเงินให้กองทุนภูมิปัญญา ดอกรบีบี้ค้ำให้สถานศึกษาเอกชน ตามสถานะทางการเงินการคลังของประเทศ อย่างไรก็ตาม ขณะนี้ยังคงใช้รูปแบบการดำเนินงานเดิม

สำหรับการประเมินการใช้ทรัพยากรเพื่อการศึกษา ยังมีความก้าวหน้าน้อย เนื่องจากเพิ่งเริ่มโครงการนำร่องปรับปรุงระบบการจัดการงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน ที่จะมีระบบตรวจสอบติดตาม และประเมินประสิทธิภาพประสิทธิผลการใช้จ่ายงบประมาณของแต่ละหน่วยงาน สำหรับระดับอุดมศึกษา มีการพัฒนาต้นแบบบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมด้วยเกณฑ์พิรับพึงจ่าย และมีการวางแผนระบบการติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา และการใช้จ่ายงบประมาณในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

4.1.8 การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

วัตถุประสงค์ของการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา คือ จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารความรู้ด้วยตนเอง และสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอน โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ ในการนี้จำเป็นจะต้องมีการจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ซึ่งการดำเนินงานในเรื่องนี้มีความก้าวหน้าปานกลาง กล่าวคือ ร่าง พ.ร.บ. จัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พ.ศ. อยู่ระหว่างการเสนอคณะกรรมการกลั่นกรองฯ คณะที่ 4 อย่างไรก็ตาม มีการเตรียมการเพื่อรับการจัดตั้งสถาบันฯ โดยได้มีการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยี

สารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาแห่งชาติ พร้อมเสนอคณะรัฐมนตรี ส่วนการนำแผนไปปฏิบัติ ได้มีการเชื่อมโยงเครือข่ายเพื่อการศึกษามากขึ้น แต่ยังไม่ครบตามเป้าหมาย จึงนับว่ามีความก้าวหน้าระดับปานกลาง

การส่งเสริมการผลิตและพัฒนาแบบเรียน ตำรา สื่อสิ่งพิมพ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีความก้าวหน้าปานกลาง เนื่องจากได้มีการร่างนโยบายส่งเสริมการผลิตและพัฒนาสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อเทคโนโลยี อย่างเสรีและเป็นธรรม

ส่วนการพัฒนาบุคลากรเพื่อการผลิตและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ได้มีการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรในทุกหน่วยงาน แต่ในทางปฏิบัติยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างครอบคลุม และการจัดอบรมผู้เรียนระดับประถมศึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษายังมีน้อย

4.2 ปัญหา/อุปสรรค

การปฏิรูปการศึกษาทั้งหมดในภาพรวมมีการดำเนินงานทั้งด้านการจัดทำกฎหมาย การกำหนดนโยบายและแผน การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ รวมถึงการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้เพื่อนำไปสู่การพัฒนาต้นแบบและการขยายผล ยังประสบปัญหาอุปสรรคบางประการ สรุปได้ดังนี้

4.2.1 ปัญหาการดำเนินงานด้านกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษาจำนวน 19 ฉบับ ที่สำนักงานปฏิรูปการศึกษา (สปศ.) นำเสนอ มีความก้าวหน้าระดับปานกลาง เพราะมีกฎหมายที่เสนอเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาไปแล้ว 3 ฉบับ ได้แก่ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงการศึกษา พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติสถาคูรและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. และกฎหมายส่วนใหญ่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการรัฐมนตรีแล้ว แต่การพิจารณา.r่างกฎหมายลำดับรองอันได้แก่ กฎกระทรวง ระเบียบประกาศ มีความก้าวหน้าน้อย เพราะแต่ละหน่วยงานได้ยกร่างกฎหมายระหว่างประเทศ ระเบียบ ประกาศ ที่เกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษาไว้แล้ว และพร้อมเสนอคณะกรรมการบุคคลที่เกี่ยวข้องภายในเดือนตุลาคม 2545 แต่ก็ไม่ได้ดำเนินการต่อไป

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดให้ปฏิรูประบบบริหารราชการของกระทรวงการศึกษา ภายในวันที่ 20 สิงหาคม 2545 ขณะเดียวกันรัฐบาลมีนโยบายที่จะปฏิรูประบบราชการในกระทรวงอื่นๆ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2545 แต่ปรากฏว่าขณะนี้กฎหมายที่จำเป็นต่อการปฏิรูประบบบริหารราชการของกระทรวงการศึกษายังอยู่ในขั้นตอนการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร นอกจากนี้ พบว่า ความล่าช้าในการพิจารณา ส่วนหนึ่งมีเหตุมาจาก

ผู้แทนหน่วยงานทำการซึ่งแลกเปลี่ยนความร่วมมือในคณะกรรมการกฤษฎีกา
คณะกรรมการธิการของสองสถาบันไม่มีเอกสารภาพ

4.2.2 ปัญหาในด้านการกำหนดนโยบายและแผน

หน่วยงานทางการศึกษาได้กำหนดนโยบายและแผนในเรื่องที่เป็นภารกิจของหน่วยงาน และส่วนใหญ่ได้ร่างแผนเสร็จแล้ว โดยที่แผนในบางเรื่องมีการประสานแผนระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปปั๊บแล้ว เช่น แผนแม่บทด้านสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา

อย่างไรก็ตาม ยังมีความจำเป็นในเรื่องของแผนอีก 2 ลักษณะ กล่าวคือ

ลักษณะที่ 1 มีการจัดทำนโยบายและแผนของแต่ละหน่วยงาน แต่ขาดการประสานซึ่งกันและกัน ทำให้ขาดเอกสารด้านนโยบายและแผน อันนำไปสู่การขาดประสิทธิภาพในการนำนโยบายและแผนไปสู่การปฏิบัติ ได้แก่

■ แผนการปฏิรูปการผลิตครุและปฏิรูปสถาบันผลิตครุที่จัดทำโดยสำนักงานสถาบันราชภัฏไม่ประสานกับสถาบันผลิตครุสังกัดทุกวิทยาลัย ทำให้ขาดการจัดสรรงานเป้าหมายการผลิตครุใหม่ที่ชัดเจนระหว่างสถาบันต่างๆ

■ แผนการพัฒนาครุประชำการเพื่อการปฏิรูปการเรียนรู้ ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและหน่วยงานต้นสังกัดแยกงานกันทำ

และขาดการแบ่งบทบาทที่ชัดเจนระหว่างองค์กรวิชาชีพ หน่วยงาน พัฒนาและหน่วยงานต้นสังกัด ทำให้มีการทำงานซ้ำซ้อนกัน

■ แผนการส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนที่จัดทำโดยหน่วยงานของรัฐ และยังไม่เชื่อมโยงกับภาคเอกชนและชุมชน ทำให้ขาดพลังและการระดมทรัพยากรในการพัฒนา

■ นโยบายและแผนในการเตรียมความพร้อมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งส่วนใหญ่จัดทำโดยหน่วยงานต้นสังกัดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยขาดการประสานนโยบายและแผนจากกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งจะเป็นหน่วยผู้ประเมินความพร้อม ทำให้การเตรียมการขาดการยอมรับและเชื่อถือจากผู้ประเมินความพร้อมที่จะถ่ายโอนภารกิจด้านการศึกษาของรัฐให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอนาคตได้

ลักษณะที่ 2 จากการประเมิน พบว่า มีประเด็นการปฏิรูปบางประเด็นที่ลูกคอละเลยกจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่มีนโยบายและแผนการปฏิรูปในด้านนั้นๆ ซึ่งความล่าช้าของการปฏิรูปในบางประเด็นจะส่งผลให้การปฏิรูปอื่นๆ ล่าช้าไปด้วย ได้แก่

■ ความจำเป็นต้องมีนโยบายการจัดบริการการศึกษา สำหรับผู้เรียนที่มีอายุสูงกว่าวัยเรียน ที่ยังดำเนินการได้ในขอบเขตที่จำกัดเมื่อเทียบกับกลุ่มเป้าหมายที่มีปริมาณมาก เพราะจะทำให้การประกันโอกาสการศึกษาขั้นพื้นฐานของคนไทยไม่ประสบผลสำเร็จอย่างเต็มที่

■ ความจำเป็นต้องมีนโยบายและมาตรการป้องกันการออกกลางคัน เพราะเมื่อรอมรังค์ให้เข้าเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปีโดยรัฐไม่เก็บค่าใช้จ่าย หากมีปัญหาในการออกกลางคันสูงจะทำให้เกิดความสูญเปล่าค่อนข้างมาก

■ ความจำเป็นต้องมีนโยบายการจัดการศึกษาแบบศูนย์การเรียนโดยบุคคล ชุมชน องค์กรชุมชน เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนาและสถาบันอื่นๆ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติและการส่งเสริม รวมทั้งนำไปสู่การออกกฎหมายรองรับเพื่อการนั้นๆ

■ ความจำเป็นต้องมีนโยบายการวัดและประเมินผลผู้เรียน โดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมของผู้เรียนและการทดสอบ รวมทั้งนโยบายการจัดสรรงานอาสาในการศึกษาต่อ เพื่อให้การปฏิรูปการวัดและประเมินผลเป็นการผสมกลมกลืนกับการปฏิรูปการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ

■ ความจำเป็นต้องมีนโยบายส่งเสริมและพัฒนาเพื่อใช้ประโยชน์จากแหล่งเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อส่งเสริมการระดมทรัพยากรากทุกส่วนของสังคมในการศึกษา รวมทั้งนโยบายเกี่ยวกับศูนย์การเรียนภูมิปัญญาไทย

■ นโยบายเรื่องการคัดเลือกและยกย่องครูแห่งชาติ ครูดีเด่น แอนด์ผู้บริหารสถานศึกษาดีเด่น ในส่วนของการส่งเสริม

ให้เป็นวิทยากรแกนนำการปฏิรูปการเรียนรู้แบบก้าวตามมิตรนิเทศ

■ ความจำเป็นต้องมีนโยบายในส่วนการระดมทรัพยากรและการลงทุนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งนโยบายในการจัดตั้งกองทุนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฯ

■ ความจำเป็นต้องมีนโยบายและแนวทางการดำเนินงานส่งเสริมการผลิตและพัฒนาแบบเรียนและสื่อการเรียนการสอนอย่างเสรีและเป็นธรรม

4.2.3 ปัญหาการนำนโยบายและแผนสู่การปฏิบัติ

จากนโยบายและแผนที่หน่วยงานต่างๆ กำหนดไว้แล้ว หน่วยงานได้พยายามในการที่จะปฏิบัติให้ได้ตามแผนที่กำหนด แต่สืบเนื่องจากการขาดการประสานงานระหว่างหน่วยงานในการจัดทำนโยบายและแผนดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้ขาดการยอมรับแนวทางปฏิบัติซึ่งกันและกัน การทำงานช้าช้อนขาดประสิทธิภาพ อีกทั้งการดำเนินงานภายใต้ข้อจำกัดด้านงบประมาณ ทำให้ต้องดำเนินงานโดยเจียดจ่ายงบประมาณที่มีอยู่ อันหมายถึงมีการชะลองาน/โครงการบางส่วนไปดำเนินการในปีลังไป อาทิเช่น

■ แผนการปฏิรูปการผลิตครุและปฏิรูปสถาบันผลิตครุได้กำหนดเป้าหมายการผลิตครุใหม่ทั้งระบบปีละประมาณ 2,500 คน สถาบันผลิตครุในสังกัดทุกวิทยาลัยไม่ได้ร่วมจัดทำแผน ทำให้ขาดการนำเป้าหมายไปจัดทำแผนปฏิบัติการของแต่ละหน่วยงานว่า

จะผลิตครูในสาขาใด จำนวนเท่าใด รวมทั้งงบประมาณที่ได้รับก็ไม่ได้เพิ่มตามภารกิจ ทำให้ไม่มีการปฏิบัติตามแผนงาน/โครงการอย่างครบถ้วน

■ การปฏิบัติตามตามแผนการพัฒนาครูประจำการ โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและหน่วยงานต้นสังกัด จากผลการสำรวจของสำนักงาน ก.ค. พบว่า ครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกสายงาน มีโอกาสได้รับการอบรม/สัมมนา ประมาณร้อยละ 80 (ข้อมูล พฤศจิกายน พ.ศ. 2544) แต่ในแบบสำรวจเดียวกัน ครูและบุคลากร ก็ยังมีความต้องการอบรมอีก ซึ่งก็เป็นความจำเป็นที่ต้องอบรมเดิม เติบโตในส่วนที่ขาดไป และคงให้เห็นว่าการนำแผนสู่การปฏิบัติโดยขาด การประสานและจัดทำแผนร่วมกัน ทำให้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลลดน้อยกว่าที่ควร

ปัญหาในการนำนโยบายและแผนสู่การปฏิบัติอีกประการหนึ่ง คือ ข้อจำกัดในเรื่องหน่วยงานที่จะกำกับดูแลภารกิจการปฏิรูปนั้นๆ ได้แก่

■ การปฏิบัติตามนโยบายและแผนการอบรมครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ด้านสื่อเทคโนโลยี ไม่สามารถดำเนินการได้เพียงพอ กับความต้องการ และส่วนใหญ่ยังขาดโอกาสในการเข้าถึงเครื่องข่ายอิเล็กทรอนิกส์และอุปกรณ์ นอกจากนี้ ยังขาดหน่วยงานที่จะกำกับดูแลในการที่จะทำหน้าที่ส่งเสริมการผลิต พัฒนา

และใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ทำให้การปฏิบัติงานด้านนี้ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

4.2.4 ปัญหาการพัฒนาองค์ความรู้

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการวิจัยและพัฒนาสำเร็จไปแล้วหลายเรื่อง เช่น รูปแบบการปฏิรูปการเรียนรู้ และรูปแบบการกระจายอำนาจสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ซึ่งมีความก้าวหน้าระดับปานกลาง แต่มีปัญหาในการพัฒนาเป็นนโยบายและการขยายผล เนื่องจากขาดความเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานที่ทำการวิจัยกับหน่วยปฏิบัติ ซึ่งจะเป็นผู้นำผลการวิจัยไปใช้

4.2.5 ปัญหาการติดตาม ประเมินผลและการรายงาน

ในการปฏิรูปการศึกษาของหน่วยงานการศึกษา พ布ฯ มีการวางแผนระบบติดตาม ประเมินผล และการรายงานผลเป็นระยะ เช่น ศูนย์ปฏิบัติการปฏิรูปการศึกษาองค์กรทางศึกษาธิการ จะมีการรายงานผลการปฏิรูปการศึกษาเป็นรายเดือน อย่างไรก็ตาม การติดตามและประเมินผลยังขาดการกำหนดเป้าหมายในการปฏิบัติ ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดทำดังนี้ชี้วัดความสำเร็จ เพื่อเตรียมการวางแผนระบบฐานข้อมูลด้านการศึกษาเพื่อการติดตามและประเมินผล

4.3 ข้อเสนอแนะ

4.3.1 การเร่งรัดการพิจารณาดำเนินกฏหมาย

มีร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษาที่อยู่ระหว่างขั้นตอนการพิจารณาโดยยังคงคืบคลานระดับต่างๆ ได้แก่ คณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรี คณะที่ 4 คณะรัฐมนตรี คณะกรรมการกฤษฎีกา สถาบันราษฎร และวุฒิสภา ซึ่งในการพิจารณาหากคณะกรรมการ/กรรมการได้รับทราบข้อมูลที่ถูกต้องชัดเจน จะช่วยให้เข้าใจหลักการและสาระสำคัญของกฏหมาย แต่ละฉบับ ซึ่งจะช่วยให้ขั้นตอนการพิจารณาไม่มีความรวดเร็วขึ้น จึงควรมีคณะกรรมการที่มีผู้แทนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทำหน้าที่ชี้แจง ร่างกฏหมายปฏิรูปการศึกษา ซึ่งจากการประชุมการปฏิรูปการศึกษา ในวันที่ 1 และ 5 สิงหาคม 2545 โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ได้มีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อการนี้แล้ว

สำหรับกฏหมายลำดับรองอันได้แก่ พระราชกฤษฎีกา กฏกระทรวง ระเบียบและประกาศในเรื่องต่างๆ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้ยกร่างไว้แล้ว ยกเว้นกฏหมายในหมวด 8 ซึ่งยังไม่มีรายงานว่าได้ยกร่างหรือปรับปรุงกฏหมายเดิม ในส่วนของกฏหมายลำดับรองที่มีการยกร่างไว้แล้ว พร้อมเสนอคณะกรรมการที่รับผิดชอบ จึงควรจัดให้มีคณะกรรมการกฤษฎีกาที่เป็นคณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อเร่งรัดการพิจารณากลั่นกรองกฏหมายปฏิรูปการศึกษาให้สำเร็จโดยเร็ว

4.3.2 การพัฒนานโยบายเพื่อการปฏิรูปการศึกษา

เนื่องจากการดำเนินงานวิจัยและพัฒนา/โครงการ นำร่องมีความก้าวหน้ามาก อาทิเช่น ครุแห่งชาติ ครุต้นแบบ ผู้บริหารสถานศึกษาต้นแบบ จึงควรมีนโยบายสนับสนุนครุและผู้บริหารเหล่านี้ ซึ่งพร้อมที่จะเป็นผู้นำปฏิรูปการเรียนรู้ และมีนโยบายในส่วนของศูนย์การเรียนognimปัญญาไทย การปรับปรุงระบบบริหารงานรูปแบบกระจายอำนาจ โดยสรุปสมควรเร่งให้หน่วยปฏิบัติรับผลการวิจัยและพัฒนาไปขยายผล และจะต้องมีมาตรการสนับสนุนการขยายผลอย่างเป็นรูปธรรม

นอกจากนั้น ยังมีความจำเป็นที่ต้องเร่งดำเนินการนโยบายในการปฏิรูปการศึกษาอีกหลายเรื่อง เช่น การป้องกันการออกกลางคันของผู้เรียนการศึกษาขั้นพื้นฐาน การจัดการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพให้อยู่ในสัดส่วนที่เหมาะสมเมื่อเทียบกับสายสามัญ การศึกษานอกระบบขั้นพื้นฐาน การจัดการศึกษาแบบศูนย์การเรียนโดยสถาบันสังคมต่างๆ การพัฒนามาตรฐานการศึกษา และการปรับเปลี่ยนวิธีการคัดเลือกบุคคลเข้าเรียนในสถาบันอุดมศึกษา และรูปแบบการพัฒนาครุประจําการแนวใหม่ เป็นต้น

4.3.3 การประสานนโยบายและแผน

ควรเร่งประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานในการจัดทำแผนแม่บท เช่น ด้านการพัฒนาครุ ผู้บริหาร และบุคลากร

ทางการศึกษา ทั้งในส่วนของการเตรียมการเข้าสู่ตำแหน่งตามโครงสร้างใหม่ และการพัฒนาตนเพื่อการปฏิรูปการเรียนรู้ การประสานแผนการเตรียมความพร้อมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนพัฒนาความเข้มแข็งของชุมชน เป็นต้น

4.3.4 การนำนโยบายและแผนสู่การปฏิบัติ

ในขณะนี้เนื่องจากมีข้อจำกัดด้านงบประมาณ จึงควรให้หน่วยงานที่จัดทำนโยบายและแผนปรับปรุงแผนให้สอดคล้องกับสภาพจริง และเร่งหารูปแบบใหม่ที่มีประสิทธิภาพในการทำงานที่ดีกว่า

การกิจที่ต้องเร่งปฏิบัติ ได้แก่ การพัฒนาครุและบุคลากรทางการศึกษาในส่วนการสอนตามหลักสูตรใหม่ การประกันคุณภาพภายใน และการระดมความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชน

4.3.5 การติดตามและประเมินผล

ควรจัดให้มีการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง และเชื่อมโยงระบบติดตามประเมินผลของหน่วยงานทุกสังกัด

4.3.6 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาฐานข้อมูล

ให้หน่วยงานทางการศึกษาทุกระดับของโครงสร้างการบริหาร ตั้งแต่ส่วนกลาง เขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา มีการจัดทำข้อมูลที่เป็นระบบครบถ้วนและตรงกัน เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการติดตามและประเมินผล

4.3.7 เร่งรัดการประชาสัมพันธ์

ในช่วงเตรียมการเพื่อเข้าสู่การบริหารตามโครงสร้างใหม่ มีประเด็นการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นมากมาย ดังนั้นจึงควรรณรงค์ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องรับทราบและเข้าใจเกี่ยวกับการเข้าสู่โครงสร้างใหม่ การให้ครุต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ และประชาสัมพันธ์ต่อประชาชนในส่วนของสิทธิและหน้าที่ เกี่ยวกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยจะต้องมีการประชาสัมพันธ์ควบคู่ไปกับการสำรวจความคิดเห็น เพื่อจับกระแสความคิดและความเข้าใจของประชาชนต่อการปฏิรูปการศึกษาทุกระยะ

ภาคผนวก

ความก้าวหน้าการดำเนินงานปฏิรูปการศึกษา
ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

ระดับความก้าวหน้า

1 = ไม่ก้าวหน้า	2 = ก้าวหน้าน้อย
3 = ก้าวหน้าปานกลาง	4 = ก้าวหน้ามาก

ประเด็นการประเมิน	ระดับความก้าวหน้า				หมายเหตุ
	1	2	3	4	
1. สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา (หมวด 2)					
ประเด็นที่ 1.1 การจัดบริการการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างน้อย 12 ปี อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย					
1.1.1 กฎกระทรวงว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการให้สิทธิการมีสิทธิได้รับความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา		✓			- ครม. มีมติเห็นชอบแล้ว
1.1.2 กฎกระทรวงว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรงบประมาณ และทรัพยากรทางการศึกษาอื่นเป็นพิเศษสำหรับผู้ที่มีความต้องการพิเศษแต่ละกลุ่ม		✓			- ครม. มีมติเห็นชอบแล้ว เฉพาะผู้พิการ
1.1.3 การจัดทำแผนปฏิบัติการ และผลการดำเนินงาน			✓		- ผู้เรียนที่อยู่ในวัยเรียน คิดเป็นร้อยละ 83.7
			✓		- ผู้เรียนที่อยู่กับเพื่อนบ้าน คิดเป็นร้อยละ 62.8

ประเด็นการประเมิน	ระดับความก้าวหน้า				หมายเหตุ
	1	2	3	4	
- ผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ + ผู้พิการ			✓		<ul style="list-style-type: none"> - มีโครงการรองรับชัดเจน ทั้งการจัดการเรียนการสอน การอบรม/พัฒนาผู้สอน การสนับสนุนต่างๆ - มีผู้พิการที่เข้ารับการศึกษาเพิ่มขึ้นจำนวนมาก - พัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาที่หลากหลาย สำหรับผู้ด้อยโอกาส - มีผู้ด้อยโอกาสเข้ารับการศึกษาจำนวนเพิ่มขึ้น - มีการวิจัยสร้างองค์ความรู้ - ดำเนินการโครงการ นำร่อง/ขยายผลให้บ้างส่วน - จัดสอนเสริมและจัดกิจกรรมพิเศษในโรงเรียน ทั่วไป - นคท.ประชุมการปฏิรูปการศึกษา วันที่ 1 ส.ค. 45 ให้ทบทวนค่าใช้จ่ายรายหัว ให้แล้วเสร็จภายใน ส.ค. 45
+ ผู้ด้อยโอกาส		✓			
+ ผู้ที่มีความสามารถพิเศษ		✓			
1.1.4 การประมาณการค่าใช้จ่าย		✓			

ประเด็นการประเมิน	ระดับความก้าวหน้า				หมายเหตุ
	1	2	3	4	
ประเด็นที่ 1.2 การส่งเสริมบุคคล ครอบครัว องค์กร และสถาบันสังคมอื่น จัดการศึกษา ขั้นพื้นฐาน					
1.2.1 กฎหมายท่วงเวลาด้วยการจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐาน		✓			<ul style="list-style-type: none"> - มีการยกเว้นกฎหมายท่วงเวลาด้วยสิทธิในการจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐานโดยครอบครัว และสถานประกอบการ - อธิบายห่วงการพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองกฎหมาย แต่จัดทำเฉพาะผู้สนับสนุนฯ - ยังไม่มีการดำเนินงาน
1.2.2 กฎหมายลดหย่อน/ยกเว้นภาษีสำหรับผู้สนับสนุน/จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน		✓			<ul style="list-style-type: none"> - อழิ่งห่วงการพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองกฎหมายฯ แต่จัดทำเฉพาะผู้สนับสนุนฯ
1.2.3 กฎหมายเกี่ยวกับเงินอุดหนุนสำหรับผู้จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน	✓				<ul style="list-style-type: none"> - มีหน่วยงานดำเนินการตามภารกิจอยู่แล้ว
1.2.4 การให้ความรู้เพื่อแม่เกี่ยวกับการอบรมเด็กดูแลรูป			✓		<ul style="list-style-type: none"> - มีหน่วยงานดำเนินการตามภารกิจอยู่แล้ว
1.2.5 การให้ความรู้เกี่ยวกับการให้การศึกษา		✓			<ul style="list-style-type: none"> - มีเฉพาะกรมสามัญศึกษา และ กศน. ที่ดำเนินการ
2. ระบบการศึกษา (หมวด 3)					
ประเด็นที่ 2.1 การปฏิรูประบบการศึกษา (ม.16, 17 และ 20)					
2.1.1 การขยายการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี					
- การจัดทำร่าง พ.ร.บ. การศึกษาภาคบังคับ 9 ปี พ.ศ.			✓		<ul style="list-style-type: none"> - สภาพแทนรายถวิลเห็นชอบในหลักการแล้ว (ต้องประกาศใช้ภายในวันที่ 11 ต.ค. 45)

ประเด็นการประเมิน	ระดับความก้าวหน้า				หมายเหตุ
	1	2	3	4	
- การจัดทำกฎกระทรวงว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการนับอายุเพื่อเข้ารับการศึกษาภาคบังคับ			✓		- ประกาศใช้แล้ว
2.1.2 การปฏิรูประบบอุดมศึกษา		✓			
- การประกาศใช้กฎหมายเกี่ยวกับสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา		✓			- จัดทำร่างกฎหมาย 5 ฉบับ อยู่ระหว่างพิจารณาทางกฎหมาย
- การกำหนดแนวทางการปฏิรูประบบอุดมศึกษา		✓			- วิจัยและจัดทำข้อเสนอแนะนโยบายการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเรื่องแล้ว
- การจัดตั้งสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา		✓			- มีการดำเนินโครงการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาโดยใช้หลักการอิสลาม
2.1.3 การปฏิรูประบบอาชีวศึกษา		✓			
- การจัดทำ (ร่าง) พ.ร.บ. การอาชีวศึกษา พ.ศ.		✓			- เตรียมนำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรี
- การจัดทำนโยบายและแผนการอาชีวศึกษา		✓	✓		- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการวิจัยและพัฒนานโยบายฯ
- ความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ		✓			- มีการดำเนินโครงการหลายโครงการ
- การจัดตั้งวิทยาลัยชุมชน		✓			- จัดตั้งวิทยาลัยชุมชนแล้ว 10 แห่ง
- การจัดทำระบบคุณวุฒิวิชาชีพ		✓			- ดำเนินโครงการร่วมกับต่างประเทศและนำร่องแล้ว

ประเด็นการประเมิน	ระดับความก้าวหน้า				หมายเหตุ
	1	2	3	4	
ประเด็นที่ 2.2 การส่งเสริมการจัดการศึกษาในสถานศึกษาที่มีลักษณะหลากหลาย					
2.2.1 การจัดการศึกษาปฐมวัย และการศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาต่างๆ					
- การจัดทำกฎกระทรวงว่าด้วยสิทธิการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานประกอบการ	✓				- อยู่ระหว่างปรับปรุงแก้ไขตามมติ กกศ. และเตรียมนำเสนอ ครม.
- กฎกระทรวงว่าด้วยการจัดการศึกษาโดยครอบครัว	✓				- อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการว่าด้วยการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยครอบครัว
- การกำหนดนโยบายส่งเสริมการจัดการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐาน	✓				- จัดทำนโยบายและแผนเด็กปฐมวัย และแผนปฏิบัติการปฐมวัยและพื้นฐาน
- การจัดทำมาตรฐานสถานรับเลี้ยงเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี	✓				- สถานศึกษานำมาตรฐานไปใช้แล้ว แต่ยังขาดการติดตามประเมินผล
- การจัดการศึกษาปฐมวัยในสถานศึกษาต่างๆ (3-5 ปี)	✓				- หน่วยงานต่างๆ สามารถจัดการศึกษาตอบสนองกลุ่มเป้าหมายได้
2.2.2 การจัดการศึกษาเฉพาะทาง					
- การจัดทำ (ร่าง) กฎกระทรวงว่าด้วยการศึกษาเฉพาะทางตาม พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	✓				- คณะกรรมการเรื่องห้องเรียนในหลักการแล้ว
- การกำหนดนโยบายและแผนการจัดอุดมศึกษาเฉพาะทาง	✓				- อยู่ในขั้นเตรียมการดำเนินโครงการพัฒนานโยบายและแผนการจัดการอุดมศึกษาเฉพาะทาง

ประเด็นการประเมิน	ระดับความก้าวหน้า				หมายเหตุ
	1	2	3	4	
<ul style="list-style-type: none"> - ทบทวนฯ จัดทำร่างเกณฑ์การจัดซื้อและลักษณะสถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทาง เพื่อกำหนดหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทางให้ชัดเจน แตกต่างจากสถาบันอุดมศึกษาทั่วไป - หน่วยงานที่จัดการศึกษาเฉพาะทางกำหนดแนวทางการดำเนินงานของตน สอดคล้องกับภาระที่ร่วงฯ 		✓		<ul style="list-style-type: none"> - อยู่ระหว่างพิจารณาร่างเกณฑ์ฯ - หน่วยงานส่วนใหญ่อยู่ระหว่างเตรียมการโดยนี 2 หน่วยงาน ได้แก่ นิรภัย ดำเนินการแล้ว จากทั้งหมด 9 แห่ง 	
ประเด็นที่ 2.3 การเทียบโอนผลการศึกษา (ม.15, 16)					
2.3.1 การประกาศใช้กฎหมายที่ร่วงฯ ค้ำประกันแบบร่างและประเภทของการศึกษาขั้นพื้นฐานและกฎหมายที่ร่วงฯ ค้ำประกันแบบร่างและกระบวนการประเมินผลการศึกษาและกระบวนการประเมินผลการศึกษาตามอธิบายดัง		✓			<ul style="list-style-type: none"> - หน่วยงานต้นสังกัดได้ยกร่างเสร็จแล้ว แต่ยังต้องรอให้ร่าง พ.ร.บ. การอาชีวศึกษา พ.ศ. ได้อ่านถูกต้อง
2.3.2 การวิจัย พัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการเทียบโอนผลการศึกษา		✓			<ul style="list-style-type: none"> - ได้นำแนวคิดที่ได้จากการวิจัยของดังประเทศมากำหนดกรอบแนวคิดการเทียบโอนผลการศึกษา - นำร่องแล้ว
2.3.3 มีโครงการ/แผนงาน เพื่อดำเนินการให้มีการเทียบโอนผลการเรียนรู้จากการศึกษาชีวะและประสบการณ์		✓			
2.3.4 หน่วยปฏิบัติดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนรู้		✓			<ul style="list-style-type: none"> - หน่วยปฏิบัติและสถานศึกษาได้ดำเนินงานเทียบโอนโดยยึดกฎหมายนับตั้งแต่แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2535

ประเด็นการประเมิน	ระดับความก้าวหน้า				หมายเหตุ
	1	2	3	4	
3. แนวทางจัดการศึกษา (หมวด 4)					
ประเด็นที่ 3.1 หลักสูตรการศึกษา					
3.1.1 หลักสูตรแกนกลาง			✓		<ul style="list-style-type: none"> - ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลาง “หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544” เมื่อวันที่ 2 พ.ย. 2544 - นำร่องการใช้ ขั้น ป.1 ป.4 ม.1 และ ม.4 ในปีการศึกษา 2545 เพื่อเตรียมการใช้อย่างเต็มรูปแบบ ปีการศึกษา 2547 - เริ่นใช้ในทุกโรงเรียน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2546 เป็นต้นไป
3.1.2 หลักสูตรสถานศึกษา		✓			<ul style="list-style-type: none"> - มีการเตรียมการในการจัดทำหลักสูตรควบคู่กับ การเตรียมการใช้หลักสูตรแกนกลาง ทั้งสร้างองค์ความรู้ พัฒนาบุคลากร และมีโรงเรียนเครือข่ายเพื่อเป็นโรงเรียนต้นแบบจัดทำหลักสูตร - มีการปรับสาระหลักสูตร แต่ละสาขาวิชาให้สอดคล้อง กับสภาพของสังคม และท้องถิ่น และดำเนินการ ส่งเสริมการปรับหลักสูตร และมีโครงการนำร่อง 6 สาขาวิชา
3.1.3 หลักสูตรอุดมศึกษา	✓				

ประเด็นการประเมิน	ระดับความก้าวหน้า				หมายเหตุ
	1	2	3	4	
ประเด็นที่ 3.2 การเรียนรู้					
3.2.1 การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
- ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน		✓			<ul style="list-style-type: none"> - มีการดำเนินงานที่ครอบคลุมทั้งนโยบายและการนำไปสู่การปฏิบัติ แต่บางขยายผลไม่ครอบคลุมทุกโรงเรียน และยังไม่มีการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ
- ระดับอุดมศึกษา		✓			<ul style="list-style-type: none"> - มีการสร้างองค์ความรู้ และมีแผนดำเนินการ โครงการนำร่องเรื่องค่างๆ อย่างต่อเนื่อง
3.2.2 การวัดและประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง					
- ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน		✓			<ul style="list-style-type: none"> - มีการวิจัยสร้างองค์ความรู้ มีโรงเรียนนำร่อง และครุ�ีความรู้ความเข้าใจ การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงน้อย
- ระดับอุดมศึกษา		✓			<ul style="list-style-type: none"> - ให้อิสระคณาจารย์ผู้สอนในการประเมินผลผู้เรียนในแต่ละสาขาวิชา ซึ่งแตกต่างกัน และมีการสร้างองค์ความรู้และเผยแพร่ แต่ยังไม่มีการติดตามผลในเรื่องนี้

ประเด็นการประเมิน	ระดับความก้าวหน้า				หมายเหตุ
	1	2	3	4	
3.2.3 การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ - ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน		✓			<ul style="list-style-type: none"> - มีการสร้างองค์ความรู้ การพัฒนาบุคลากร และ โครงการนำร่อง ครุทำวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนมีจำนวนน้อย - มีงานวิจัยประมาณ 2,800 เรื่อง คณาจารย์ร้อยละ 48 มีผลงานวิจัย
3.2.4 การมีส่วนร่วมจัดการเรียนรู้ในชุมชน - ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน		✓			<ul style="list-style-type: none"> - มีนโยบาย/แผน และ ดำเนินการให้ความรู้การจัดการศึกษาแก่ชุมชน - มีโครงการสร้างเสริม ประสบการณ์ในการทำงาน และเรียนรู้ร่วมกันระหว่าง คณาจารย์ นักศึกษาสถาบัน ชุมชน - แหล่งเรียนรู้จำนวนมาก แต่การใช้ประโยชน์นี้ ค่อนข้างจำกัด
<u>ประเด็นที่ 3.3 การจัดตั้งและพัฒนาหลักสูตร เรียนรู้ตลอดชีวิต</u>		✓			
<u>ประเด็นที่ 3.4 การจัดสรรโอกาสในการ ศึกษาต่อ</u>					
- ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน		✓			<ul style="list-style-type: none"> - นโยบายไม่สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 26 วรรคสอง

ประเด็นการประเมิน	ระดับความก้าวหน้า				หมายเหตุ
	1	2	3	4	
- ระดับอุดมศึกษา		✓			- นโยบายไม่สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรฐาน 26 วรรคสอง
4. การบริหารและการจัดการศึกษา (หมวด 5)					
ประเด็นที่ 4.1 การจัดโครงสร้างและองค์กร การบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ					
4.1.1 การดำเนินงานด้านกฎหมาย					
- ร่าง พ.ร.บ.		✓		✓	- ผ่าน ก.ร.ม. และ
- การเตรียมการกฎหมายลำดับรอง					- หน่วยงานที่รับผิดชอบ ยกเว้นกฎหมายแล้ว
4.1.2 การเตรียมการสู่โครงสร้างใหม่				✓	- มีองค์กรทั้งส่วนกลางและ ส่วนจังหวัด
- การนิองค์คณะบุคคล หน่วยงาน และแผนปฏิบัติการ					- มีหลักสูตรและอยู่ ระหว่างดำเนินการอบรม
- การพัฒนาบุคลากร		✓			- หน่วยงานต่างๆ จัดทำ ฐานข้อมูลของตน
- ฐานข้อมูลบุคคลและทรัพย์สิน			✓		
ประเด็นที่ 4.2 การบริหารและการจัด การศึกษาของรัฐ					
4.2.1 กระจายอำนาจบริหารและการจัดการ ศึกษาสู่เขตพื้นที่การศึกษา					
- การพัฒนารูปแบบการกระจาย อำนาจสู่เขตพื้นที่			✓		- มีผลโครงการนำร่องแล้ว อยู่ระหว่างเตรียมการ ขยายผล
- การกำหนดเขตพื้นที่ และกฎหมาย ลำดับรอง			✓		- ยังไม่มีประกาศเขตพื้นที่ การศึกษาและกฎหมายอยู่ ระหว่างการร่าง

ประเด็นการประเมิน	ระดับความก้าวหน้า				หมายเหตุ
	1	2	3	4	
4.2.2 กระจายอำนาจบริหารและจัดการศึกษาสู่สถานศึกษาในส่วนของการพัฒนารูปแบบการกระจายอำนาจสู่สถานศึกษา			✓		- มีผลโครงการนำร่องและขยายผลแล้ว
4.2.3 การส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาเป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับรัฐ			✓		- ดำเนินการ 14 แห่ง จากเป้าหมาย 20 แห่ง
ประเด็นที่ 4.3 กระจายอำนาจบริหารและจัดการศึกษาสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น					
4.3.1 การจัดทำหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อม			✓		- ยกเว้นแล้ว
- กฎกระทรวงว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อม			✓		- ยกเว้นแล้ว อยู่ระหว่างการนำเสนอกระทรวงศึกษาธิการ
- ร่างหลักเกณฑ์และตัวชี้วัดประเมินความพร้อม			✓		- ยกเว้นแล้ว อยู่ระหว่างการนำเสนอกระทรวงศึกษาธิการ
4.3.2 การเตรียมความพร้อมให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น			✓		- มีแผนแล้ว และดำเนินงานได้ตามแผน
ประเด็นที่ 4.4 การบริหารการศึกษาอุดหนุน					
4.4.1 การดำเนินการด้านกฎหมาย			✓		- กฎหมายรองเสนอสภาผู้แทนราษฎร
- ร่าง พ.ร.บ. การศึกษาอุดหนุน 2 ฉบับ			✓		- อยู่ในขั้นยกร่างและด้านสิทธิประโยชน์ซึ่งคงใช้กฎหมายเดิม
- กฎหมายดำเนินการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนการอุดหนุนและสิทธิประโยชน์			✓		- มีนโยบาย แผน และแผนยุทธศาสตร์แล้ว
4.4.2 ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษาอุดหนุน โดยนายและแผนเกี่ยวกับการศึกษาอุดหนุน และการมีส่วนร่วมของอุดหนุนในการกำหนดนโยบาย			✓		

ประเด็นการประเมิน	ระดับความก้าวหน้า				หมายเหตุ
	1	2	3	4	
5. มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา (หมวด 6)					
ประเด็นที่ 5.1 การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา					
5.1.1 การจัดทำกฎกระทรวงเกี่ยวกับระบบหลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา	✓				- พ.ร.บ. กกศ. และ อยู่ระหว่างนำเสนอคณะกรรมการ รัฐมนตรี (ควรแล้วเสร็จ ตั้งแต่ ต.ค. 44)
5.1.2 การพัฒนามาตรฐานการศึกษา ระดับชาติ		✓			- อยู่ระหว่างการวิจัยสร้าง องค์ความรู้
- การพัฒนามาตรฐานการศึกษา ของชาติ			✓		- มีการจัดทำมาตรฐาน การศึกษาขั้นพื้นฐาน และ [*] มาตรฐานการเรียนรู้ตาม หลักสูตรเสร็จเรียบร้อยแล้ว
- การพัฒนามาตรฐานการ ศึกษา	✓				- อยู่ระหว่างการวิจัยสร้าง องค์ความรู้
- การพัฒนามาตรฐานการ อาชีวศึกษา	✓				- อยู่ระหว่างการวิจัยสร้าง องค์ความรู้
ประเด็นที่ 5.2 การประกันคุณภาพภายใน					
5.2.1 หน่วยงานด้านสังกัดพัฒนาระบบและ ส่งเสริมการประกันคุณภาพภายใน					
- การจัดทำกฎหมายเกี่ยวกับระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพภายใน					
● ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน	✓				- กฎกระทรวงอยู่ระหว่าง การพิจารณาของกฤษฎีกา และมีประกาศกระทรวง ซึ่ง ประกาศใช้แล้ว (ควรแล้ว เสร็จตั้งแต่ ต.ค. 44)

ประเด็นการประเมิน	ระดับความก้าวหน้า				หมายเหตุ
	1	2	3	4	
● ระดับอุดมศึกษา			✓		<ul style="list-style-type: none"> - กฎหมายของกระทรวงศึกษาธิการ ที่จารนากองถูกกฎหมาย และ มีประกาศทบวง ซึ่งประกาศใช้แล้ว (ควรแล้วเสร็จตั้งแต่ ค.ก. 44)
- การกำหนดมาตรฐานการศึกษา เพื่อการประกันคุณภาพภายใน				✓	<ul style="list-style-type: none"> - หน่วยงานต้นสังกัดจัดทำ มาตรฐานการประกันคุณภาพภายในแล้ว
● ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน				✓	<ul style="list-style-type: none"> - มีการพัฒนามาตรฐาน เสริมแล้ว
● ระดับอุดมศึกษา				✓	<ul style="list-style-type: none"> - มีการเผยแพร่เอกสาร วิชาการ การพัฒนา บุคลากร การทดสอบนำร่อง และการให้ทุน แต่ยังไม่ ครอบคลุมทั่วถึง
- การส่งเสริมให้สถานศึกษามีการ ประกันคุณภาพภายใน				✓	<ul style="list-style-type: none"> - มีการเผยแพร่เอกสาร วิชาการ การพัฒนา บุคลากร การทดสอบนำร่อง และการให้ทุน แต่ยังไม่ ครอบคลุมทั่วถึง
● ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน				✓	<ul style="list-style-type: none"> - มีการเผยแพร่เอกสาร วิชาการ การพัฒนา บุคลากร การทดสอบนำร่อง และการให้ทุน แต่ยังไม่ ครอบคลุมทั่วถึง
● ระดับอุดมศึกษา				✓	<ul style="list-style-type: none"> - มีการเผยแพร่เอกสาร วิชาการ การพัฒนา บุคลากร การทดสอบนำร่อง และการให้ทุน แต่ยังไม่ ครอบคลุมทั่วถึง

ประเด็นการประเมิน	ระดับความก้าวหน้า				หมายเหตุ
	1	2	3	4	
5.2.2 สถานศึกษาดำเนินการประกันคุณภาพภายใน <ul style="list-style-type: none"> ● ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ● ระดับอุดมศึกษา 		✓			<ul style="list-style-type: none"> - มีการดำเนินการแล้วทุกแห่ง แต่พร้อมรับประเมินภายนอกในจำนวนจำกัด - มีการดำเนินการทุกสถาบัน แต่ไม่ครบถูกคุณวิชา
ประเด็นที่ 5.3 การประเมินคุณภาพภายนอก					
5.3.1 การจัดตั้งสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)			✓		<ul style="list-style-type: none"> - มีการจัดตั้งตั้งแต่ 4 พ.ย. 2544 และมีการวางแผนการดำเนินการเพื่อประเมินภายนอกสถานศึกษาให้เสร็จทันตามที่กำหนดไว้ใน พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติฯ
5.3.2 การพัฒนาระบบการประเมินคุณภาพภายนอก <ul style="list-style-type: none"> - การพัฒนาเกณฑ์ และวิธีการประเมินคุณภาพภายนอก ● ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ● ระดับอุดมศึกษา 			✓		<ul style="list-style-type: none"> - มีการพัฒนาเสร็จเรียบร้อยแล้ว
			✓		<ul style="list-style-type: none"> - มีการพัฒนาเสร็จเรียบร้อยแล้ว

ประเด็นการประเมิน	ระดับความก้าวหน้า				หมายเหตุ
	1	2	3	4	
- การกำหนดมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมินภายนอก				✓	
● ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน				✓	- มีการกำหนดมาตรฐานชี้ไตรัตน์ความเห็นชอบจากครม. และนำไปใช้แล้ว
● ระดับอุดมศึกษา				✓	- มีการกำหนดมาตรฐานและนำไปใช้แล้ว
5.3.3 การประเมินคุณภาพภายนอก					
- การสรรหาผู้ประเมินภายนอก			✓		- มีผู้ประเมินเพียงพอตามแผน และจะสรรหาเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ
● ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน			✓		- มีผู้ประเมินเพียงพอตามแผน และจะสรรหาเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ
● ระดับอุดมศึกษา			✓		
- การดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษา			✓		- ประเมินสถานศึกษาไปแล้ว 218 โรง กำลังจะดำเนินการอีก 115 โรง และคาดว่าปีงบประมาณ 2545 จะประเมิน 4,282 โรง
● ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน			✓		- กำลังประเมินสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา 5 แห่ง และต่อไปว่าปริญญา 7 แห่ง และคาดว่าปีงบประมาณ 2545 จะประเมิน 150 แห่ง
● ระดับอุดมศึกษา			✓		

ประเด็นการประเมิน	ระดับความก้าวหน้า				หมายเหตุ
	1	2	3	4	
- การรายงานผลการประเมินภายนอก		✓			- อยู่ระหว่างการจัดทำรายงาน ซึ่งต้องแล้วเสร็จตามปีงบประมาณ
6. ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา (หมวด 7)					
ประเด็นที่ 6.1 การปฏิรูปการผลิตและสถาบันผลิตครู					
6.1.1 การปฏิรูปการผลิต		✓			- มีนโยบายและแผนที่ชัดเจนครอบคลุมการผลิตครูแนวใหม่และมีโครงการวิจัยสนับสนุนนโยบาย
- นโยบายและแผนการปฏิรูปการผลิตครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา		✓			- มีการปรับแผน "ไปเริ่มดำเนินการในปีต่อไป" และดำเนินการโดยใช้งบประมาณปกติ
- การนำนโยบายและแผนไปสู่การปฏิบัติ		✓			- ร่างหลักสูตรแล้ว และจะเริ่มในปีการศึกษา 2547
- หลักสูตรผลิตครูใหม่		✓			- มีนโยบายและแผน ชัดเจน และเริ่มดำเนินการแล้วในปี 2545
6.1.2 การปฏิรูปสถาบันผลิตครู		✓			
ประเด็นที่ 6.2 การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา					
6.2.1 ร่าง พ.ร.บ. จัดตั้งสถาบันพัฒนาและส่งเสริมครู พ.ศ.		✓			- ร่าง พ.ร.บ. อยู่ในระหว่างเสนอคณะกรรมการ กลั่นกรองเรื่องเสนอคณะกรรมการศึกษาธิการฯ ที่ 4

ประเด็นการประเมิน	ระดับความก้าวหน้า				หมายเหตุ
	1	2	3	4	
6.2.2 การนำนโยบายและแผนสู่การปฏิบัติ			✓		- อยุ่รระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการฯ - มีครุและผู้บริหารที่เป็นผู้นำการปฏิรูปและมีเครือข่ายครุแล้ว อยุ่รระหว่างการขยายผล
6.2.3 การพัฒนารูปแบบและวิธีการใหม่ในการพัฒนาครุ			✓		
ประเด็นที่ 6.3 มาตรฐานวิชาชีพและองค์กรวิชาชีพ					
6.3.1 ร่าง พ.ร.บ. สถาบัน และบุคลากรทางการศึกษา			✓		- คณะกรรมการต้องมีหลักการร่าง พ.ร.บ. และเสนอต่อสถาบันรายภูมิแล้ว
6.3.2 การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพครุและจรรยาบรรณการประกอบวิชาชีพครุ			✓		- จัดทำมาตรฐานวิชาชีพครุและจรรยาบรรณการประกอบวิชาชีพครุ และหลักเกณฑ์การออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครุ เสร็จแล้ว พร้อมนำเสนอต่อสถาบันใหม่
6.3.3 การเตรียมครุและผู้บริหาร เพื่อพร้อมรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ			✓		- จัดทำหลักสูตรและประสานการดำเนินงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว
ประเด็นที่ 6.4 การบริหารงานบุคคล					
6.4.1 ร่าง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการครุและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. และร่าง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการ พลเรือนในมหาวิทยาลัย			✓		- ร่าง พ.ร.บ. รอเสนอสถาบันรายภูมิ

ประเด็นการประเมิน	ระดับความก้าวหน้า				หมายเหตุ
	1	2	3	4	
6.4.2 ร่างกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนค่าตอบแทนสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ที่ดีคุ้มอื่นๆ			✓		- ได้ผ่านร่างแล้ว และ เตรียมแนบท้ายร่าง พ.ร.บ. บริหารงานบุคคล 2 ฉบับ
6.4.3 การปรับปูจุนการกำหนดตำแหน่ง วิทยฐานะและการประเมินความก้าวหน้าครุ			✓		- ได้มีการยกเว้นและรอ นำเสนอสำนักงาน ก.ค.
7. ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา (หมวด 8)					
ประเด็นที่ 7.1 การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา					
7.1.1 รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา โดยอาจจัดให้มีการเก็บภาษีเพื่อการศึกษา	✓				- ไม่ได้ดำเนินงาน เนื่องจาก สปศ. ให้เหตุผล ว่า หลักการของระบบภาษี ทั่วไป ไม่ควรให้มีการ จัดเก็บภาษีเพื่อการได้ เป็นการเฉพาะ และสภาพเศรษฐกิจปัจจุบันไม่ เหมาะสมที่จะดำเนินการ กระจายออกไกว่อน
7.1.2 รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ออกแบบการส่งเสริมและให้แรงจูงใจในการ ระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษาจากส่วนต่างๆ ของสังคม โดยเป็นผู้จัดและมีผู้ร่วมในการ จัดการศึกษา รวมถึงบุรุษากทรัพย์สินและ ทรัพยากรอื่นให้แก่สถานศึกษา และมีส่วน ร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษา		✓			- มีการยกเว้นกฎกระทรวง ว่าด้วยผู้มีสิทธิจัดการศึกษา โดยครอบครัว และสถานประกอบการ จำนวน 2 ฉบับ - อยู่ระหว่างแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญชิดจำนวน 2 ฉบับ ได้แก่ ร่าง พ.ร.บ. ประมวลกฎหมาย พ.ศ. และร่าง พ.ร.บ. กำหนด พิกัดอัตราคุณภาพ พ.ศ.

ประเด็นการประเมิน	ระดับความก้าวหน้า				หมายเหตุ
	1	2	3	4	
7.1.3 การยกเว้นระบุนักเรียนที่ไม่เป็นนิติบุคคล เพื่อจัดสรรเงินค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาของสถานศึกษามาตรา 59 วรรคดี ๑ ประเด็นที่ 7.2 การจัดสรรงบประมาณเพื่อการศึกษา	✓				<ul style="list-style-type: none"> - ระดับปฏิบัติจัดทำโครงการนำร่องเพื่อระดมทุนพยุงจากชุมชน - ขณะที่รายงานยังไม่ปรากฏผลการดำเนินงาน
7.2.1 การจัดสรเงินอุดหนุนที่นำไปเป็นค่าใช้จ่ายบุคคล และงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษาที่เป็นพิเศษให้เหมาะสมแก่ผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ		✓			<ul style="list-style-type: none"> - คณะกรรมการศึกษาธิการเห็นชอบในหลักการการจัดสรรงบประมาณปี 2546 เพิ่มเติมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยจะเริ่มในภาคเรียนที่ 2 ของปีการศึกษา 2545 - มีการยกเว้นค่าใช้จ่ายการจัดสรเงินงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษาให้แก่ผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ (เฉพาะคนพิการ) พ.ศ. ผ่านการพิจารณาของกุழฉภิกาแล้ว

ประเด็นการประเมิน	ระดับความก้าวหน้า				หมายเหตุ
	1	2	3	4	
7.2.2 การจัดสรรเงินงบประมาณเป็นค่าใช้จ่ายดำเนินการและงบลงทุนให้สถานศึกษาของรัฐ และการจัดสรรงบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนที่นำไปให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล และเป็นสถานศึกษาในกำกับของรัฐหรือองค์กรการทางาน			✓		<ul style="list-style-type: none"> - ผลประมวลผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานอยู่ระหว่างบทบาทของหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายและค้องให้เสร็จภายในสิงหาคม 2545 - มีการแก้ไขปรับปรุง ร่าง พ.ร.บ. กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการอันวยการปฏิรูปการศึกษา - สปศ. เสนอให้มีมติครม. เรื่องการรวมเงินทุนหมุนเวียนเป็นกองทุนกู้ยืม ดอกเบี้ยต่ำให้สถานศึกษาเอกชน ซึ่งขณะนี้ยังคงใช้รูปแบบการดำเนินงานเดิม - อยู่ระหว่างพัฒนาองค์ความรู้ และ สปศ. ให้ข้อเสนอเบื้องต้นว่าปัจจุบันยังไม่ควรจัดตั้งกองทุนนี้เนื่องจากความไม่ชัดเจนของหลักการและเหตุผลในการจัดตั้งกองทุนนี้
7.2.3 การจัดสรรเงินงบประมาณเพื่อกองทุนดังๆ <ul style="list-style-type: none"> - กองทุนกู้ยืมให้แก่ครูเรียน ที่มาจากการอุดหนุนที่มีรายได้น้อย - กองทุนกู้ยืมดอกเบี้ยต่ำให้สถานศึกษาเอกชนเพื่อให้พัฒนาองค์กร - การจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาการศึกษา 		✓			

ประเด็นการประเมิน	ระดับความก้าวหน้า				หมายเหตุ
	1	2	3	4	
7.2.4 การจัดสรรเงินอุดหนุนการศึกษาที่จัดโดยบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ตามความเหมาะสมและจำเป็น	✓				- อยุ่รษห่วงก่อร่างกฎหมาย กระทรวง 2 ฉบับ ว่าด้วยการตัดการศึกษาโดย ครอบครัว และสถานประกอบการ ซึ่งเป็นกฎหมายเชิงหลักการ และมี ความสัมพันธ์ เทื่อง โยงกับการดำเนินการในประเด็นนี้
ประเด็นที่ 7.3 การประเมินการใช้ทรัพยากรเพื่อการศึกษา					
7.3.1 สถานศึกษาจัดให้มีระบบตรวจสอบ ติดตาม และประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผล การใช้จ่าย งบประมาณการ จัดการศึกษาให้สอดคล้องกับหลักการศึกษา แนวการจัดการศึกษา และคุณภาพมาตรฐาน การศึกษา	✓				- อยุ่รษห่วงจัดทำ โครงการนำร่องระบบงบประมาณ แบบมุ่งเน้นผลงาน ข้างไม่มี การขยายผล
7.3.2 การยกเว้นกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินการใช้จ่ายงบประมาณการจัดการศึกษา	✓				- ขณะรายงานไม่ปรากฏ ผลการดำเนินงาน

ประเด็นการประเมิน	ระดับความก้าวหน้า				หมายเหตุ
	1	2	3	4	
8. เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (หมวด 9)					
ประเด็นที่ 8.1 การจัดสรรและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบเครือข่าย วัสดุ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา					
8.1.1 การจัดทำภูมายาวด้วยเรื่องการจัดสรรคลื่นความถี่วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และวิทยุโทรคมนาคม	✓				<ul style="list-style-type: none"> - การแต่งตั้ง กสช. และ กทช. รวมทั้งการจัดทำกม. ว่าด้วยการประกอบกิจการ วิทยุกระจายเสียง วิทยุ โทรทัศน์ และกิจการ โทรคมนาคมยังดำเนินการ ไม่แล้วเสร็จ
8.1.2 การจัดทำนโยบายและแผนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อการศึกษา		✓			<ul style="list-style-type: none"> - มีนโยบายและแผนที่ กำหนดรายละเอียดชัดเจน ทั้งในระดับชาติและระดับ ปฏิบัติ
8.1.3 การจัดสรรคลื่นความถี่วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษา	✓				<ul style="list-style-type: none"> - หน่วยปฏิบัติฯ ขอบข่ายการดำเนินงาน มากขึ้น
8.1.4 การพัฒนาระบบเครือข่ายการศึกษา	✓				<ul style="list-style-type: none"> - โครงการเครือข่ายการศึกษาแห่งชาติได้รับอนุมัติ จาก ครม. - เครือข่าย UniNet และ เครือข่าย SchoolNet ขยายขอบข่ายให้บริการ มากขึ้น แต่ยังไม่ครบตาม เป้าหมาย

ประเด็นการประเมิน	ระดับความก้าวหน้า				หมายเหตุ
	1	2	3	4	
8.1.5 การเชื่อมต่อระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต			✓		- ผลการดำเนินงานยังต่ำกว่าเป้าหมาย
8.1.6 การจัดหาระบบทรีองค์คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์	✓				- ผลการดำเนินงานยังต่ำกว่าเป้าหมายมาก
ประเด็นที่ 8.2 การส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตและพัฒนาแบบเรียน ตำราสื่อสิ่งพิมพ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา อื่น					
8.2.1 นโยบายส่งเสริมการผลิตสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้มีการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม		✓			- อยู่ในขั้นตอนการพิจารณาลงนามของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
8.2.2 การพัฒนาซอฟต์แวร์ สื่อ และเนื้อหาการเรียนรู้		✓			- ส่งเสริมให้สถานศึกษาและภาคเอกชนผลิตสื่อการเรียนการสอนอย่างเสรีมากขึ้น โดยมีการควบคุมคุณภาพและราคาจำหน่าย
ประเด็นที่ 8.3 การพัฒนาผู้ผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และการเพิ่มขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาของผู้เรียน					
8.3.1 การกำหนดนโยบายและแผนการพัฒนาและฝึกอบรมบุคลากร ผู้ผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยี			✓		- มีการจัดทำแผนการดำเนินงานและแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาบุคลากรทุกหน่วยงาน
8.3.2 การฝึกอบรมบุคลากรให้สามารถผลิตและใช้สื่อได้ตามความเหมาะสม		✓			- การพัฒนาบุคลากรยังไม่ทั่วถึง

ประเด็นการประเมิน	ระดับความก้าวหน้า				หมายเหตุ
	1	2	3	4	
8.3.3 การจัดการเรียนการสอนและการฝึกอบรมให้แก่ผู้เรียน		✓			- การจัดการเรียนการสอนและการฝึกอบรมให้แก่ นักเรียนในระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐานโดยเฉพาะใน ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 อย่าง
ประเด็นที่ 8.4 การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการระดุมทุน และการจัดตั้งหน่วยงานกลางด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา					
8.4.1 การประกวดเชิงรุ่ง พ.ร.บ. จัดตั้ง สถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พ.ศ.		✓			- รอเข้าสู่การพิจารณาของ คณะกรรมการกสิณกรอง เรื่องเสนอ ครม.
8.4.2 นโยบายและแผนการส่งเสริมการผลิต การพัฒนา และการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา		✓			- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมี การกำหนดนโยบายและ แผนไว้บ้างแล้ว
8.4.3 การระดุมทุนเพื่อจัดตั้งกองทุนพัฒนา เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา		✓			- ยังไม่มีการจัดตั้งกองทุน แต่หน่วยปฏิบัติมีการระดุม ทุนสนับสนุนการพัฒนา เทคโนโลยีบ้างแล้ว
8.4.4 การลดค่าบริการเป็นพิเศษในการใช้ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา		✓			- แม้จะยังไม่มีมาตรการ บังคับในการลดค่าบริการใน การใช้เทคโนโลยีเพื่อการ ศึกษา แต่ก็ได้มีการปฏิบัติ แล้ว

**คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษา
ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545**

1. ดร. ชินก้าทร ภูมิรัตน ประธานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (สกศ.)
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (สกศ.)
2. ผู้แทนสำนักงานปฏิรูปการศึกษา
ดร. ยุวดี ศันสนีย์รัตน์
นางฉลวยลักษณ์ สินประเสริฐ
3. ผู้แทนสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา
(องค์การมหาชน)
พศ. ดร. ปิยพร ณ นคร
นางสาวทวีรัก กลิ่นสุคนธ์
4. ผู้แทนสำนักนโยบายและแผนการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สป. ศธ.
นายเจตนา แดงอินทวัฒน์
5. ผู้แทนสำนักงานสภาพาณิชภัณฑ์
รศ. เทื่อน ทองแก้ว
พศ. สถาพร ดาวรอดชิวาสน์
6. ผู้แทนกรมการศาสนา
นายมนัส ภาคภูมิ
นายวิชัย ธรรมเจริญ
7. ผู้แทนกรมพลศึกษา
นายทวีศักดิ์ สุขสวัสดิ์
นายสมศักดิ์ ศิริโจนนท์
นายสุวิchan กำลังเสือ

8. ผู้แทนกรรมวิชาการ

ดร. จิตรียา ไชยศรีพรหม
นางสาวไพรัลล์ พิทักษ์สาลี

9. ผู้แทนกรรมศิลปกร

นางรวดี สกุลพาณิชย์
นางสุกัธร กิจเวช

10. ผู้แทนกรรมสามัญศึกษา

นางสาวนิภา ศุภลูก
นางสมพร ลำเจียก

11. ผู้แทนกรรมการศึกษานอกโรงเรียน

นายปราโมทย์ ด้วงอิ่ม
นางสาวอภิรดี กันเดช

12. ผู้แทนกรรมอาชีวศึกษา

ดร. ศิริพรวน ชุมนุน
นายศักดิ์ ภิรมย์

13. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

นางสาวชนิษฐา ตรีหิรัญกุล
นายสำเริง สมไทย

14. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

นายสมพจน์ จันทร์เที่ยง
นางสาวลักษณา โล่ห์พิทักษ์สันติ

15. ผู้แทนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ผศ. จริยา หาสิตพานิชกุล
นางนิตยา ทองรอมย์

16. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
นายปัญญา แก้วกีญาร
นายวัชระธรรม จอมสีบ
17. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู
นางสุปรารภ นฤนาท โอลิมปิก
18. ผู้แทนศูนย์ปฏิบัติการปฏิรูปการศึกษา
นางลักษณา รัตนะรัต
นางสาวบังอร เจริญรัตน์
19. ผู้แทนสำนักบริหารการศึกษาท้องถิ่น
นายอวัยชัย อินทร์นนก
นางอุทุมพร แวงค์วี
20. ผู้แทนสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร
นางสาวประนอง เอี่ยมประยูร
นางสาวพิณ ตันติรุจ
21. ผู้แทนทบทวนมหาวิทยาลัย
ดร. ประสิทธิ์ ทองไสว
นายจรุญ เนลิมทอง
22. ผู้แทนมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พระมหาพลด อากากรโภ
23. ผู้แทนมหาวิทยาลัยมหากุฏราชวิทยาลัย
นายสุวิทย์ ภาณุจารี
24. ดร. รุ่งเรือง สุขาภิรมย์ ศกศ.
25. นางสุรังค์ โพธิ์พุกย่างวงศ์ ศกศ.
26. ดร. จิรพรรณ บุญเกยม ศกศ.
27. นายสรทัศน์ อนรรฆมงคล คณะทำงานและเลขานุการ

28. นางอรุณรัณ ศุขวัฒน์ ศกศ. คณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
 29. นางสาวลลิตา ยุวนกร ศกศ. คณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

**คณะกรรมการติดตามประเมินผลการดำเนินงาน
ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 รายหมวด**

หมวด 2 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา

1. นางสาวเจื้อจันทร์ จงสกิดออยู่่	ที่ปรึกษา
2. นายวิเชียร เกตุสิงห์	ที่ปรึกษา
3. นายชินภัทร ภูมิรัตน	ที่ปรึกษา
4. พศ.ศิริยุภา พูลสุวรรณ	ที่ปรึกษา
5. นางรุ่งเรือง สุขาภิรมย์	ประธาน
6. นางจินดา สิทธิฤทธิ์	
7. นางสาวสาคร หล้าคำ	
8. นางศรีนุช สุขสุเดช	
9. นางอรุณี สถา nanopongy	
10. นายก้องเกียรติ สหวรรณางกูร	
11. นางจินตนา ศักดิ์ภู่ร่วม	
12. นายอุตเรณทร์ สุนวลด	เลขานุการ
13. นางสาวอวยพร ประพุทธิธรรม	ผู้ช่วยเลขานุการ

หมวด 3 ระบบการศึกษา

1. นางสาวเจื้อจันทร์ จงสกิดออยู่่	ที่ปรึกษา
2. นางนงรำ เศรษฐพานิช	ที่ปรึกษา

3. รศ. อุทัย บุญประเสริฐ	ที่ปรึกษา
4. นายชินภัทร ภูมิรัตน	ที่ปรึกษา
5. นางสุรังค์ โพธิ์พุกยางวงศ์	ประธาน
6. นางสุทธศรี วงศ์สมาน	
7. นางทิพย์สุดา สุเมธเสนีย์	
8. นางสาวเพ็ญศรี อรุณรุ่งเรือง	
9. นางนรกต ศรีสุข	
10. ร.ท. หญิงวันทนีย์ ไทยเที่ยง	
11. นางสาววิไลลักษณ์ พดุงกิตติมาลย์	เลขานุการ
12. นางสาววิภาณรินทร์ ประพันธ์สิริ	ผู้ช่วยเลขานุการ

หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา

1. ศ. สุมน ออมรวิัฒน์	ที่ปรึกษา
2. นางสาวเจือจันทร์ จงสถิตออยู่	ที่ปรึกษา
3. นายวิเชียร เกตุสิงห์	ที่ปรึกษา
4. นายชินภัทร ภูมิรัตน	ที่ปรึกษา
5. รศ. นาลี ไชยธีรา努วัฒน์	ที่ปรึกษา
6. นางรุ่งเรือง สุขาภิรมย์	ประธาน
7. นางนิรนล กิตติวิบูลย์	
8. นางชูศรี ดันพงศ์	
9. นางสมศรี กิจชนะพานิชย์	
10. นางจิตรียา ไชยครีพรหม	
11. นางสุทธศรี วงศ์สมาน	
12. นางอุมาพร หล่ำสมฤทธิ์	
13. นางสาวทวีพร บุญวนิช	เลขานุการ
14. นายดุสิต ทองสละຍ	ผู้ช่วยเลขานุการ

หมวด 5 การบริหารและการจัดการศึกษา

1. นางสาวเจื้อจันทร์ จงสกิดอยู่	ที่ปรึกษา
2. นางสิริพร บุญญาณนันต์	ที่ปรึกษา
3. นายชินภัทร ภูมิรัตน	ที่ปรึกษา
4. นางสาวจิรพรรัตน์ ปุณเกย์ນ	ประธาน
5. นายเจตนา แแดงอินทวัฒน์	
6. นางสาวชนิษฐา ตรีหริรัญกุล	
8. นายอวยชัย อินทร์นาค	
9. นางคลายลักษณ์ สินประเสริฐ	
10. นายนพพร สุวรรณรุจิ	
11. นางสาวพิมสุศา ศิริชรังค์	
12. นางสาววรรษพร แสงนภาบวร	
13. นางอรวรรณ ศุขวัฒน์	เลขานุการ
14. นางสุกัตรา เอี่ยมประภากุล	ผู้ช่วยเลขานุการ

หมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา

1. นางนงรำน เศรษฐพานิช	ที่ปรึกษา
2. นายชินภัทร ภูมิรัตน	ที่ปรึกษา
3. นางสาวจิรพรรัตน์ ปุณเกย์ນ	ประธาน
4. นางจิตรียา ไชยศรีพรหม	
5. นางสาววันทยา วงศ์ศิลปภิรมย์	
6. นายอรรถนพ จีนะวัฒน์	
7. นายจรัสสุ เนลิมทอง	
8. นายปิยพร ณ นคร	
9. นางสุทธศรี วงศ์สมาน	
10. นางโสภา ตาแก้ว	

11. นางเกื้อ廓 ชั่งใจ เลขาธุการ
 12. นางสาวปารเมนทร์ ถุรัตน์ ผู้ช่วยเลขาธุการ

หมวด 7 ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

1. นางสาวเจือจันทร์ จงสอดีตอญี่ ที่ปรึกษา
2. นางสาวมยุรี จาธุปาน ที่ปรึกษา
3. นายพุทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์ ที่ปรึกษา
4. นายชินภัทร ภูมิรัตน ที่ปรึกษา
5. นางสาวจิพรรณ บุญเกยม ประธาน
6. นางเกศธิดา เกี้ยวсадาด
7. นางสุปรารภ นาถนาทโนรดม
8. นางสาวยุวดี สันสนียรัตน์
9. นางสาวสมรัชนีกร อ่องอิ่น
10. นายสรทัศน์ อนธรรมมงคล เลขาธุการ
11. นายสถาพร บุตรชัยงาน ผู้ช่วยเลขาธุการ

หมวด 8 ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา

1. นางสาวเจือจันทร์ จงสอดีตอญี่ ที่ปรึกษา
2. นางนงรำน เศรษฐพานิช ที่ปรึกษา
3. นายอําพล ทิมาสาร ที่ปรึกษา
4. นายชินภัทร ภูมิรัตน ที่ปรึกษา
5. นางรุ่งเรือง สุชาภิรมย์ ประธาน
6. นายวังสรรค์ มนีเด็ก
7. นางอุมาพร หล่อสมฤทธิ์
8. นายชาญ ตันติธรรมถาวร
9. นางสาวรุ่งตะวัน หอเจริญ เลขาธุการ
10. นางสุวรรณ ฤทธิอาง ผู้ช่วยเลขาธุการ

หมวด 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

1. นางสาวเจื้อจันทร์ จงสกิดอยู่	ที่ปรึกษา
2. นายครรชิต มาดัยวงศ์	ที่ปรึกษา
3. นายวิเชียร เกตุสิงห์	ที่ปรึกษา
4. นายชนินภัทร ภูมิรัตน	ที่ปรึกษา
5. นางสุรangsค์ พิชิพฤกษาวงศ์	ประธาน
6. นางสาวกุลวิตร้า ภังคานันท์	
7. นางเพ็ญจันทร์ นครอินทร์	
8. นางคลายลักษณ์ สินประเสริฐ	
9. นางสุชาดา ไชยรัตน์	
10. นางสาวเอ็นดู ศิริเกี้ยมรัตน์	เลขานุการ
11. นางปัทมัญญา พิริยะสัตบบรรลุ	ผู้ช่วยเลขานุการ
12. นางสาวจิรศรี อนวัชกุล	ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการ

ที่ปรึกษา

- ดร. รุ่ง แก้วแดง
 เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
- ดร. เจือจันทร์ จงสอดดอยู่
 ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนการศึกษา
- ดร. ชินภัทร ภูมิรัตน
 ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและวางแผนการจัดการศึกษา
- ดร. รุ่งเรือง สุขากิริมย์
 ผู้เชี่ยวชาญด้านประเมินผลการศึกษา
- นางสุรangs โพธิพุกย่างวงศ์
 ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยการศึกษา
- ดร. จิพรรัณ บุญเกยม
 ผู้เชี่ยวชาญด้านนโยบายและแผนการจัดการศึกษา

ผู้อำนวยการจัดทำรายงาน

- ดร. ชินภัทร ภูมิรัตน

ผู้จัดทำรายงาน

- หมวด 2 สิทธิและการหน้าที่ทางการศึกษา
- นางจินตนา ศักดิ์ภู่ร่ำ
 นายอุคurenทร์ สุขนวล
 นางสาวอวยพร ประพุทธิธรรม

หมวด 3 ระบบการศึกษา

ร.ท. หญิงวนันธนีย์ ไทยเที่ยง
นางสาววิไลลักษณ์ ผดุงกิตติมานาลย์
นางสาววิภาวดินทร์ ประพันธสิริ

หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา

นางอุมาพร หล่มสมฤทธิ์
นางสาวทวีพร บุญวนิช
นายดุสิต ทองສลาຍ

หมวด 5 การบริหารและการจัดการศึกษา

ดร. จิรพรรณ ปุณเกย์
นางอรารรณ คุณวัฒน์
นางสุภัตรา เอี่ยมประภาภูล

หมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา

นางเกื้อฤกต ชั่งใจ
นางสาวปารเมนทร คุรัตน์

หมวด 7 ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

ดร. จิรพรรณ ปุณเกย์
นายสรทัศน์ อนธรรมมงคล
นายสถาพร บุตรชัยงาม

หมวด 8 ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา

นางสาวรุ่งตะวัน หอเจริญ
นางสุวรรณ ฤทธิอาจ

หมวด 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

นางเพ็ญจันทร์ นครอินทร์
 นางสาวเอ็นดู คิริเจียมรัตน์
 นางปัทมณฑ์ พิริยะสัตตบวรณ
 นางสาวจิรศรี อนวัชกุล

ผู้ประสานการพิมพ์

นายสรทัศน์ อนธรรมงคล
 นางอรารณ์ ศุขวัฒน์
 นางสาวลลิตา ยุวนาก
 นายสถาพร บุตรชัยงาม

ออกแบบปกและรูปเล่ม

นายชน ภู่อารีย์
 นางอนุสรา สังข์ทอง
 นางอรารณ์ ศุขวัฒน์

ภาพประกอบ

บุณนิธิสุดครี-สุษเมืองศร

